

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๔๔ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียน
เปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมยังไม่มี แต่ต้องขอประ
ทานอภัยที่เปิดประชุมล่าช้าไป เพราะว่าวุฒิสภาประชุมเกินกำหนดไปหน่อยหนึ่ง เหตุที่
เกินกำหนดก็เพราะมีร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินค้างอยู่หลายฉบับนะครับ ก็ขอ
ประทานอภัยด้วย

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ยังไม่มีครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนคือพิจารณาร่าง

(เรืออากาศตรี จุลาด วรจักร ได้อยืนและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไรครับ

เรืออากาศตรี จุลาด วรจักร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ผม เรืออากาศตรี จุลาด วรจักร ส.ส. จังหวัดตราด ขออำนาจตามข้อ
บังคับ ข้อ ๓๒ ขอปรึกษาเป็นเรื่องด่วนครับ คือมีเหตุการณ์ในเขตจังหวัดตราดจังหวัด
ชายแดนนั้น ได้มีทหารเวียดนามได้ยึดพื้นที่ของจังหวัดตราดที่อำเภอคลองใหญ่เป็น
บางส่วนเวลานี้ได้มีประชาชนอพยพในสภาพเหมือนเขมร เมื่อสมัยที่แล้วมาเป็นจำนวน
มากพอสมควร เพราะฉะนั้นผมขอปรึกษาท่านประธานเป็นเรื่องด่วนครับ โดยจะขอเสนอ
ญัตติตามข้อ ๓๔ ครับ

ประธานรัฐสภา : ผมเข้าใจว่าไม่ได้ละครับ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญกำหนด
ไว้แน่นอนว่าการประชุมร่วมกันจะประชุมร่วมในเรื่องไหนบ้างใช้ไหมครับ

เรืออากาศตรี จุลาด วรจักร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่าน

ประธานครับ อันนี้ผมคิดว่าเป็นเหตุการณ์ที่รัฐบาลควรจะสนใจในความมั่นคงของชาติ ถ้าหากว่าเราแม้แต่ประชุมเรื่องอื่นนั้น ถ้าหากว่าความมั่นคงของชาติไม่มีแล้ว ท่านประธาน คิดหรือครับว่าในพื้นที่ของประเทศของเรานั้น จะให้ทหารต่างชาติมายึดในพื้นที่ของเรา ท่านประธานจะปล่อยให้เรื่องนี้เลยไปหรือครับท่านประธาน แล้วผมก็พร้อมที่จะมีผู้รับรองให้แก่ผมแล้วครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ก็เห็นสำคัญละครับ แต่ว่าช่วยกันพิจารณาหน่อยนะครับ ว่าจะชดเชยรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เพราะว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า ในการประชุมร่วมกันจะ ให้พูดเรื่องอะไรบ้างนะครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ผมก็คิดว่าในข้อบังคับก็มีข้อบังคับอยู่แล้วครับ เกี่ยวกับความมั่นคงของชาตินี้ครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ข้อบังคับจะไปชดเชยรัฐธรรมนูญไม่ได้ครับ ผมเข้าใจว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ พูดถึงเรื่องการประชุมร่วมกันของรัฐสภา มีอยู่ ๑๔ รายการครับ ถ้านอกจาก ๑๔ รายการนี้ก็คงจะไม่ได้ครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ถ้าท่านประธานเห็นว่าเป็นเรื่องเรียกว่าแผ่นดินของไทยนั้นจะต้องให้คนอื่นเขามายึด เราจะปล่อยให้คนอื่นอีกแล้วแม้แต่ตารางนิ้วเดียวกระผมก็ยอมครับท่านประธาน แล้วทางรัฐบาลเองก็ไม่ได้สนใจ ข่าวนี้นี่ไม่ใช่ข่าวครึกโครมในหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ประชาชนนั้นอยู่ในสภาพเหมือนเขมรครับ อพยพไม่มีข้าวจะกินครับเวลานี้ ท่านประธานไปดูด้วยตัวเองสิครับว่าเป็นอย่างไร แล้วผมเองก็เดินทางเพิ่งจะกลับมา นอนคลุกคลีดีไม่อยู่กับเขาหรอกครับ มีแต่ท่านนายอำเภอ ท่านผู้ใหญ่บ้าน คอยแจกข้าว มุ้ง ผ้าห่ม เท่านั้นต้องอพยพโดยทางเรือ พื้นที่นั้นเข้าไม่ได้ แล้วท่านประธานลองคิดสิครับว่าความมั่นคงที่เราประชุมกันอยู่นี้ ถ้าคนแผ่นดินไทยถูกตัดหรือจะยกจังหวัดตราดให้คนอื่นไปแล้ว ผมจะเป็นผู้แทนฯ อยู่จังหวัดไหนครับท่านประธาน ท่านประธานลองคิดสิครับว่า เรื่องของความมั่นคงของชาตินั้นต้องถือเป็นอันดับ ๑ ครับแล้วท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานก็เห็นแล้วว่าเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคมนั้นเราทำการเรือขึ้นผู้ใหญ่ได้เสียชีวิตลงไป แล้วเมื่อวันที่ ๑๑ กระชั้นชิดนี้เองประชาชนได้ถูกเวียดนามใช้ระเบิดผู้โดยสารตายถึง ๒ ศพ และบาดเจ็บ ๕ คนด้วยกัน และเหตุการณ์นั้นยังไม่ได้ยุติลงทหารเวียดนามมาเดินอยู่ที่ถนนคลองใหญ่แล้ว

เวลานี้ โดยที่เหยียดหยามน้ำใจของคนไทยเราเป็นอย่างมาก ท่านลองคิดซิครับประชาชน ๕๕ ครอบครัว มีจำนวนถึง ๒๔๖ คน อพยพโดยทางเรือขึ้นมาอาศัยอยู่ที่บ้านมะฆาม คลองจากอำเภอคลองใหญ่ นอกจากนั้นทหารเวียดนามยังได้ขุดบังเกอร์ (Bunker) ในพื้นที่ของโรงเรียนโชดทวาย ตำบลหาดเล็ก ชายแดนเขาบรรทัด และนอกจากนั้นทหารเวียดนามยังยึดพื้นที่ของหลังโรงเรียนโชดทวาย ตำบลหาดเล็กยาวถึง ๑๕๐ เมตร กว้างไม่เกิน ๕๐ เมตร การต่อสู้ได้ตอบด้วยกำลังทหารพรานของเราและมี จก. ๘๒ ซึ่งเป็นฝ่ายรับอยู่เสมอดลอดมาจึงเป็นความเดือดร้อนของประชาชนชาวคลองใหญ่ จังหวัดตราดเป็นอย่างมากที่ต้องพลัดถิ่นที่อยู่อาศัย และเรือกสวนไร่นาไม่สามารถที่จะเข้าไปทำมาหากินได้ทั้ง ๆ ที่เป็นพื้นที่ของเรา ประชาชนตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่นั้นเคยถูกระเบิดทิ้งมาตลอดเวลา แต่ไม่เคยขวัญเสียเหมือนอย่างคราวนี้ เพราะเนื่องจากไม่มีฝ่ายรัฐบาลนั้นให้ความอบอุ่นหรือสนใจหรือใครไปดูแลเลยท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เอาละครับ ผมจะขอสรุปอย่างนี้ครับ คุณฉลาดครับ อันนี้เห็นใจทุกอย่างละครับ แต่ว่าจะปฏิบัติให้ผิดไปจากรัฐธรรมนูญไม่ได้นะครับ แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องความเป็นความตายก็ขอฝากรัฐบาลไว้นะครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่านประธานครับ ผมจะกลับไปอีกแล้วหลังจากประชุมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผมไม่ทราบจะเอาอะไรไปพูดกับชาวบ้าน ชาวบ้านมาฝากผมครับเวลานี้ทหารเขมนั้นอยู่อย่างสุขสมบูรณ์ แต่คนไทยนั้นค่อนข้างพ่ายแพ้ยังมีศึกกันอยู่ แล้วชาวบ้านต้องขนข้าวจากวัดครับ เอาไปให้ทหารพรานซึ่งอดข้าวตั้งแต่เช้า

ประธานรัฐสภา : ครับ เอา ผมฝากท่านผู้บัญชาการทหารสูงสุดไว้นะครับ รับเรื่องเดือดร้อนของทางนี้ไว้ด้วย แล้วก็ประเดี๋ยวพอหยุดพักนี้แหละครับ คุณฉลาดกรุณาติดต่อกับท่านผู้บัญชาการทหารสูงสุดอีกทีนะครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ครับขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ตอนนี้เรากำลังจะไปตามระเบียบวาระก่อนครับคือเรื่องด่วนนะครับ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ที่ สร ๐๒๐๓/๑๔๒๖๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อ
ยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ
กระทรวงการคลังกู้เงิน จากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ.
ต่อรัฐสภา เป็นเรื่องด่วน และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญ อันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร

จึงกราบเรียนมา เพื่อได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย ก็ขอได้โปรดนำ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น เข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัย
มาตรา ๒๐๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเรื่องด่วน ในวันศุกร์ที่ ๒๔
กรกฎาคม ๒๕๒๔ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาน อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้
เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร
พ.ศ.

หลักการ

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์
ทางทหาร

เหตุผล

โดยที่กระทรวงกลาโหมมีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศ
เพื่อใช้ในการป้องกันประเทศและเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของกองทัพไทย ประกอบกับมี
รัฐบาลต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในการให้สินเชื่อตามโครงการ
ขายยุทโธปกรณ์ทางการทหาร (Foreign Military Sales Credit) เป็นประจำทุกปี แต่ใน
การรับความช่วยเหลือในรูปสินเชื่อดังกล่าวนั้น จำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้
เงินได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุปัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนาม
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่าง-
ประเทศตามโครงการ ช่วยเหลือโดยการ ให้สินเชื่เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ ทางทหารสำหรับ
ป้องกันประเทศที่รัฐบาลต่างประเทศให้แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้วจะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญาหรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้ตามความต้องการ

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ใน การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผล

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. . . . เพื่อสภาอันทรงเกียรตินี้ได้โปรดพิจารณา ทั้งนี้โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร

เหตุผล โดยที่กระทรวงกลาโหมมีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อยุทธโปกรณ์จากต่างประเทศ เพื่อใช้ในการป้องกันประเทศและเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของกองทัพไทย ประกอบกับมีรัฐบาลต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในรูปการให้สินเชื่อตามโครงการขายยุทธโปกรณ์ทางการทหาร ฟอเริน มิลิทารี เซลส์ เครดิต (Foreign Military Sales Credit) เป็นประจำทุกปี แต่ในการรับความช่วยเหลือในรูปสินเชื่อดังกล่าว นั้น จำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมใคร่ขอประทานอนุญาตเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อความกระจ่างแก่ท่านประธานสภาได้โปรดทราบ ในเรื่องการกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศนี้ ได้มีพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ ประกาศใช้ และให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลในต่างประเทศหรือสถาบันการเงินที่รัฐบาลในต่างประเทศรับรองเพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตามโครงการป้องกันประเทศหรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติในวงเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท การกู้เงินตามพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้ได้มีการกู้เงินไปแล้วโดยประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์ของวงเงินที่อนุญาต คือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และที่เหลืออีก ๑๐ กว่าเปอร์เซนต์ ก็มีโครงการอยู่แล้ว ฉะนั้น การใช้งบเงินกู้ตามพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้จึงไม่สามารรถ จะกระทำได้ และมีความจำเป็นให้รัฐบาลต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาและประทานอนุมัติขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดจะขออภิปรายในร่างนี้บ้างครับ เชิญคุณ
ปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรค
เกษตรสังคม กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมไม่ขัดข้องในหลักการที่รัฐบาลเสนอ
และอ้างถึงความจำเป็นที่จะต้องให้เงินเพื่อซื้ออาวุธเพื่อป้องกันประเทศ แต่กระผมอยาก
ฝากเป็นข้อสังเกตให้แก่รัฐบาล เมื่อสภานี้ผ่านไปแล้ว และรัฐบาลจะใช้เงินกี่ต่าง ๆ ซื้อ
อาวุธเพื่อบำรุงกันประเทศนั้น อยากรู้จะฝากเป็นข้อสังเกตว่า ปัญหาต่าง ๆ ในการซื้ออาวุธ
นั้นก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ ตลอดจนการซื้ออาวุธของรัฐบาลนั้น กระผมอยาก
จะฝากว่า น่าจะเลือกของชนิดหรือต่างๆของอาวุธนั้นให้เป็นลักษณะใกล้เคียงกัน มาตรฐาน
เดียวกัน เพราะมีเงินนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเราไปซื้ออาวุธในสิ่งที่แตกต่างกันมากย่อมจะเกิด
ปัญหา จะต้องมาฝึกผู้ที่จะใช้หรือต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงอะไรหลาย ๆ ประการ อย่างนี้
เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากรัฐบาลผู้ที่ดำเนินการนั้นได้ยึดมาตรฐานการที่
จะมีอาวุธหรือสิ่งที่รัฐบาลจะต้องการนั้นเป็นมาตรการเดียวกันมาจากของชนิดเดียวกัน แล้ว
กระผมคิดว่าอันนี้จะทำให้ไม่เกิดปัญหาและมีประโยชน์

ประการที่ ๒ ในการที่รัฐบาลจะขอกู้เงินนั้น ถ้าหากเป็นไปได้ก็น่าจะให้ประเทศ
ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าอาวุธนี้เป็นสิ่งถูกต้องตามมาตรฐานแล้วเป็นผู้จัดหาเงินกู้ให้ ถ้าหาก
รัฐบาลจะไปกู้จากตลาดการเงินทั่วไปแล้ว กระผมคิดว่าน่าจะกระทบกับรัฐบาลซึ่งขณะนี้
ต้องยอมรับว่าประเทศไทยเราขึ้นอยู่กับอยู่กับเงินจากต่างประเทศเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้า
เป็นการที่ว่าให้ประเทศซึ่งรัฐบาลได้เลือกแล้วว่า ประเทศนี้เป็นอาวุธซึ่งอยู่ในมาตรฐาน
เหมาะสม เป็นผู้จัดหาแหล่งเงินกู้หรือให้เกิดประโยชน์ กระผมขอฝากไว้ แล้วการซื้อขาย
นั้น ถ้าหากว่าเป็นระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลแล้วจะเป็นประโยชน์ที่สุดและกันข้อครหาต่าง ๆ
ได้อย่างดีที่สุด

ประการที่ ๓ ท่านก็ได้แถลงชี้แจงแล้วว่า จำเป็นเหลือเกินประเทศไทยเรา
ต้องมีอาวุธมาเพื่อป้องกันประเทศเป็นอาวุธที่ทันสมัย ก็อยากจะฝากไว้ว่า อาวุธนั้นให้ใช้

เพื่อในการป้องกันประเทศอย่าได้หันกลับมาใช้ภายในประเทศหรือกระทบกระเทือนผู้ที่
ออกกฎหมายให้ในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ส.ส. ชุมพร พรรคกิจสังคมใน
โอกาสที่รัฐบาลจะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้ออาวุธ
ยุทโธปกรณ์ทางทหารนั้น ก็มีความเกี่ยวพันกันถึงเรื่องความเจริญของประเทศเราและความ
ปลอดภัยของประเทศเราในอนาคต การที่เราจะไปกู้เงินเข้ามาซื้อก็เป็นการที่จะต้องยืมจมูก
เขาหายใจอยู่ต่อไป ในขณะที่ต่างประเทศเขาผลิตอาวุธมาด้วยราคาถูกและก็เอากี่ไร ๒ เท่า
๓ เท่า มาขายให้รัฐบาลเรา แต่การขายนั่นก็ใช้วิธีจูงใจด้วยการให้กู้เงินหรือขายสินค้า
แบบที่พ่อค้าขายเงินผ่อน เราก็ไปซื้อมา แต่การใช้ประโยชน์ที่จะได้สมเจตนารมณ์
หรือเป็นประโยชน์ของประเทศนั้น สิ่งที่รัฐบาลควรจะทำสิ่งที่สุดก็คือ การที่เราจะใช้ความ
สามารถสร้างมันขึ้นมาด้วยมือของเราเอง ซึ่งกระผมเห็นว่ารัฐบาลก็ได้เริ่มแล้ว อย่างเช่น
เห่าฟ้าของกองทัพเรือที่ได้ทำมานั้นก็เป็นสิ่งที่ดี เห่าฟ้า ขอประทานโทษที่สร้างนั้นของ
กองทัพเรือหรือกองทัพอากาศ ผมจำไม่ได้นะครับ ขอประทานโทษ แต่ว่าสิ่งที่กระผม
อยากจะทราบก็คือ รัฐบาลเคยคิดที่จะกำหนดวงเงินงบประมาณสนับสนุนผู้ที่มีความรู้ความ
สามารถในบ้านในเมืองให้คิดพัฒนามันขึ้นมาบ้างหรือไม่ เพราะว่าของเหล่านี้ถ้าเราทำขึ้น
มาเองได้เราอาจจะเอามาแลกกับน้ำมันของประเทศอาหรับก็เป็นสิ่งที่จะสามารถแก้ภาวะด้อย
การคลัง และงบประมาณของรัฐบาลต่อไปในภายหน้าที่จะใช้จ่ายนั้นก็จะสามารถแก้ไข
ภาวะการขาดดุลยลงได้มาก ซึ่งถ้าหากว่าเราคิดแต่จะกู้ซื้ออาวุธเข้ามาอยู่ต่อไป การที่จะ
พัฒนาชนบทหรือจะนำเงินงบประมาณในภายหน้าส่วนที่จะต้องใช้จ่ายเงินคั้นเงินกันนั้น ราษฎร
ทั่วไปก็จะไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ แล้วในงบประมาณฉบับนี้ก็มีปัญหา อย่าง
มาตรา ๓ นั้นวรรคสองบอกว่า ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนี้ ๆ
ซึ่งบางปีต่อไปในภายหน้างบประมาณอาจจะเกิน ๒ แสนล้านบาท ถ้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็
เกิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วนอกจากนั้นมันไม่ใช่แค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์แต่นั้นอย่างเดียว
เป็นงบที่ตั้งไว้ให้อยู่ในงบประมาณนี้ด้วยมีหนึ่งสีกเท่าไร แล้วต่อไปภายหน้าจะต้องใช้เงิน

สักเท่าไรถึงจะเพียงพอ ผมใคร่จะขอคำตอบจากรัฐบาลว่า ในอนาคตอันยาวนานนั้นเราคิดว่าปัญหาเราจะต้องกู้เขาสั้อาวุธอยู่ตลอดไปละหรือครับ ผมใคร่จะฟังคำตอบอันนี้ครับ

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานวันนี้เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ครับว่า ตัวกระผมเองบังเอิญเคยอยู่ในคณะรัฐบาล ซึ่งได้เลือกใช้วิธีเดียวกันนี้ในการที่จะทำให้งบของเรามีเขี้ยวเล็บ มีอาวุธใช้ทันสมัยในเวลาอันรวดเร็ว เมื่อ ๔ ปีก่อนเราค้นพบว่ากองทัพอของเราทั้ง ๓ กองทัพนั้นไม่มีอาวุธดีพอสมควร เมื่อถามก็บอกว่ามันปัญหาเรื่องเงิน จะจัดสร้างงบประมาณให้เมื่อคิดอัตราส่วนเทียบกับกระทรวงอื่นแล้วก็จะเป็นการนำเกลียดถ้าหากว่าตัวเลขจะล้ากระทรวงอื่นมากไป เลยเกิดมีความคิดที่จะออกพระราชบัญญัติให้ทางฝ่ายทหารสามารถจะใช้จ่ายเงินซื้ออาวุธมาพัฒนากองทัพได้ ที่กระผมจะพูดซ้ำวันนี้นั้นอยากจะกราบเรียนประสพการณ์ที่กระผมได้เคยเห็นหลังจากที่เราได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วนะครับ แล้วก็แต่ละกองทัพไปใช้กัน ตัวเลขนั้นคงจะไม่ได้เรื่องบังคับกันละครับ เงิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทดูเหมือนว่ากองทัพจะได้ไป ๔,๕๐๐ ล้าน กองบัญชาการทหารสูงสุดได้ ๕๐ ล้าน และกองทัพเรือ ๕,๐๐๐ ล้าน กองทัพอากาศ ๕,๐๐๐ ล้าน แล้วก็ต่างฝ่ายต่างเอาไปทำกัน เจตนาที่ต้องการให้ทำอย่างนี้ก็เพราะว่าระยะเวลาที่ผ่านมาก่อนหน้า พ.ศ. ๒๕๒๐ งบประมาณกลาโหมมีไม่มากพอที่จะหาเขี้ยวเล็บมาติดอาวุธให้กองทัพของเรา ที่นั่นเมื่อปรากฏว่าไม่สามารถจะทำได้อย่างนั้นก็เลือกใช้วิธีนี้เจตนาผมมอง ในการทำนั้นตั้งใจอย่างนี้ครับว่า เมื่อ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นถ้าตัวเงินกู๊ไปกู้เอาเงินสดมาแล้วก็ใส่กระเป๋ไปเที่ยวเดินซื้ออาวุธแบบไปช้อปปิ้ง (Shopping) นะครับ ก็เป็นอันว่าสะดวกก็เร็วดีแต่ตัวเลขของการกู้มันจะเพิ่มขึ้นและจะไปกระทบอัตรากาฐ์ ซึ่งเรามักจะว่ากันว่ากู้ได้ไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณกระทรวงอื่น ๆ อีก ๑๓ กระทรวงเขาก็ต้องมีเงินกู๊เข้าไปใช้กระทรวงเขาเหมือนกัน ถ้ากลาโหมมากู้เสียคนเดียว ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทอย่างนี้แล้วมันจะบัง เราก็เลือกใช้วิธีออกพระราชบัญญัติให้กองทัพสามารถใช้จ่ายเงินกู๊ได้ เจตนาจริง ๆ เริ่มต้นก็เพื่อให้กองทัพเจรจาซื้ออาวุธจากแหล่งผลิตหรือด้วยวิธีการผ่อนชำระ ยกตัวอย่างเช่นจะไปซื้อ

อะไรกับใครกันแล้วแต่ ราคาที่สิบก็ร้อยล้านก็แล้วแต่ ถ้าซื้อทั้งหมด ๒๐,๐๐๐ ล้าน ทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี ระยะเวลา ๒ ปีที่เขาเรียกว่า ระยะเวลาปลอดหนี้ นั่นก็คือว่าจัดการซื้อแล้วได้อาวุธเข้ามาใช้ติดเขี้ยวเล็บเสร็จภายใน ๒ ปี เป็นอาวุธทันสมัย แต่เป็นหนี้เขา ๒๐,๐๐๐ ล้าน บวกดอกเบี้ยรัฐบาลก็จะผ่อนชำระให้ทีละ ๑๐ เปอร์เซนต์ โดยประมาณ เช่นงบประมาณกลาโหมปีถัดมาได้ ๑๖,๐๐๐ ล้าน ก็จะเดิมให้เป็น ๑๔,๐๐๐ ล้าน แต่ไม่ใส่เข้าไปในงบกลาโหม เงินนี้จะเอาไปอยู่ในกระทรวงการคลังก็จะเป็นคนชักใช้หนี้ต่างประเทศ ๒,๐๐๐ ล้าน บวกดอกเบี้ย เจตนารมณ์ที่ตั้งใจจะทำอย่างนั้นแล้วก็คิดว่าทางกองทัพจะทำอย่างนั้น แต่เราได้ค้นพบต่อมาแม้ในเวลาที่เราเองยังเป็นรัฐมนตรีว่ามรัฐบาลอยู่นั้นก็ปรากฏว่าการจะจัดซื้อจัดหาอาวุธนั้นได้ทำกันในลักษณะชอปปิงอยู่ คือพอได้ของนั้นอยู่ในมือคือได้ โอกาสได้พระราชบัญญัติอยู่ในมือแล้วต่างคนก็ต่างไปวิ่งเต้นเจรจา กับเงินสดไปกู้เงินสด ๖๐๐ ล้านจากที่นี้ กู้เงินสด ๔๐๐ ล้านจากที่นี้เพื่อจะเอาไปตกลงซื้ออาวุธที่นี้ ข้อครหาที่เกิดขึ้นว่าทำไมถึงต้องทำอย่างนั้น คำตอบที่ว่าเจ้าตัวไม่ตอบเอง แต่คนอื่นตอบให้ก็บอกว่า เพราะเหตุว่าคนที่จะจัดซื้อนั้นจะอยู่ในตำแหน่งได้ปี ๒ ปีเท่านั้น ก็อยากจะใช้วิธีทำเสียให้เสร็จ คือไปกู้แล้วถือเงินสดแล้วไปซื้อแล้วแน่นอนว่าถ้าไม่ซื้อผ่านระบบอย่างที่ว่า คือซื้อที่ไหนก็ได้ที่จะได้ดี ๆ มานั่นก็มีการว่าได้เสียกัน คือมีค่านายหน้าในการซื้อขายทำมาเสียให้เสร็จก็เดียว ง่ายที่สุดคือกู้เงินสดเอาเงินสดไปซื้ออาจจะได้คอมมิชชั่น (Commission) กันก็ได้ รับกันเสร็จหมดอยู่กันปีครึ่งบ๊องจากจากตำแหน่งไปก็หมดหน้าที่ไม่มีปัญหา เวลานั้นกระผมจึงได้ว่ากระผมเคยพูดในคณะรัฐมนตรีกระผมบอกว่า ถ้าวิ่งเดินไปเอากู้เงินกับซื้ออาวุธอย่างนั้นละก็ ผิดเจตนารมณ์แน่ วิธีการที่ควรจะทำก็คือว่าอาวุธนั้นก็ขายกันอยู่ไม่กี่ประเทศในโลกนี้ เมื่อเจรจาซื้อกันไม่ว่าจะซื้อจากเอกชนที่ไหนเขาก็เป็นเอกชนซึ่งอยู่ในประเทศนั้น ก็น่าจะเจรจาซื้อโดยให้รัฐบาลนั้นเขาค้ำประกันให้แล้วก็ซื้อ เช่นจะซื้อปืนใหญ่จากประเทศนี้ โรงงานอยู่ในประเทศนั้นก็เจรจาซื้อไม่ถึงกับรัฐต่อรัฐ แม้แต่รัฐกับบริษัทเอกชนก็ได้ แต่ให้รัฐบาลประเทศนั้นเขาช่วยดูแลค้ำประกันให้เรียกว่าซื้อโดยวิธีผ่อนชำระราคา ๕๐๐ ล้านก็ผ่อนชำระเขา ๑๐ ปี ๆ ละ ๕๐ ล้าน บวกดอกเบี้ย โดยวิธีนี้แหละครับถ้าทั้ง ๓ กองทัพใช้เงินหมดก็จะมียอดเงินหลังจาก ๒ ปีว่าเราเป็น

หนี้เขา ๒๐,๐๐๐ ล้านแล้วก็ผ่อนชำระปีละประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบวกดอกเบี้ย กรณีที่หา
 อย่างนั้นนั้น กระผมเชื่อว่าเป็นกรณีหลีกเลี่ยงการเอาตัวเงินกู้ก้อนโต ๆ เพื่อจะไม่ไปกัน ๑๕
 เพอร์เซ็นต์ ซึ่งกระทรวงทบวงกรมอื่นเขาจะได้ใช้กัน ที่ได้แสดงความเห็นวันนี้อย่างนี้ก็
 เพราะว่า กระผมไม่รังเกียจวิธีการที่กองทัพจะหาของเอามาใช้เราเรียกกันว่ามาติดเขี้ยวเล็บ
 ให้กับกองทัพของเราเอง แต่สิ่งที่กระผมอยากจะฝากไว้ไม่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะผ่าน
 หรือไม่ผ่านก็ตามแต่ เท่าที่ได้เคยเห็นมาในการใช้อาวุธของเรามาใช้ในกองทัพนั้น ปากก
 ว่าประเทศเรานั้นมีการรบกพันกันตามสมควรใช้สำหรับต่อสู้กับกองโจรในป่า หรือเอาไว้ใช้
 ขยายแดน แล้วก็รบราฆ่าฟันกันตามสมควร อาวุธที่ใช้ก็จะเป็นปืนประเภทหนึ่งอาวุธ
 ประเภทหนึ่งอะไรประเภทหนึ่งทั้งนั้นที่เรียกว่า ช้อมาแล้วได้ ใช้ ได้แสดงความทันสมัยของ
 มัน แต่มีอาวุธเป็นจำนวนมากซึ่งจำเป็นต้องมี แล้วก็ซื้อเอามาต้องเรียกว่าซื้อมาประดับ
 กองทัพ ช้อมาเพื่อให้รู้ว่ามี โอกาสใช้ไม่มี จนกว่ามันจะเก่าแล้วก็หมดอายุไป แล้วก็ซื้อ
 อันใหม่เข้ามาประดับ ลักษณะนี้แหละครับที่อยู่ในวงการก็จะรู้ว่าถ้าจะต้องซื้อของพวกนี้
 ต้องซื้อต้องมี แต่โอกาสจะใช้ไม่มี เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องซื้อของดีอะไรกันหนา
 แทนที่จะต้องการซื้อของดีของทันสมัย บอกไม่จำเป็นหรอก ซื้ออย่างนี้ดีกว่าลูกกว่า แล้ว
 ได้ค่าคอมมิสชั่นมากกว่า กระผมอยากกราบเรียนว่ากระผมเคยเกี่ยวข้องกับบางตามสมควร
 กระผมเคยเกี่ยวข้องอยู่ในเวลาที่เขาเอาตำรวจตระเวนชายแดน เข้าไปไว้ที่ชายแดนแล้ว
 ตำรวจตระเวนชายแดนกับทหารก็มีปัญหากันว่า ทหารดูถูกตำรวจว่าตำรวจระเบียบวินัยไม่
 มี ไม่ได้รับการฝึกปรือมาอะไรมา ก็ขอว่าอย่างนี้เถอะ ขอว่าทหารกับตำรวจตระเวนชาย
 แดนจะใช้อาวุธอะไรซื้ออาวุธอะไรใช้ขอให้บอกทหารหน่อย จะได้ซื้ออย่างเดียวกัน เช่น
 จะซื้อปืน ค. ๘๑ ซื้อเอ็ม ๘๑ ก็จะได้ซื้อเอ็ม ๘๑ เหมือนกัน แล้วก็เอามาใช้ด้วยกันได้
 ทินทางกระผมเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย กระผมก็บอกกระผมไม่ขัดข้อง ยินดี लेकरรับตำรวจ
 จะซื้ออะไรบอกทหารหน่อยจะได้ซื้ออย่างเดียวกัน ตกลงกันคร่าว ๆ อย่างนั้นครับ แต่
 พอเอาจริง ๆ ทหารตั้งคณะกรรมการมาเลยมาประชุมกับตำรวจ ตำรวจบอกว่าอยากได้เอ็ม
 ๘๑ อย่างนี้ ทหารบอกตกลงเอ็ม ๘๑ ตำรวจบอกว่าอยากได้เร็วอยากใช้ทันที เมื่อ
 ตรวจสอบดูแล้วบอกว่าถ้าจะซื้อของอย่างนี้ของอิสราเอล ถ้าหากว่ามีโอกาสจะเลือกซื้อได้

เพราะเหตุว่าถ้าซื้ออย่างนี้เขาสัญญาว่าจะใส่เครื่องบินมาให้ใช้ได้ภายใน ๑๕ วัน ทหารบอกว่าไม่ได้หรอกเพราะว่าทหารเคยซื้อเอ็ม ๘๑ จากเกาหลี ซื้อเกาหลีราคา ๙๐,๐๐๐ เศษ ๆ ซื้ออิสราเอลราคา ๙๐,๐๐๐ เศษ ๆ แพงกว่ากัน ๒,๐๐๐/กระบอกหนึ่งแพงกว่า ๒,๐๐๐ บาท แต่ของอิสราเอลถ้าซื้อใน ๑๕ วันเขาส่งให้ ๕๐ กระบอก ในเวลา ๖ เดือนส่งตามมาแล้วได้ใช้ทันที แต่ซื้อเกาหลีถ้าส่งวันนี้ อีก ๑ ปีถึงจะได้ของใช้ ถูกกว่ากัน ๒,๐๐๐ ของเกาหลีเอาลูกกระเบิดใส่ไปแล้วยังได้ ๔.๒ กิโลเมตร ของอิสราเอลใส่ไปแล้วยังได้ ๔.๕ กิโลเมตร แล้วในเวลา ๖ เดือนจะใช้กระบอกเดิมนี้ละครบแล้วจะเอาลูกมาใส่ยังได้ ๖ กิโลเมตรแล้วจะพัฒนาให้ได้ ๘ กิโลเมตร ลักษณะอย่างนี้ทางทหารบอกไม่ได้ เพราะทหารเคยซื้อเกาหลี ตำรวจต้องซื้อเกาหลีด้วย เจริจากันไปเจริญจากันมาสุดท้ายก็ต้องตกลงจะต้องซื้อทางเกาหลี จะเซ็นสัญญากันไปอย่างไรก็ไม่ทราบกระผมออกมาก่อน แต่ว่าตำรวจตระเวนชายแดนก็นั่งรอปืนเอ็ม ๘๑ แหงอยู่นั้น เพราะเหตุว่าไปเลือกซื้อในวิธีอย่างนี้ เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนั้นะครับเป็นอุทราหาธน์ ให้เห็นว่าไอ้ของดีนั้นเขาไม่ต้องการ เขาต้องการซื้อในที่ที่เขาเคยซื้อ เสร็จแล้วก็รู้สึกกันมาถึงขนาดว่าไอ้อย่างนี้ตำรวจไม่มีควมสามารถจะซื้อ เอ้า จะซื้อลดพร็ออย่างนี้ ตำรวจจะซื้อได้ ๑๐๐ คัน ทหารจะซื้อ ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ คัน เอ้าซื้อซื้อตำรวจแล้ว ทหารซื้อด้วยแล้วกัน แปลว่ารวมกันเสียแล้วซื้อทีเดียวกระผมบอกไม่ขัดข้องเอาไปเลยเสร็จแล้วก็เอาไปซื้อ ของดีเขาเอามาแสดงให้ดูเขาเล่นขึ้นไปลงหัวลงหางอะไรต่างๆ ราคาคันละ๓ล้านกว่าไม่ซื้อ ไปซื้อชนิดที่ว่าเมื่อเล่นขึ้น ๕๔องศา เครื่องดับ เพราะว่ามันมันห้อยลงมากอีกทางหนึ่ง น้ำมันไม่ส่งเข้าไปเครื่องดับชนิดที่บินยิบไ้ ๆ เสร็จแล้วติดขัดล้ากล้องเพราะว่าร้อน ร้อนมากยิ่งแล้วต้องหยุดคือต้องยังเป็นพัก ๆ อย่างนี้ราคา ๕ ล้านซื้อ เพราะเหตุว่าอันนี้น้ำมันให้ค่าคอมมิชชั่นมาก แต่ว่า ๓ ล้านกว่าให้น้อยหรือไม่ให้เลย เพราะฉะนั้นก็ไม่สนใจ กรณีที่ซื้อของพร็ออย่างนี้ละครับเอามาใช้ปืนก็เหมือนกันว่าถ้ายังคิดที่สดล้ากล้องที่เขาใส่โครเมี่ยมข้างในเสร็จเรียบร้อยแล้วไม่มีติดขัด แพงชนิดหนึ่งซื้อตรงมาจากเจ้าของเขาเลย ไม่เอา ผู้เจรจาซื้อสิงคโปร์ดีกว่า สิงคโปร์ไปเปเพนท์ (Patent) เขามาแล้วก็เอามาทำ ยิ่งแล้วมีโอกาสติดขัด เสร็จแล้วเรียบร้อยแล้วก็ส่งซื้อจากสิงคโปร์ ตรงนี้ละครับที่สำคัญที่สุด ปืนเอ็ม.๑๖ ๖๐,๐๐๐ กระบอก แปลว่าคนของรา

๖๐,๐๐๐ คนจะถือไอ้ผู้น้อยแล้วก็เผชิญหน้ากับข้าศึกอยู่ แล้วเป็นชนิดที่ว่ากระบอกไม่ได้โคร-
เมียมเพลท—เตต (Chromiumplated) เวลาเข้าไปยิงโดนน้ำโดนทรายเข้าไปยิงแล้วจะติด
ขัด ถ้าคนของเราถือปืนพรค้อย่างนี้ผู้น้อยก็เผชิญหน้ากับข้าศึกศัตรูโอกาสที่จะถูกยิงตาย
ถ้าเกิดติดขัดตรงนั้นแล้วมีมาก แต่ชนิดที่ดีที่สุดยังไม่ติดขัดแพงหน่อยไม่ตัดสินใจซื้อท่าน
ไปคบค้าสมาคมกับเขา ไปประเทศสิงคโปร์มีโรงงานที่นั่นไปซื้อแล้วก็ตัดสินใจใช้อ่านาจที่
มีอยู่ซื้อทีละ ๖๐,๐๐๐ กระบอก เรียกว่าอ้อยจะเข้าปากข้างต้องอำปากจก้นออกมา ไป ๆ
มา ๆ ประนีประนอมกันว่าซื้อสิงคโปร์ ๓๐,๐๐๐ ซื้ออเมริกา ๓๐,๐๐๐ แปลว่าคนของเรา
จะเสียตาย ๓๐,๐๐๐ ช่างมัน แต่ว่าซื้อที่นี้ได้คอมมิสชันมากกว่าซื้อที่อเมริกา ลักษณะ
การซื้อหาอาวุธเข้ามาประดับกองทัพอย่างนี้ละครับเป็นเรื่องที่คนที่เห็นผลหรืออย่างกระผม
วิตกทุกขวั้นเมื่อทำกันที่หลังก็เมื่อเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่ ท่านนายก ฯ เปรม ก็มา
แสดงความสามารทำให้เห็นว่าอันนี้ไม่เอา ๆ ซื้ออย่างนี้กระผมก็เฝ้าดูอยู่ เพราะฉะนั้นที่พูด
วันนี้ ไม่ขัดข้องในการที่จะมาขอทุกอย่างนี้ แต่กระผมจะขัดข้องเป็นอันมากถ้าหากว่าไปใช้
วิธีทำอย่างที่เคยทำกันอยู่ ท่านนั้นนับดูเหลืออีกปีครึ่งเกษียณ เหลืออีก ๑ ปีเกษียณ แต่บัง-
เอิญเป็นคนที่มีอำนาจจะเป็นคนสั่งเป็นคนตกลงได้ ก็จะเลือกใช้วิธีอย่างเดียวกันอีก ใช้
วิธีอย่างเดียวกันอีก คือว่าไปซื้อด้วยเงินสด ตัวอย่างเคยมีมาแล้วนะครับ รถเมล์ของเรา
๑,๕๐๐ คันนี้ใช้วิธีเดียวกันครับ ทุ้เงินธนาคารเงินไทยด้วยกัน เอาซื้อเขาด้วยเงินสด
แล้วคนซื้อก็สบายแฮไปแล้ว ของพรค้อย่างนี้มันต้องเจรจาความกัน ผ่อนชำระเวลา ๑๐ ปี
แล้วก็ค่อย ๆ ผ่อนชำระ ไม่ค่อยมีใครใช้วิธีนี้ เพราะว่ายากเกินไปถึงเวลาที่จะต้องผ่อน
ชำระ เขาไม่จ่ายค่าคอมมิสชันให้ เขาจ่ายให้ทุก ๆ ครั้งที่มีการชำระเงิน เลยเลือกใช้วิธี
เอาเงินสดกันไปซื้อแล้วจะได้รับเสียทีเดียวหมด กระผมว่าอย่างนี้ต้องได้ช่วยกรุณาดูกัน
หน่อยนะครับ กระผมไม่อยากจะประวัติศาสตร์มันชำระเร็ววัน ๆ ชั่วเวลาเพียง ๕ ปีเท่า
นั้น กรมผมอยากทราบเรียนว่า บังเอิญเพื่อนกระผมคนหนึ่งเป็นทหารเรือ เขาบอกว่า
ทหารเรือได้พยายามใช้เงิน ๕,๐๐๐ ล้านที่ให้นั้นในช่องทางที่ว่า คือจัดซื้อ จัดหาแล้วก็
เป็นการผ่อนชำระผูกพัน ตัวอย่างที่ดีก็พอมืออยู่ครับ แต่ว่ามันมีวงเงิน ๕,๐๐๐ ล้าน
กระผมก็ไม่ได้ทราบข่าวว่าทหารอากาศได้ใช้อย่างไร และกองทัพบกได้ใช้อย่างไร แต่ว่า

กรณีที่ดินสิทธิตามพระราชบัญญัติแล้วก็ได้ไปกู้เงินสด แล้วก็ไปซื้อนั้น กระผมขอฝากไว้ด้วยว่า ถ้ากฎหมายหลักเลี่ยนอย่างนั้นได้ละก็ ถึงจะสมเจตนาธรรมณ์ เสรีจเรียบร้อยแล้วกรณีนั้นจะครบ ระยะเวลาที่เขาเรียกว่า เกรซ พีเรียด (Grace period) คือระยะเวลาปลอดหนี้ นั้นควรจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และตกลงข้อหาพอกับใครก็ควรจะให้เสร็จเสียภายใน ๒ ปี ระยะเวลาปลอดหนี้ แล้วหลังจากนั้นแล้วก็จะได้ผ่อนชำระเขา ๑๐ ปี มีบางกรณีที่กระผมอาจจะเรียนฝากไว้ด้วย เพราะว่าเวลาซื้ออาวุธสมัยนี้มีเรื่องการเมืองเข้ามาสอดแทรกของดีที่พูดเราใช้ไม่ได้หรอกครับ เพราะบังเอิญเป็นการซื้อจากประเทศที่เป็นศัตรูคู่อาฆาตกับประเทศที่เขาขายน้ำมัน ถ้าซื้ออาวุธประเภทนี้ ถ้าประเทศอื่นเขาจะไม่ขายน้ำมันให้เรา เพราะฉะนั้นกรณีนี้ขอเรียนฝากไว้ด้วยว่า กระผมเองเป็นคนเคยอยู่ในวงการรัฐมนตรีมา และกระผมไม่ยอมให้ต่อรองกันอย่างนี้ โดยกระผมหาทางออกทางอื่นให้ พูดก็พูดเถอะครับว่าอาวุธดีมากอันหนึ่งของโลกอยู่ที่อิสราเอลบ้าง อยู่ที่สวีเดนบ้าง ประเทศโน้นบ้างประเทศนี้บ้าง แต่ว่าถ้าเราไปซื้อตรงกันเขา เขายกกว่าประเทศที่ทางนี้ ๆ เขาว่าเราไปซื้ออาวุธจากประเทศที่เป็นศัตรู เพราะฉะนั้นเขาก็อาจจะต่อต้านหรือว่าไม่ให้ความสะดวก หรือไม่เอื้อเฟื้อในการจะซื้อหาพาใจเรื่องน้ำมัน กระผมเรียนฝากว่า ทางออกที่เคยได้ทำไว้นั้นเราเลือกซื้ออาวุธจากประเทศเป็นกลาง คราวที่แล้วก็เคยแนะนำว่า ให้ซื้อจากลิกเตนสไตน์ (Liechtenstein) เป็นประเทศเล็ก ๆ อยู่ในยุโรป เป็นเอเยนต์ของอิสราเอล เพราะฉะนั้นซื้อจากลิกเตนสไตน์เสียไม่มีปัญหา ซื้อตรงกันก็ได้ แต่ว่าอาวุธเราได้สิ่งที่เราต้องการ เรื่องนี้ก็ขอเรียนฝากไว้เท่านั้นนะครับ แล้วก็รายละเอียดต่าง ๆ นั้นกระผมเชื่อว่าถ้าหากว่าไม่เคยได้เกี่ยวข้องกับอยู่ก็คงจะไม่มีความหยาบมาพูดหรอกครับ แต่ถ้าพูดถึงเจตนาธรรมณ์แล้วกระผมไม่ขัดข้อง เพราะกระผมก็ต้องการให้กองทัพบ้านเมืองของกระผม นั้นมีความแข็งแรง มีความพร้อมรบ ขอบ้างเดียวเท่านั้นละครับว่า กรุณาใช้ของที่ดีที่สุดที่มันจะรักษาชีวิตทหารเราได้ดีที่สุด อย่าให้มันชั่วร้ายโดยที่ว่า เพราะที่มันมันถูกหรือเพราะว่าจะเล่นการเมืองกัน มีไมตรีกันก็เลยซื้อเขาสักหน่อยหนึ่ง อาวุธที่ทหารถือกันนั้นขอให้มันมีความปลอดภัยที่จะหยิบขึ้นมาใช้ต่อสู้ข้าศึกศัตรูได้พร้อม ๆ กัน ไม่ใช่ว่าถ้าใครโชคดีถือเอ้าปากกระบอกที่มันซบโครเมี่ยมก็ปลอดภัยไป แล้วเอ้าพวกที่โชคไม่ดีไปใช้ ๓๐,๐๐๐

กระบอก ที่มันเป็นกระบอกธรรมดา ก็เสียไป เสียงัดขัดลากล่องไป เรื่องอย่างนี้กระ-
 ดมขอความกรุณาว่าใครที่เป็นคนดำเนินการใช้เงินที่จะกู้กัน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ขอได้
 โปรดกรุณาส่งข่าวไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประ-
 ธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ วันนี้จะมาพูดเรื่องร่างพระราช
 บัญญัติเพื่อให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจาก รัฐบาล ต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์
 ทางทหาร กระผมเป็นพลเรือนที่นั่งอยู่แถวติดด้วยทหาร ซ้ายมือนี้ร้อยตำรวจโท ขวามือ
 นี้ร้อยอากาศตรี เพราะฉะนั้นก็อยากเรียนด้วยความรู้สึกนะครับว่าตั้งแต่ผมจะเป็น
 พลเรือน แต่ว่าได้เดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่ชายแดน ความรู้สึกนั้นก็คิดในฐานะเป็น
 ประชาชนนั้น ขวัญของคนจะอยู่ได้กับความอบอุ่นใจว่าคนที่ เป็นหัวหน้าของชาติจะสามารถ
 ป้องกันอธิราชศัตรูให้ประชาชนทั้งหลายมีความสุขอยู่ได้ เพราะฉะนั้นในหลักการที่จะ
 สร้างกองทัพให้มีความเข้มแข็งขึ้นนั้น ถึงแม้ว่าจะต้องเอาเงินกู้เข้ามาเพื่อจะไปซื้ออาวุธ
 ยุทโธปกรณ์และจะต้องเอาเงินภาษีอากรของประชาชนไปใช้หนี้เงินกู้เหล่านี้ คนไทยก็
 ยินดีที่จะเสียภาษีอากร ถ้าหากเรามีความมั่นใจว่าสิ่งที่เราจะได้รับนั้นจะเป็นผลประโยชน์
 ตอบแทนกับความมั่นคงของชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึก
 ว่าในภาวะการณ์บ้านเมืองอยู่ขณะนี้เราจำเป็นต้องสร้างกองทัพของเราให้มีความเข้มแข็ง
 เกรียงไกร และความจำเป็นในฐานะซึ่งเรายังไม่มียุได้เพียงพอของเราเองจำเป็นที่จะต้อง
 ไปกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อดำเนินการนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะสามารถทนกันได้ อย่างน้อยๆ
 ที่สุดการที่เราจะให้อำนาจกระทรวงการคลังไปกู้เงิน จากรัฐบาลต่างประเทศเป็นในลักษณะ
 ระหว่างรัฐต่อรัฐ เพราะฉะนั้นกระผมก็มีความมั่นใจว่าดีกว่าที่จะไปติดต่อผ่านนายหน้าคน
 กลางซึ่งจำเป็นที่จะต้องเสียค่านายหน้าไปโดยเปล่าประโยชน์ ในหลักการนี้กระผมจึง
 กราบเรียนท่านประธานว่า ในภาวะขณะนี้กระผมเห็นด้วย กระผมจะไม่พูดไปถึงวิธีราย
 ละเอียดในการจัดซื้อต่างๆ เพราะว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพียงแต่
 กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าหลักการในการที่จะให้อำนาจกระทรวงการคลัง
 ไปกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร แต่ในรายละเอียดของ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นนั้นเป็นการให้อำนาจของกระทรวงการคลัง โดยการอนุมัติของ คณะรัฐมนตรีฝ่ายเดียว เป็นเรื่องที่จะระดมยักจะขอกราบเรียนไว้ ณ ที่นี้ว่า ลักษณะ อย่างนั้นค่อนข้างที่จะตัดขาดไปจากความรู้สึกชอบของสถาบันนิติบัญญัติอย่างน้อย ๆ ที่สุด ใครจะมีหลักประกันได้ว่า รัฐบาล คณะรัฐมนตรีมีความจริงใจต่อประชาชนแค่ไหนเพียงไร ถ้าหากว่าบังเอิญบ้านเมืองจำเป็น ที่จะต้องมีคณะรัฐมนตรีซึ่งได้เผด็จการแทนที่จะต้องการจัดซื้อยุทธโธปกรณ์ทางทหารมาป้องกัน ประเทศชาติบ้านเมืองกลับเอาเงินเหล่านั้นไปซื้ออาวุธ มาเพื่อป้องกันรัฐบาลเองป้องกันฐานะของรัฐบาลแล้วก็การปราบปรามประชาชน กระผม ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้คณะรัฐบาลอย่างนั้น มีอำนาจเด็ดขาดไป เพราะว่าในครั้งคราวใดก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลต้องการที่จะซื้อ อาวุธยุทธโธปกรณ์ โดยมาขออนุมัติจากรัฐสภาแห่งนี้ กระผมคิดว่าถ้าเราพูดกันด้วยเหตุ ด้วยผลแล้ว รัฐสภาไม่เคยขัดข้องเลยและยินยอมทุกประการ แม้กระทั่งทางกระทรวง กลาโหมเคยตั้งงบประมาณราชการลับเอาไว้ ทางรัฐสภาเองก็ยินยอมให้ไปทุกครั้งที่ทุกหน เพื่อคำพูดเพียงอย่างเดียวว่า เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ แต่ท่านประธานครับ เหตุ การณ์ที่ผ่านมาสด ๆ ร้อน ๆ กระผมยังมีความรู้สึกนึกคิดอยู่ในใจว่าการที่เราอนุมัติเงินให้กับ ฝ่ายที่จะไปป้องกันประเทศกลับเอาเงิน ภาษีอากรไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดความแตกแยกใน ประเทศชาติเพื่อต้องการจะมีอำนาจขึ้นมา เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง เมื่อคราวเกิด เหตุการณ์ไม่สงบเรียบร้อยในระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๓ เมษายนปีนี้ ได้มีการเบิกจ่ายเงิน ราชการลับไปใช้เพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคล กระผมได้ตั้งกระทู้เรียนถาม ขวณฯ นายก รัฐมนตรีไปแล้ว เรื่องแค่นั้นจะตรวจสอบได้ในระยะเวลาอันไม่ช้านาน ขอให้ตอบใน ราชกิจจานุเบกษาดูด้วยซ้ำไป แต่ ขวณฯ นายกรัฐมนตรียังไม่ดำเนินการต่อไป เพราะ ฉะนั้นการที่เราจะมอบอำนาจให้กับกระทรวงการคลังโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีแต่เพียง ฝ่ายเดียวนั้น กระผมเองไม่เห็นด้วย เพราะเราไม่มีความมั่นใจว่าคณะรัฐมนตรีนั้นจะ พิจารณาเหตุผลรายละเอียดรอบคอบแค่ไหนเพียงไร

อีกประการหนึ่ง การควบคุมนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน การควบคุม การใช้จ่ายเงินภาษีอากรของประชาชนนั้นน่าที่จะให้คนที่มาจากประชาชนเป็นตัวแทนของ

ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้เห็น เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญของเราจึงได้มอบให้ฝ่ายนิติบัญญัติ
นี้เป็นฝ่ายที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล การที่เราจะมอบอำนาจให้
กระทรวงการคลัง โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีไปเด็ดขาดนั้น กระผมไม่เห็นด้วย แต่
นั่นเป็นเรื่องรายละเอียดที่กระผมจำเป็นต้องไปแปรญัตติพูดกันในวาระต่อไป ในชั้นนี้
กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า โดยหลักการแล้ว กระผมยินดีที่จะสนับสนุน แต่ใน
รายละเอียดนั้นเห็นจะต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบต่อไป ขอเรียนท่านประธาน
ในชั้นนี้ไว้แค่นี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญคุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล จากขอนแก่น กระผมก็เห็นนะครับ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อ
จัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายว่าในหลักการนั้นเห็น
ด้วยก็อยากจะติดเขี้ยวเล็บให้กับกองทัพ แต่ท่านประธานครับ จำนวนเงินกู้ในคราว ๓
ที่บอกว่า ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณจ่ายประจำปีนั้นๆ ปีนี้ ๒๕๒๕ นี้ครับ ก็
ตั้งไว้ประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าร้อยละ ๑๐ ก็ประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้าน
กระผมว่าบ้านเมืองเรานะครับ กระผมก็เห็นด้วยนะครับว่า ทหารมีความจำเป็นที่จะต้อง
มีอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อต่อสู้กับข้าศึก แต่เมื่อสักครู่นี้ก่อนที่จะเปิดประชุมทั้งหมด
กระผมก็เห็นเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งมาจากจังหวัดตราด ไม่ทราบว่าย้ายไปไหนนะครับ
กำลังโวยวายอยู่ว่าขณะนี้กองทัพเวียดนามบุกเข้ามาถึงจังหวัดตราดแล้ว กระผมยังไม่มั่นใจว่า
เงินทองต่างๆ ที่ไปซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ให้ทหารนั้น ประชาชนพอจะมั่นใจได้จะอน
ดาหลับได้หรือไม่ว่า เงินจำนวนนี้ที่เอาไปนั้นนะครับจะป้องกันเอกราชและอธิปไตยของ
ชาติเอาไว้ได้ ขณะนี้เมื่อเข้าในเพื่อนสมาชิกของกระผมก็โวยวายว่า บุกเข้ามาแล้วตั้งหลาย
กิโล คือ ก่อนที่เขาจะมาโวยวายกับที่สภา เขาก็บอกกับกระผมแล้วว่า ผมเอาเงินๆ ฟี
นะผมจะกลับไปจังหวัดตราดได้หรือเปล่าก็ไม่รู้อีกไม่เป็นวันหรือเป็นเดือนก็ไม่ทราบ เขา
อาจจะไม่มีแผ่นดินจะไปสมัครผู้แทนราษฎร กระผมก็เห็นใจเขานะครับ เพราะฉะนั้นเงิน

ที่เราจะไปให้เอามาบำรุงกองทัพเกี่ยวกับการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์นั้น กระผมเห็นว่าทางรัฐบาลให้ความมั่นใจกับสภาได้หรือไม่ว่า เมื่อซื้อมาแล้วอาวุธเหล่านั้นเป็นอาวุธชั้นดีที่มีประสิทธิภาพอย่างี่หลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว แล้วอีกประการหนึ่งในการจัดซื้อนั้น ได้มีค่าคอมมิชชั่นหรือว่าเงินอะไรเงินกินเปล่ากันหรือไม่เปล่า กระผมได้ข่าวอยู่บ่อย ๆ นะครับว่า คนที่ไปจัดซื้อมักจะพาลูกพาเมียไปด้วย ไปทัวร์ในประเทศที่จะจัดซื้อนั้นจะรับหอบหิ้วกันไปเลยครับ แล้วก็ยังมีบริษัทที่จะขายเป็นนายหน้าจ่ายอะไรทั้งหมดทั้งปวง เริ่มตั้งแต่ค่าเครื่องบินค่าอะไรต่าง ๆ นั้นก็เงินเป็นส่วนหนึ่งซึ่งเงินที่เราจะต้องอนุมัติเป็นภาษีของประชาชน กระผมอยากจะฝากว่า เงินที่จะซื้อนั้นก็คงจะผูกพันไปเรื่อย ๆ หลาย ๆ ปี แล้วพวกกระผมซึ่งเป็นประชาชนธรรมดาจะต้องให้ลูกให้หลานต้องมานั่งใช้หนี้เงินกู้ นะครับ ที่เอามาซื้ออาวุธ อาวุธบางส่วนก็ไปสู้กับต่างประเทศ อาวุธบางส่วนก็มาฆ่ากันเองก็มาปราบปรามกันเอง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าในหลักการนะครับ กิตติหรือครับที่ใครต่าง ๆ ก็ว่าดี กระผมก็ขอค้านอยู่เพียงคนเดียว กระผมว่ามันไม่ดี เพราะอะไร ก็เพราะว่าบ้านเมืองเราในประเทศไทยเรานั้นครับ ถ้าจะเปรียบว่าประเทศเป็นบ้าน ทหารเป็นวัว บ้านเมืองไทย ประเทศไทยนั้นวัวของเราสร้างด้วยดีก็กำแพงขึ้นดี แต่ภายในบ้านเป็นกระต๊อบ ผู ๆ พัง ๆ มุงจากด้วย เศรษฐกิจก็แย่ เมื่อวานก็ลดค่าเงินบาท ก็ว่ากันยุ่งๆ ไปแล้วนะ เพราะฉะนั้นกระผมว่ามันก็มากเกินไปนะครับ ก็ว่ามันมากเกินไป อาวุธอย่างเดียวกระผมไม่เห็นว่ามันจะป้องกันประเทศชาติอยู่ได้ ความมั่นคงความเป็นปึกแผ่น ความอยู่ดีกินดีของประชาชนเท่านั้นที่จะสร้างชาตินี้ให้อยู่รอดและปลอดภัย เอามาเออะครับอาวุธมันไม่ไปรบกับใครได้หรอกนะ ถ้าหากทหารก็แย่ ประชาชนก็แย่ ก็ไม่รู้จะไปรบกับใครตรงไหน เพราะฉะนั้นกระผมจึงว่า กระผมเสียตายเงินนะครับ เสียตายเงินของงบประมาณ เพราะว่าในงบประมาณแผ่นดินที่เราจะจัดสรรให้ของกระทรวงกลาโหมก็จัดไว้ส่วนหนึ่งมากพออยู่แล้ว แล้วก็ยังมีหาหาส่วนพิเศษอีก เพื่อที่จะไปกู้เป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นตั้ง ๑๖,๐๐๐ ล้านมากกว่ากระทรวงยุติธรรมครับ งบประมาณกว่ากระทรวงยุติธรรมทั้งกระทรวง กระทรวงยุติธรรมบั้นนี้ได้ ๗,๐๐๐ ถึง ๘,๐๐๐ ล้านเท่านั้น ถ้ากระผมจำไม่ได้ละครับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมเสียตาย กระผมจึงอยากกราบเรียนท่าน

ประธานและท่านสมาชิกว่า กระผมอาจจะเป็นคนที่จิตใจคับแคบไปสักนิดนะครับว่าทำไม
 นะจะเอามารักษาประเทศชาติ คนคนนี้ทำไมถึงมาคัดค้าน ก็กระผมบอกว่างบประมาณ
 ที่จัดให้ทุกปีนั้นก็จะเพียงพอที่จะมาป้องกันประเทศชาติอยู่แล้วควรจะให้เราทุกคน ให้
 คนทุกคนมีหน้าที่ป้องกันประเทศ ไม่ว่าผู้ชายไม่ว่าหญิง และอายุต่าง ๆ นั้น ถ้าหากเรา
 พร้อมใจกันจริง ๆ นะครับ เศรษฐกิจของเราดีจริง ๆ ประชาชนทุกคนมีภาวะความเป็นอยู่
 ดีจริง ๆ กระผมว่าบ้านเมืองมันอยู่รอด กระผมถึงขอกราบเรียนย้ำอีกสักนิดว่า บ้านเมือง
 ของไทยนั้น ทหารเปรียบเสมือนร้วก้ำแกงใหญ่มากนะครับ แต่ถ้าเข้าไปข้างในบ้านมัน
 ไม่มีอะไร บ้านที่อยู่่นะครับคือประชาชนทั่ว ๆ ไป อยู่กระตือรือร้นคงมุงจากรั่วด้วย ฝากผู้
 พ้นักผู้ อาทารถกินกันแทบจะไม่มี เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่ากระผมขอคัดค้าน
 ขอขอบพระคุณครับ

นายชัยทิพย์ น่วมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัยทิพย์ น่วมทอง กรุงเทพมหานคร พรรค
 ประชากรไทย ท่านประธานครับ กระผมจะขออภิปรายในอีกมุมมองหนึ่งซึ่งจะไม่ตรงกับ
 รายละเอียดที่ท่านหัวหน้าพรรคของกระผมได้พูดไปแล้วและเพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้ว เมื่อ
 พิจารณาดูในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วในมาตรา ๓ วรรคสองได้บอกเอาไว้ว่า การ
 กู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงิน
 ตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้วจะ
 ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ ในลักษณะอย่างนี้กระผมเอง
 ก็ยังไม่เข้าใจว่า ในเรื่องการจัดเงินกู้แบบนี้จะต้องเป็นปีงบประมาณที่จะต้องผูกพันที่จะ
 ดำเนินการกันไปได้ทุกปี ๆ สำหรับการกู้ ถ้าเป็นไปในลักษณะอย่างนี้การก่อหนี้ผูกพัน
 ในการที่จะจัดอาวุธยุทโธปกรณ์ ให้กองทัพนั่นก็จะต้องเกิดขึ้นทุกปี ในกรณีอย่างนี้
 กระผมไม่ขัดข้องสำหรับการที่จะติดเชื้อมาให้กับกองทัพ เพื่อรักษาความปลอดภัยและ
 ความมั่นคงของชาติบ้านเมือง แต่ว่ามันมีเรื่องที่น่าคิดกันอยู่อย่างหนึ่งว่า ในกรณีที่เรา
 จะซื้ออาวุธจากต่างประเทศเข้ามานั้น เราได้คิดคำนึงกันบ้างหรือเปล่าว่า อาวุธที่เราซื้อ
 เข้ามานั้นสมรรถนะของอาวุธ ประเทศผู้ผลิตเขาพร้อมรู้ถึงความสามารถในสมรรถนะของ

อาวุธของเขาเป็นอย่างดี และรู้จักอ่อนเป็นอย่างดี ถ้ากองทัพเรามุ่งแต่จะตั้งหน้าตั้งตาซื้ออาวุธจากต่างประเทศเข้ามาอยู่ในกองทัพของเราตลอดเวลาอย่างนี้ นั่นก็หมายความว่าเสียเปรียบของกองทัพ สมรรถนะของกองทัพนั้ต่างประเทศผู้ขายอาวุธให้เราซึ่งเป็นต้นแบบ เขารู้ตัวว่ากำลังของเรามีแค่นี้เขาก็ในเรื่องอย่างนี้ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาเห็นว่า เงินที่จะได้มาโดยวิธีไหน ถ้าจะแบ่งส่วนตัดตอนเอาไปเพื่อที่จะทำการสร้างสถาบันที่จะทำการค้นคว้าอาวุธขึ้นมาให้มันมากมายขึ้นกว่านี้จะเป็นการส่งเสริมในทางบริษัทเอกชน ที่ทางกองทัพไว้ใจให้ช่วยคิดพัฒนานักค้นคว้าขึ้นมา หรือกองทัพจะจัดตั้งสถาบันขึ้นมาเอง อาวุธที่เราสามารถจะหาขึ้นมาได้นี้เขาก็ไม่สามารถที่จะรู้สมรรถนะของกองทัพเราได้เพียงใด จริงอยู่ครับ ในขณะที่ทางกองทัพได้กระทำแล้ว แต่ว่ากระผมเห็นว่ายังไม่เพียงพอที่เราได้กระทำอาวุธขึ้นมาอย่างนี้ ถ้าจะคิดเปรียบเทียบกับกับประเทศซึ่งไม่ได้เจริญไปกว่าเรามากเท่าไร หรืออาจจะพอ ๆ กับเราด้วยซ้ำ ยกตัวอย่างเครื่องไม้เครื่องมือบางอย่าง อย่างเช่นประเทศไต้หวัน เขาเป็นต้นว่าของง่าย ๆ อย่างเช่น แท่นกลิ้งบางอย่างในประเทศเรายังสร้างไม่ได้ แต่ว่าไต้หวันสร้างได้ กระผมไม่ได้ดูถูกคนไทย ไม่ได้ดูถูกความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไทย แต่ที่จริงกระผมกลับมั่นใจด้วยซ้ำว่า คนที่มีความรู้ในประเทศไทยทางด้านวิทยาศาสตร์ หรือวิศวกรรมนั้นมีความสามารถสูงเยี่ยมอยู่แล้ว ยกตัวอย่างกรณี ที่เห็นง่าย ๆ อย่างเช่น ยานอวกาศที่จะเดินทางลงดาวพระศุกร์ ผู้ที่สร้างสมอกลงในการควบคุมในการลงนั้น คือนักวิทยาศาสตร์ไทย ๒ ท่าน บุคคลอย่างนี้ครับ เป็นความจริงเป็นที่กองทัพน่าจะเชิญตัวเขาเข้ามา ซึ่งมีอยู่มากมาย น่าจะเชิญตัวเขาเข้ามา แล้วก็ให้ในสิ่งที่เขาควรจะได้ ถึงแม้จะเป็นพิเศษกว่าลักษณะข้าราชการอื่น ๆ เป็นต้นว่า การสวัสดิการหรือการตอบแทน แม้กระทั่งยศ อย่างนี้ครับ เอาเข้ามา แล้วก็กระทำการเสีย ต่างประเทศไม่มีโอกาสจะรู้ได้เลยว่า สมรรถนะของกองทัพเรานั้นเริ่มแข็งแกร่งขึ้นมาอย่างไร นี่เป็นสิ่งที่เราจะต้องกระทำ ถ้าเราจะใช้งบประมาณนี้ หรือจะใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยมีผลผูกพันกับงบประมาณทุกปี ๆ เพื่อจะกักเงินต่างประเทศ ในเรื่องนี้กระผมเห็นว่ามันคือจุดอ่อนของกองทัพซึ่งต่างประเทศจะสามารถมองเราได้รู้ได้ทันที่ว่า กองทัพไทยนั้นมันขีดความสามารถแค่ไหน กระผมขอฝากเรื่องนี้เอาไว้ด้วย

อีกประการหนึ่ง ในวรรคสองของมาตรา ๕ เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนด โดยไม่ต้องนำส่งคลัง นั่นก็หมายความว่า ถึงแม้เงินจะเหลืออย่างไรก็ไม่จำเป็นที่จะต้องนำส่งกระทรวงการคลังในลักษณะอย่างนี้ เมื่อมองดูแล้วก็รู้สึกว่าจะเป็นอภิสิทธิ์อย่างยิ่ง สำหรับการใช้จ่ายเงิน ซึ่งเรื่องนี้ก็คงอาจจะต้องพูดกันอีกครั้งหนึ่งในการแปรญัตติ กระผมขอฝากเรื่องที่ผมอภิปรายไว้นี้ เพื่อให้กองทัพได้นำไปคิดด้วย ผ่านท่านประธานไปยังพวกบรรดานายทหารชั้นผู้ใหญ่ หรือผู้ที่จะควบคุมขีดความสามารถของกองทัพได้นำไปคิดด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้รับทราบมาก่อนการประชุมในวันนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เนื่องจากจำเดิมนั้นด้านอาวุธยุทโธปกรณ์เราคงจะได้รับความช่วยเหลือจากประเทศสหรัฐอเมริกาในลักษณะให้เปล่า แต่มาในระยะปัจจุบันนี้ ในอเมริกาเองก็มีปัญหา ภูมิสภาพของอเมริกานั้นได้จัดความช่วยเหลือในลักษณะให้เปล่าที่จะให้กับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความช่วยเหลือทางทหาร จึงเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องจัดสรรเงินงบประมาณไว้เพื่อใช้ซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ในการป้องกันประเทศชาติ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาไป กระผมใคร่ขอประธานกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะไม่กี่วันที่ผ่านมานี้ ถ้าท่านผู้เกี่ยวข้องและท่านประธานได้อ่านหนังสือพิมพ์แนวหน้าทุกวัน ก็จะได้เห็นอยู่ในคอลัมน์ ของหน้า ๕ ฉัตร เจริญชัย เขียนเกี่ยวกับเรื่องกาฬจิตรในการซื้อเครื่องบินนอร์แมด (Normad) ของกองทัพอากาศ ติดต่อกันหลายวัน กระผมเองก็ยังไม่เห็นมีใครที่จะชี้แจงข้อข้องใจเหล่านี้ได้ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานหยิบหนังสือพิมพ์ฉบับวันที่ ๒๓ คือฉบับเมื่อวานนี้ ได้ลงเอกสารและข้อความเกี่ยวกับเรื่องความไม่ชอบมาพากลในการซื้อเครื่องบินของกองทัพอากาศ ข้อความตอนหนึ่งเขียนไว้ว่า ราคาเมื่อปี ๑๙๘๐ คือปีกลาย ราคา

๗๑๕,๖๓๐ เหรียญ เอาเออะปีในปี ๑๙๙๑ ราคาขึ้นไปอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือประมาณ ๗๐,๐๐๐ กว่าเหรียญเสียว่าขึ้นไปอีก ๘,๐๐๐ เหรียญ รวมเป็น ๗๘๐,๐๐๐ เหรียญ ๆ ละ ๒๐ บาทก็เท่ากับ ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่ราคาที่จะขายกองหัตถอากาศฟาดเข้าไป ล่าละ ๓๖ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท ๗๓๐ ล้านบาท อาจจะแย้งว่าราคายังไม่คิดอุปกรณ์ บวกอุปกรณ์ให้อีกล่าละ ๑๐ ล้านก็ราคาแค่ ๒๕ ล้านบาท ยังมีกำไรอีกล่าละ ๑๑ ล้านบาท ๒๐ ล้าน ๒๐๐ กว่าล้านบาท เห็นหรือไม่ครับ เขาเตรียมแผนปล้นชาติกันอย่างโรบิรชที่ นายหน้าเตรียมฟาดเท่าไร ระดับเจ้าหน้าที่ ระดับตัวโต ๆ ในกองหัตถอากาศจะฟาดกันเท่าไร คิดกันเอง เงินภาษีชาวบ้านทั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนในฐานะที่กระผมไม่เคยเป็นรัฐมนตรีไม่เคยร่วมรัฐบาลไม่ว่าชุดไหน ๆ ทั้งสิ้น ท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปรายในฐานะที่เคยร่วมรัฐบาลมาครั้งหนึ่งได้รู้กลเม็ดเด็ดพรายขึ้นเชิงในการซื้ออาวุธยุทธโประกรณ์ของกองทัพต่าง ๆ แม้แต่ในกรมตำรวจก็ตาม กระผมอยากจะกราบเรียนข้อเท็จจริงนะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเคยรับราชการตำรวจ ทำหน้าที่อยู่ในกองทะเบียนคนต่างด้าว และภาษีอากรมีหน้าที่ในการสืบสวนติดตามบริษัท ห้างร้านนิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาที่มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากรหลายปีผ่านมา กระผมได้เคยไปตรวจค้นบริษัทนายหน้าค้าอาวุธกับกองทัพและในกรมตำรวจแห่งหนึ่ง ในการตรวจค้นในวันนั้นได้มีการยึดเอกสารหลักฐานบัญชีต่าง ๆ ไปทำการตรวจสอบที่กองบังคับการทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร เราได้พบบัญชีลับระบบหลักฐานอยู่ในนั้นว่า เงินพิเศษจ่ายให้แก่ใครในอัตราเท่าไร ในกองพลฯ ของกรมตำรวจ แม้แต่พลตำรวจเผ่าหน้าห้องผู้บังคับการระบุไว้ชัดเจนว่าจ่ายให้แก่พลตำรวจคนนั้นไป ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ แะพลตำรวจนะครับ บริษัทนายหน้าขายอาวุธให้แก่กองพลฯ กรมตำรวจในสมัยนั้นจ่ายให้ไป ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ที่ในการตรวจสอบบริษัทนั้นไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้สำเร็จ เพราะมีนักการเมืองพุดแก่ง ๆ คนหนึ่งไปพบกับผู้บังคับการกองทะเบียนคนต่างด้าว และภาษีอากรขอเอกสารหลักฐานต่าง ๆ คินหมด และบังเอิญนักการเมืองพุดแก่ง ๆ คนนั้นกำลังมีอำนาจอยู่ในรัฐบาลสมัยนั้น ผู้บังคับการกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากรกลัวจนตาลานคืนเอกสาร

ให้ทั้งหมดเลยไม่ได้มีการแลกกันมาว่ามีใครได้รับเท่าไร เป็นเงินเท่าไร ท่านประธานที่
เคารพครับ กระผมเองได้พิจารณาจากพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลเสนอ
มาทั้งปีปัจจุบันและปีก่อน ๆ มีความข้องใจอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานเพื่อให้ได้
คำตอบที่จะเกิดความสบายใจขึ้นอย่างตัวอย่างปี ๒๕๒๕ ที่กำลังจะเสนอขอความเห็นชอบ
จากรัฐสภาในอนาคตอันใกล้นี้ ปรากฏว่างบประมาณของกระทรวงกลาโหมนั้นตั้งไว้ถึง
๓๑,๓๕๕.๓ ล้านบาทหรือคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๙.๕ เปอร์เซ็นต์ เกือบจะกล่าวได้ว่ามาก
ที่สุดเมื่อเทียบกับงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่เราก็อ้างกันว่าเพื่อความมั่นคงของ
ประเทศ จำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กองทัพ กระผมอยากจะกราบเรียน
อย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ญี่ปุ่นนั้นมีอยู่ได้จักไร้อะไรของจีน อยู่ได้ยังดินของ
รัสเซีย มันไม่เห็นได้กลัวคอมมิวนิสต์คอมมูหน้อยตรงไหน งบประมาณด้านการป้องกัน
ประเทศมันตั้งไว้น้อยมาก ทুমเทไปด้านการพัฒนาประเทศไม่ว่าด้านเศรษฐกิจ หรือด้าน
การเกษตรเท่าที่กระผมทราบจากผู้ว่าราชการมาจากการได้สนทนามา ญี่ปุ่นเขาตั้งงบประมาณ
ด้านนี้ไว้ประมาณไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดินสมมุติจะครับว่า ถ้าเมือง
ไทยเราจะทำอย่างนั้นบ้าง เองงบประมาณด้านการป้องกันประเทศให้น้อยลงสักนิดหนึ่งแล้ว
ทুমเทให้แก้ด้านการเกษตรหรือด้านเศรษฐกิจ สร้างความมั่นคงให้แก่ประชาชนให้มีโอกาส
อยู่ดีกินดี กระผมว่าไม่มีทางที่คอมมิวนิสต์คอมมูหน้อยที่ไหนจะมาทำอะไรเมืองไทยเราได้
ไทยต้องเป็นไทยอยู่แน่อย่า อย่างญี่ปุ่นเวลานี้ไม่เห็นกลัวอะไร ก็ทำมาค้าขายขอมัน
ทำมาหากินของมัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงไอ้คอมมิวนิสต์คอมมูหน้อยที่จะมาทำอันตรายแก่
มัน แต่อย่างไรก็ตามบังเอิญประเทศไทยของเรามีพื้นที่ภูมิประเทศที่ตั้งของประเทศแตกต่าง
กว่าประเทศญี่ปุ่น แล้วหลายยุคหลายสมัยของเราที่มีผู้นำในชาติบ้านเมืองเป็นคนซึกตัว
จนต้องมาทุมเงินงบประมาณแผ่นดินไปในด้านนี้ ทำให้การพัฒนาในด้านอื่นชะงัก
ไม่สามารถที่จะสร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติเท่าที่ควร แต่ปรากฏว่างบประมาณ
ทั้งหลายทั้งปวงที่ให้ไปแก่การเสริมสร้างความมั่นคงของกองทัพได้ถูกฉ้อราษฎร์บังหลวง
เบียดบังเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ดังที่หลาย ๆ ท่านได้อภิปรายมาแล้ว ซึ่ง
กระผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดซื้ออาวุธว่า ขอได้โปรด
ใช้ความระมัดระวังและให้มีความซื่อสัตย์สุจริตเหมือนอย่างผู้นำของรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้

อย่าให้เงินภาษีอากรของพี่น้องประชาชนชาวไทยของเราต้องรั่วไหลเข้าไปอยู่ในกระเป๋าคงของคนหนึ่งคนใดและอีกประการสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความห่วงใย กระผมมีโอกาสไปเยี่ยมเพื่อนชาวไทยที่ทำหน้าที่ในการป้องกันประเทศตามฐานปฏิบัติการต่าง ๆ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้รับกระสุนที่ไม่มีคุณภาพไป เวลาจะยิง ปรากฏว่ากระสุนขัดลากล่อง ก่อให้เกิดความสูญเสียทุกครั้งที่มีการปะทะกัน ฝ่ายเรามากจะสู้เขาไม่ได้ และเช่นเดียวกับที่คลื่นเลาต วรณัตร ส.ส. จากจังหวัดตราดได้อภิปรายก่อนประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าเวลานี้ ได้เกิดเหตุการณ์ที่จังหวัดตราด ทหารเวียดนามเดินเต็มบ้านเต็มเมือง ยึดพื้นที่ไว้แล้วบางส่วนอันนี้ก็อาจจะฝากให้ท่านผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ได้ดำเนินการแก้ไขโดยเร็วพลันเดี่ยวเพื่อนกระผมจะไม่มีที่สมคร ส.ส. ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอแก้ตัวเลขคุณเชาวริน หน้อยนะครับ ที่ว่าดอลลาร์ละ ๒๐ บาทนั้น ไม่ใช่ครับ ๒๓ ครับ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผม นายปรีดา พัฒนถาบุตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่พรรคกิจสังคม ในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเขียนว่า “ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจาก รัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร” หลักการอันนี้ ตามความเห็นของกระผมว่า เขียนแคบไปครับ คือกระผมอยากจะให้เป็นว่า “ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์และโรงงานยุทโธปกรณ์ทางทหาร” เพราะเหตุว่าการพัฒนากองทัพนั้นเราจะไปใช้อย่างเดียวไม่ได้ รัฐบาลตั้งแต่ต้นมาคือประมาณตั้งแต่ ๓๐ ปีมานี้ ได้พัฒนากองทัพมาเป็นอย่างดีแล้ว โดยตั้งกรมซึ่งเกี่ยวกับการนี้เพื่อที่จะทำการสร้างเป็นโรงงานอุตสาหกรรมทหาร สร้างอาวุธเป็นโรงงานอยู่แล้วได้พัฒนาตามลำดับ ถ้าเขียนเพียงแค่นี้แล้วกระผมไม่มั่นใจว่าจะสามารถซื้อโรงงานสร้างอาวุธได้หรือไม่ เพราะบางครั้งงบประมาณแผ่นดินอาจจะขึ้นไปถึง ๓ แสนล้านบาท เราอาจจะกู้ได้มากขึ้นอาจจะไม่ต้องซื้อยุทโธปกรณ์แล้ว ซื้อโรงงานมาสร้างแล้วอันนั้นจะเป็นประโยชน์แก่กองทัพมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกระผมยังมองเห็นข้อว่า ในการแปรญัตตินั้น ถ้าเราจะแปรญัตติมาตรา ๑ เพิ่มคำจำกัดความของคำว่า “ยุทโธปกรณ์”

หมายความว่าอะไร คือเขียนคำจำกัดความไว้ในกฎหมายฉบับนี้ว่า ยุทธโธปกรณ์ทางทหาร หมายความว่า... และเพิ่มเติมคำเข้าไปว่าเป็นโรงงานสร้างยุทธโธปกรณ์ด้วย ก็จะเป็นประโยชน์แก่กองทัพมากขึ้น อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าไม่สามารถที่จะทำการแก้หลักการของกฎหมายในวันนี้ได้แล้ว กระผมก็จะขอความกรุณาไปแปรญัตติเพื่อเพิ่มคำให้มันกว้างขึ้น เพื่อทางราชการทหารจะได้นำเงินมาเป็นประโยชน์ แก่กองทัพในการพัฒนาประเทศมากขึ้น อย่างตัวอย่างเช่น การทำกระสุนปืนนั้นถ้าหากว่าเราไปซื้อกระสุนปืนอยู่เรื่อย ก็อาจจะได้น้อยและไม่มีการลงทุนซื้อพอ เราอาจจะซื้อทองเหลืองมาทำเป็น บราส คัพ (Brass cup) แล้วก็ บราส คัพขึ้นมาแล้วก็ป้อนในประเทศแล้วก็บรรจุดินปืนเข้าไปอันนี้กองทัพได้พัฒนา มาตามลำดับแล้ว และได้กำลังดำเนินการอยู่อย่างเร่งรีบ อันนี้ก็นายสมชายเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการอาวุธนี้ แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยของการพัฒนาประเทศนั้นก็อยู่ที่ตัวนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีบุคลิกลักษณะเป็นจริยธรรมแบบตะวันออกคือไม่โกงอยู่แล้ว จะเป็นประโยชน์แก่กองทัพทันที คือนอกจากที่จะซื้อยุทธโธปกรณ์แล้วกลับไปซื้อโรงงาน ก็จะซื้อโรงงานได้ในราคาถูกและมีประสิทธิภาพจะเป็นการปรับปรุงกองทัพเราให้มันคงยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นควรว่า หลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้น่าจะเขียนให้กว้างขึ้น ถ้าไม่สามารถจะแก้ได้ ในวันนี้ กระผมก็จะขอความกรุณาให้แปรญัตติ ให้คำจำกัดความของคำว่า “ยุทธโธปกรณ์ทางทหาร” หมายความว่าอะไร ให้กว้างยิ่งขึ้น ขอท่านสมาชิกที่มีความเห็นสอดคล้องกับกระผมช่วยสนับสนุนที่กระผมจะแปรญัตติคือไปด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม สมาน ชมภูเทพ มาจากลำพูน กระผมคิดว่าเราจะต้องแปรญัตติกันอีก เพราะฉะนั้นได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง กระผมว่ากระผมขอเสนอขึ้นหลักการกระผมขอปิดการอภิปรายก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณสมานขอปิดอภิปรายแล้ว มีผู้รับรอง ใครจะขอเปิดต่อครับ มีท่านผู้ใดจะขอเปิดต่อไหมครับ เชิญครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเปิดอภิปรายด้วยเหตุผลที่ว่า กระผมอยากจะได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สักเล็กน้อย และในขณะเดียวกันก็เพื่อทำความเข้าใจกับรัฐบาลผู้ซึ่งออกร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่รัฐสภา กระผมจึงขอโอกาสได้เปิดอภิปรายต่อไปด้วย และในขณะเดียวกันก็ยังไม่ได้ฟังเสียงจากรัฐบาล ในการที่สมาชิกทั้งหลายได้มีความข้องใจหรือสงสัยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยนะครับกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่อยากจะได้กับรัฐบาลว่า ถามเพื่อให้แน่ใจในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงขอเปิดอภิปราย

ประธานรัฐสภา : คุณโกศลขอให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม เพราะคุณสมานขอเปิด คุณโกศลขอเปิด ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ ๑๙๑ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ๗๖ ท่าน เห็นสมควรให้ปิดอภิปราย ๑๙๑ ท่าน ก็เป็นอันว่ามติขอให้ปิดอภิปรายนะครับ เมื่อมีการปิดอภิปรายแล้วก่อนที่จะขอมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการขอ ให้รัฐบาลสรุปตอบคำถามของท่านสมาชิกที่ข้องใจ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอถือโอกาสนี้เรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้เกียรติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้คือ จากร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๓ โดยเฉพาะจะเห็นว่าที่รัฐบาลขออำนาจที่จะให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้นี้จำกัดไว้แค่มากทีเดียวคือ จำกัดไว้ว่าจะต้องกู้จากรัฐบาลหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ และที่สำคัญอีกอันหนึ่งคือบอกว่า จะต้องเป็นไปตามโครงการร่วมมือช่วยเหลือการให้สินเชื่อ

ระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล ซึ่งความจริงกระผมอยากใคร่ขอกราบเรียนให้สภานี้ทราบ อย่างที่ระบุไว้ในเหตุผลแล้วว่า ที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาก็เพื่อความประสงค์ที่จะขอให้เครดิตสินเชื่อที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้อยู่เป็นการประจำตามระบบที่เรียกว่า ฟอเรign มิสทรีเชลล์ เครดิต ซึ่งเงื่อนไขของเครดิตนี้เป็นเงื่อนไขที่ดีมากคือ มีกำหนดชำระคืนถึง ๑๐ ปี แล้วก็จะปลอดหนี้มาถึง ๔ ปี ก็มีกำหนดระยะเวลาใช้ ๒ ปี ส่วนดอกเบี้ยนั้นระยะแรกทางสหรัฐฯ คิดเพียง ๘ เปอร์เซ็นต์ แต่ระยะหลังนี้ดอกเบี้ยในสหรัฐฯ ได้สูงขึ้นเป็นอย่างมาก ทางสหรัฐฯ จึงได้ขอคิดระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๔ เปอร์เซ็นต์

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมใคร่ขอชี้แจง มีท่านสมาชิกผู้มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ ประเด็นที่ว่ารัฐบาลอาจกู้เงินนี้แล้วมาซื้ออาวุธใช้ปราบปรามพวกคนไทยด้วยกันเอง แต่อันนี้กระผมรู้สึกว่ามีอยู่ในมาตรา ๓ เขียนจำกัดเอาไว้โดยเฉพาะเป็นโครงการร่วมมือการให้เครดิตระหว่างประเทศระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลแล้ว กระผมก็เชื่อว่าข้อกังวลนี้คงจะหมดไปได้แล้วที่มีท่านสมาชิกผู้มีความซื่อสัตย์เป็นห่วงอยู่ว่าอาจจะไปกู้เงินจากสถาบันเอกชนทางโน้นทางนี้แล้วก็มาซื้ออาวุธกันเองอะไรพวกนี้เมื่อเข้าระบบนี้แล้วก็ทำไม่ได้ เราจะเห็นชัดว่าข้อนี้ก็จะเป็นข้อเป็นห่วงของรัฐบาลเหมือนกันที่จะจำกัด โดยเฉพาะของกระทรวงการคลังที่จะให้จำกัดเฉพาะการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้กระทำได้เฉพาะจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศเท่านั้นเอง ในด้านที่ว่าจะกู้มากน้อยเพียงใดจะกระทบถึงความปลอดภัยมั่นคงทางการเงินฐานะของประเทศหรือไม่ ข้อนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังเป็นห่วงอย่างมากและถ้าทางสมาชิกผู้มีความซื่อสัตย์ จะสังเกตเห็นว่าในข้อจำกัดวงเงินนี้ได้ไปอาศัยใช้วงเงินที่กำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้เป็นกรให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อมาลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมเช่นเดียวกับวงเงินตามพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้ที่กำหนดไว้ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและที่กฎหมายนี้ร่างเสนอไว้ว่าให้ใช้วงเงินเดียวกัน ก็มีความหมายว่า การกู้เงินของกระทรวงการคลังเพื่อมาลงทุนใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในวงเงินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณประจำปีตามกฎหมายนี้จะ

ต้องใช้วงเงินเดียวกันครับคือว่า ไม่ได้มีการเพิ่มวงเงินที่จะให้สร้างภาระหนี้สินเกิดขึ้นแต่ประการใด อันนี้ก็เพื่อรักษาคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางการเงินต่างประเทศ

ส่วนที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้กู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ให้คลุมไปถึงการสร้างโรงงานผลิตอาวุธนั้น กระผมรู้สึกว้า ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นด้วยในหลักการที่จะกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศแล้วละก็ การกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อมาสร้างโรงงานผลิตอาวุธนี้เห็นจะเป็นไปได้ยากครับ กระผมเชื่อว่าทางกระทรวงกลาโหมก็คิดจะรีบข้อเสนออันนี้มาพิจารณาและดำเนินการในลักษณะที่เหมาะสมต่อไป ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เอ้า ว่าอย่างไรคุณฉลาด

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบท่านประธานนะครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมหรือแม่ทัพอากาศที่ถูกพาดพิงนะครับ กระผมก็เป็นศิษย์กองทัพอากาศ มันมีหัวทงครับ ท่านประธานเองก็นั่งเป็นประธานอยู่ ขอให้ท่านชี้แจงสักนิดเถอะครับ เพราะหนังสือพิมพ์ก็ลงทุกวัน ๆ และก็เมื่อกี้สมาชิกพาดพิงนะครับ พอได้หรือไม่ครับท่านประธานกระผมกราบนะครับ

ประธานรัฐสภา : คือบีตอภิปรายแล้วนะครับ แต่ว่ารัฐบาลอาจจะชี้แจงต่อได้นะครับ เชิญครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมสงสัยว่าจะต้องใช้เวลาชี้แจงนานสักหน่อย เพราะว่าคำถามที่ท่านถามมานั้น กระผมคิดว่ากระผมจะเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจของท่าน เพราะบางท่านก็ยังไม่ถูกต้อง บางท่านก็ยังไม่เข้าใจ เฉพาะปัญหาเครื่องบินนอร์มด กระผมอยากจะเรียนชี้แจงให้ละเอียด ท่านจะหายสงสัยเสียทีหนึ่ง

ประการแรกที่กระผมจะเรียนชี้แจง คือเรื่องการซื้ออาวุธที่กระทรวงกลาโหมดำเนินการนั้นตามกฎหมายฉบับนั้นเน้นเฉพาะการซื้ออาวุธที่จากสหรัฐ ฯ เขาให้ เป็นรูปของเงินสินเชื่อซึ่งให้มาทุกปี เพราะฉะนั้นการซื้อจะเป็นการซื้อในรูปของบัตรเครดิตทั้งสิ้น

ไม่ใช่การซื้อจากเอกชน หรือที่ท่านสงสัย ในกฎหมายฉบับนี้เน้นเฉพาะการช่วยเหลือจากสทรรฐฯ ที่เขาให้ทุกปี ถ้าเราไม่มีกฎหมายรองรับ ถ้าหากเขาให้เรากู้มาเพื่อซื้ออาวุธนั้นก็ทำไม่ได้ ขอเรียนชี้แจงให้เข้าใจว่า กฎหมายฉบับนี้มีเน้นเพียงท่านเองครับ ไม่มีเรื่องอื่น

ประการที่ ๒ ต่อไป คือว่าท่านพูดถึงว่า กองทัพนั้นน่าจะสร้างอาวุธเอง แทนจะกู้เงินเข้ามาซื้อ อันนี้กองทัพทั้งสามนั้นได้มีแนวความคิดและวิธีปฏิบัติได้สร้างเองอยู่แล้วหลายอย่างเท่าที่สามารถจะทำได้ แต่บางอย่างไม่สามารถจะสร้างได้ หรือสร้างแล้วก็ไม่คุ้ม ยกตัวอย่างที่กระผมถนัดเอง เรื่องสร้างเครื่องบิน เป็นต้น สร้างเครื่องบินใช้เองประมาณ ๑๐๐ เครื่อง ราคาเครื่องบินอาจจะเครื่องบินละราวๆ ๕๐ ล้านบาท แต่ถ้าซื้อเขานี้ เขาผลิตจำนวนเป็นพันๆ เครื่อง ราคาเครื่องละเพียง ๒๐ ล้าน เป็นต้น และการสร้างเมื่อลงทุนสร้างไปแล้ว ๓-๔ ปีก็ไม่ทันสมัย ต้องสร้างใหม่ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นความจำเป็นในการซื้อเขามานั้นมีความจำเป็นแต่ในขณะเดียวกันในการพัฒนาสร้างก็ทำอยู่ครับ โดยใช้งบประมาณที่ท่านจะจัดสรรให้ รวมทั้งโรงงานต่างๆ ที่ท่านเสนอแนะนั้นก็จะใช้งบประจำ ไม่ใช่เงินกู้ ที่แบ่งให้แต่ละปีก็จัดให้กันไปซื้อ อุปกรณ์ต่างๆ โรงงานมาสร้างเองครับ แต่ท่านไม่ทราบผลงานที่เราทำนั้นทั้ง ๓ เหล่าทัพมีการสร้างอาวุธเองไว้ใช้ เท่าที่สามารถจะทำได้ เท่าที่งบประมาณจะให้แต่ละปีไป เป็นโครงการปี สองปี สามปีก็ใช้งบประมาณปกติที่ท่านจัดสรรให้ ส่วนการกู้นี้หมายถึงสิทธิที่เขาให้มา โดยเป็นเงินกู้เพื่อเราเลือกซื้ออาวุธที่เราต้องการ เพื่อให้ทันใช้กับความต้องการในการป้องกันประเทศ

ต่อไปในเรื่องของการที่ท่านถามว่า ต่อไปในอนาคตจะกู้หรือไม่ กระผมคิดว่าถ้าทราบได้ที่เขาให้เงินกู้เรามาในรูปสินเชื่อกจากสทรรฐฯ เราก็ต้องกู้ต่อไป แต่ส่วนในขณะเดียวกันถ้าเรามีเงินงบประมาณพอ ทางคลังหรือประเทศมีฐานะดีขึ้น เราจะลดกู้ เราก็ไม่ต้องกู้ อันนี้กระผมตอบเป็นคลุมเครือทั้งกู้ในอนาคตและไม่ต้องกู้ ฐานะการเงินของประเทศเป็นเครื่องชี้ชัดว่าเราจะกู้หรือไม่

ที่นั่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ว่า กระทรวงกลาโหมเอาเงินกู้มาใส่กระเป๋ไปไว้
 ซื้อหอะไรนั้น กระผมคิดว่ามันเป็นไปได้ครับ ไม่ทราบที่ท่านเอาความเข้าใจนั้นมา
 จากที่ไหน กลาโหมไม่มีอำนาจในการกู้เงินแม้แต่บาทเดียว การกู้หนี้คงเป็นผู้กู้แต่ผู้เดียว
 และการซื้ออาวุธนั้นไม่ใช่ว่าเป็นการไปซื้อของตามวางขายตามร้าน จะต้องสั่งซื้อครับ การ
 สั่งซื้อบางครั้งจะต้อง ๒ ปีกว่าจะเสร็จ คือ ตามคุณสมบัติที่เราต้องการ จะซื้อเครื่องบิน
 ๑ เครื่องก็ต้องมีการเจรจาว่าจะเอาเครื่องบินแบบนี้ รูปร่างในการประกอบเป็นอย่างไรบ้าง
 ส่วนประกอบติดตั้งอะไรบ้าง ซึ่งการเจรจาบางครั้งตั้ง ๒ ปีถึงจะตกลงซื้อ จะต้องซื้อเครื่อง
 บินแบบนี้ แล้วจึงมีสัญญากัน เพราะฉะนั้นการจะเอาเงินไปซื้อ และเอาเงินสดไปซื้อนั้น
 ไม่มีทางจะทำได้ เพราะคลังก็ไม่ยอมให้เงินมาเปล่าๆ และการไปซื้อหาของไม่ใช่เอาเงินใส่
 กระเป๋าไปเดินซื้อหาของอย่างท่านไปซื้อของตามตลาด จะต้องไปสั่งซื้อครับ มีสัญญา
 สั่งซื้อกันคิดเวลาการผลิตเป็นเวลานานอย่างน้อยประมาณปีสองปีเป็นอย่างน้อยกว่าจะได้ของ
 เพราะฉะนั้นที่ท่านเข้าใจว่าเอาเงินใส่กระเป๋ากู้มาเอาเงินใส่กระเป๋ไปซื้อนั้น มันเป็นเรื่องที่
 เป็นไปไม่ได้ครับ ขอเรียนชี้แจงให้เข้าใจด้วย

ที่ต่อไปเรื่องการกู้ รัฐมีเงินเหลืออยู่เราจะไปคืนคลังไม่ได้ เพราะว่าการกู้คือ
 แบบรัฐต่อรัฐอย่างนี้ การดำเนินการโดยใช้วิธีว่าเราเสนอมาเป็น เลตเตอร์ ออฟเฟอร์
 แอน แอคเซปเตนซ์ แอล.เอ. (Letter of offer an Acceptance L.A.) ในนั้นเป็นสัญญา
 คว้าว่าว่าเป็นการประมาณการว่าราคาเท่าไร หลังจากนั้นแล้วจะมีการเจรจาในรายละเอียด
 ว่าอย่างที่ว่าเงินเป็นเท่าไรบ้าง ไปเช็คให้ละเอียดอีกทีว่าเงินที่แท้จริงเท่าไร ส่วนของนั้นการ
 สั่งซื้อสั่งสร้างตั้งปีสองปีขึ้นราคาบ้างลดราคาบ้าง และการสั่งซื้อในรูปที่การรวมการกับเรา
 นั้นเราก็สั่งซื้อประมาณ همینชั้น เราไปขอแบ่งซื้อมาเพียง ๑๐ ชิ้นราคาก็ถูก ถ้าเราไปสั่งซื้อเอง
 ๑๐ ชิ้นราคาจะแพงอีกตั้งร้อยเท่าก็ได้ ของบางอย่างราคาประมาณ ๑,๐๐๐ ดอลลาร์ ถ้าเรา
 สั่งซื้อเองจะประมาณ ๒ หมื่นดอลลาร์ ต่อ ๑ ชิ้น ถ้าเราสั่งซื้อเพียง ๑๐ ชิ้น แต่ถ้าสั่งซื้อ
 เป็นหมื่นเป็นแสนชิ้นเราแบ่งมานิดหนึ่งราคาก็สูงขึ้น เพราะฉะนั้นเงินที่เหลืออย่างที่ว่านี้
 เรา就来ปรับปรุงในการแก้ไขที่มันเพิ่มลดมา ถ้าส่งคืนคลังไปแล้วก็เป็นปัญหา เพราะ
 ฉะนั้นทางกระทรวงกลาโหมจึงขอว่าในปีงบประมาณปรับปรุงการซื้อในรายการใหญ่ ๆ ซึ่ง
 ตกลงในหลักการไว้แล้วเท่านั้นเอง อันนี้กระผมคิดว่าท่านควรจะพิจารณาให้ด้วย ไม่อย่าง

นั้นเหตุการณ์ยุ่งยากจะมีมากขึ้น อย่างที่ท่านว่าทางญี่ปุ่นเขามีเงินงบประมาณในการจัดสรรประเทศน้อย เพราะประเทศเขามีกฎหมายบังคับไว้เลยว่าเงินงบประมาณในการป้องกันประเทศนั้นมีมากกว่านั้นไม่ได้ ของเรานั้นถ้าเราทำอย่างเขา เพราะว่ารัฐไทยเป็นคณคุ่มกัน ญี่ปุ่นเองนั้นกระผมว่ามีสหรัฐอเมริกาคุ่มกันให้ กฎหมายก็จะบังคับว่าให้ญี่ปุ่นมีงบประมาณในการป้องกันประเทศเพียงน้อย ๆ แต่กระผมว่าเราเป็นอย่างนั้นไม่ได้ เพราะเราไม่มีใครคุ่มกันให้ สัญญาร่วมกับมิตรประเทศทั้งหลายนั้นก็ไม่สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือได้เต็มที่นอกจากตัวเราเอง งบประมาณในการป้องกันประเทศจึงต้องสูง อย่างที่ท่านเข้าใจแล้ว ที่นี้ปัญหาเรื่องที่สำคัญกระผมคิดว่ากระผมจะใช้เวลามากก็คือ เรื่องเครื่องบินนอร์แมด เพราะว่ากระผมเองก็อยากจะขอถือโอกาสกราบเรียนชี้แจงเหมือนกันว่ามันเป็นมาอย่างไร ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้สนใจใคร่ดูว่าใช้เวลาพอสมควร เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องรายละเอียด ถ้าไม่ชี้แจงให้ละเอียดแล้วท่านก็ไม่เข้าใจ การซื้อเครื่องบินนอร์แมดนั้น ความคิดริเริ่มนั้นไม่ได้คิดซื้อเครื่องบินแบบนี้มาตั้งแต่เริ่มต้น เนื่องจากกองทัพอากาศที่มีเครื่องบินที่ใช้งานได้ดี แต่ว่าได้สูญเสียไปจากการรบบ้าง จากเกิดอุบัติเหตุบ้างจำนวนก็ย่อยหรือลงไป ก็พยายามจัดหาเครื่องบินมาทดแทน แต่ว่าเครื่องบินทดแทนนั้นยังเอื้อมหาแบบที่เราขายกับเรานั้นเขาเลิกการผลิต เขาไม่ยอมขายให้ แม้แต่เราพยายามจะซื้อติดต่อซื้อ จักดันแบบมาทำการผลิตของเราเองแล้วมีขีดความสามารถเพราะเราซ่อมมาแล้วก็สร้างได้เขาก็ไม่ยอมขายลิขสิทธิ์ให้ ปัญหาในการจัดซื้อก็ต้องหมดไปในแบบที่เราไม่มีอยู่ก็ต้องค้นหาแบบซึ่งมีขีดความสามารถซึ่งใช้ในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายในประเทศคือเป็นเครื่องบินที่หมายความว่า ทำงานได้ผลในการที่จะสนับสนุน หน่วยเคหกิจกร พันดินอยู่ในอากาศระยะเวลานาน ทำการรบทำการยิงต่อเนื่องได้ ขึ้นลงระยะสั้น มีการยิงปืนทางข้างได้ ซึ่งคุณสมบัติทั่ว ๆ ไปก็กำหนดขึ้นมา เมื่อกำหนดขึ้นมาเช่นนั้นแล้วเราก็พิจารณาว่าแบบเครื่องบินแบบนี้ในโลกมีอะไรบ้าง มีอยู่ที่แบบ ก็ปรากฏว่ามี ๔,๕ แบบจากหลาย ๆ ประเทศ จากแคนาดาก็มี จากสหรัฐอเมริกาที่มี จากสเปนก็มี จากออสเตรเลียก็มี สัญญาแบบต่าง ๆ นั้นเรามีรูป กรมการพิจารณาว่าเครื่องบินแบบใดที่มีสมรรถนะดีที่สุดที่เราบอกที่เรามีอยู่ที่เราต้องการก็เครื่องบินนอร์แมดที่เหมาะสมที่สุดที่เราเลือกและก็สามารถจะใช้งานได้อย่างที่เรากำลังต้องการ ที่นี้ในการเจรจาการจัดซื้อนั้น เฉพาะกองทัพอากาศมีความมุ่งหมายเดียวว่า

จะต้องซื้อจาก จี. ทู จี. (G. to G.) เท่านั้น อย่างอื่นไม่ซื้อ แต่เคยเจรจาเงินกับ ออสเตรเลียนนั้น ออสเตรเลียนนั้นเขาไม่มีนโยบายขาย จี. ทู จี. เขาไม่ขาย รัฐบาลเองไม่มีผู้ขายให้เหมือนอย่างสหรัฐอเมริกาเมื่อ จี. ทู จี. ไม่ขาย ถ้าอย่างนั้นซื้อชื่อกับบริษัทผู้ผลิต คือ แกฟ (G.A.F.) กอฟเวอร์เมนต์ แอร์คราฟ แฟคทอรี (Government Aircraft Factory) บริษัทผู้ผลิตเขาบอกเขาไม่มีเวลาจะขาย การขายต้องให้เอเยนต์เป็นผู้ขายให้ ก็ปรากฏเป็นชั้นที่ว่าเวลานี้ทางกองทัพอากาศเองได้ถามไว้ว่ากองทัพอากาศซื้อ จี. ทู จี. ถ้าไปทางเอกอัครราชทูตให้ตอบมาว่าได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้จะซื้อจากแกฟ บริษัทผู้ผลิต ถ้าไม่ได้ ขอทราบว่ามีใครเป็นเอเยนต์ เอเยนต์นั้นคือใคร ไม่มีคนอื่นอีก อันนี้กำลังรอคำตอบอยู่ คิดว่าคำตอบได้มาแล้วว่าเขาจะให้บริษัทแกสซึ่งเป็นตัวแทนการขายของผู้ผลิต ในภาคนี้คือ บริษัทฮุกเกอร์ แปซิฟิก (Hukker Pacific) แต่ผู้เดียว และกองทัพอากาศก็บอกว่า ถ้าหากว่าการซื้อมีผู้แทน จะต้องยืนยันว่าไม่มีผู้แทนอื่นในประเทศไทยอีก ถ้าเรามีการทราบว่าผู้แทนอื่นขึ้นมาแล้วเงินจำนวนนั้นที่จ่ายผู้แทนนั้น จะซื้อคืนให้กับกองทัพอากาศ จะเขียนระบุไว้ในสัญญาเช่นนั้นถ้าหากว่ามี ที่นี้ปัญหาเรื่องข้อบกพร่องของเครื่องบินนอร์แมนตัน ก็เป็นเสียงที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากในหนังสือพิมพ์ต่างประเทศนั้น ได้ลงข่าว แต่จะเป็นเสียงที่มองความเห็นข้างเดียว กองทัพอากาศเองไม่ได้นั่งนอนใจก็ได้สอบถามไปยังบริษัทผู้ผลิตว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่มีคนโจมตีว่าบกพร่องนั้น เป็นจริงหรือไม่ ถ้าเป็นจริงแล้ว ท่านแก้ไขอย่างไร ข้อเท็จจริงเราทราบมีเครื่องบินอุบัติเหตุเพียง ๓ ครั้ง ครั้งหนึ่งก็เป็นเครื่องบินนอร์แมนต ๒๔ ซึ่งเป็นแบบที่หาไม่ได้ซื้อนั้นผิดพลาดเพราะว่าลำตัวมันยาวเกินไป บรรทุกน้ำหนักเกิน อีก ๒ เครื่อง ๒ เครื่องหลังนั้นก็เป็นที่เครื่องบินแล้วเกิดอุบัติเหตุ ก็ปรากฏว่าน้ำหนักเกินทั้ง ๒ เครื่อง แต่นี่คำตอบของแกฟยังไม่ละเอียด ยังไม่ได้ตอบมาซ้ำว่าถ้าบริษัทแกฟเขาตอบมาว่า ข้อบกพร่องนั้นเป็นจริง แก้ไขเป็นอย่างไร ถ้าเราพอใจคำตอบนั้นเราจึงจะซื้อ ถ้าคำตอบนั้นไม่พอใจ กองทัพอากาศก็จะไม่ซื้อ ในขณะที่เดียวกันได้เตรียมวางแผนการให้เงินนี้ไปซื้อที่อื่นไว้เรียบร้อยแล้วเพื่อให้ทันให้การใช้เงินในปีนี้ ที่นี้กองทัพอากาศยังไม่ได้ตกลงใจจะซื้อเพราะว่าคำตอบอันนี้ยังไม่เป็นที่พอใจ

นอกจากนั้นกองทัพอากาศของอินโดนีเซีย ฟลิปปินส์ ก็ซื้อเครื่องบินแบบนี้ไปใช้รวมทั้งออสเตรเลียด้วย และเขามองว่าเชื่อหรือไม่ว่า เมื่อใช้เครื่องบินแบบนี้ไปแล้วมีปัญหาอย่างไรหรือไม่ ปัญหาการซื้อ ซื้ออย่างไร ก็เป็นข้อมูลในการพิจารณาของเรา อันนี้คำตอบยังไม่พร้อมมูลครับ อย่างไรก็ตามอันนี้กระผมคิดว่าจัดซื้อนี้ไม่น่าจะมีใน ไม่มีตัวแทน ไม่มีใครที่จะกินเงินแม้แต่บาทเดียว ถ้าใครทราบกรุณาบอกด้วย กระผมจะเอาเงินนั้นคืนให้แก่รัฐทันที ในการตัดสินใจเรื่องนี้ยังไม่ได้นำเนิ่นการครับ เพราะว่ารอคำตอบอันนี้อยู่ แต่จะต้องตัดสินใจก่อนสิ้นเดือนกันยายนปีนี้ และราคาที่เราเสนอมา ยืนถึงเดือนกรกฎาคมปีหน้าเท่านั้น ที่อีกไม่กี่วันจะหมดกำลังจะขอต่ออีกให้ยืดยาวไปก่อน เพื่อการตัดสินใจจะได้ถูกต้อง อันนี้กระผมเห็นว่าป็นคำตอบที่ท่านทั้งหลายสงสัย แล้วก็ยังจะมีความเข้าใจผิด กระผมขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิยกมือ ๒๕๓ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิยกมือ ๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เห็นสมควรรับหลักการ ๒๕๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการจะกำหนดการแปรญัตติครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : โดยเหตุที่มีความจำเป็นทางด้านรัฐบาล เพื่อจะให้สินเชื่อกู้ยืมนี้ภายในกำหนดเวลาซึ่งมีจำกัดอยู่ รัฐบาลใครจะขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการเต็มสภา มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพครับ กระผม ชูสิน โคนันท์ จังหวัดสตูล พรรคกิจสังคมครับ ตามที่ รพณา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถ้ากระผมมองไกล ๆ จำไม่ผิดนะครับ เสนอให้มีการ
แปรรูปคดี โดยอาศัยกรรมสิทธิ์การเต็มสวในการที่จะพิจารณาว่าพระราชบัญญัติเงินกู้
๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณแต่ละปีนั้น โดยใช้เวลาวาระที่ ๒ ที่ ๓ ต่อเนื่องกัน
กระผมไม่เห็นด้วยหรอกครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ เพราะเงินงบประมาณที่เราจะขอ
นี้ไม่ใช่เป็นจำนวนน้อย ๆ นะครับ และอีกประการหนึ่ง กระผมมีความคิดเห็นว่าเวลานี้
ประชาชนนั้นแบกภาระจากเงินกู้ยังไม่ใช่น้อยแล้วครับ ตามพระราชบัญญัติให้อำนาจ
กระทรวงการคลังเงินกู้ พ.ศ. ๒๕๑๙ ก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว อย่างในปีงบประมาณ
แผ่นดิน ๑๖๑,๐๐๐ ล้าน กระทรวงการคลังมีอำนาจที่จะกู้เงิน ๑๖,๑๐๐ ล้าน แต่ถามว่า
กับการกู้เงินก่อนนี้เข้าไปอีกเราจะต้องแบกภาระถึง ๓๒,๐๐๐ ล้านนะครับ ท่านประธาน
ร่างพระราชบัญญัติอย่างนี้จะพิจารณากันรวดเดียวอย่างนี้มันจะถูกต้องหรือไม่ครับ เพราะ
ฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชูสินจะเสนอกรรมวิธีการชุดไหนครับ

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : กระทรวงกลาโหม
ก็ได้ฝ่ายทหารก็ได้ครับ แต่ว่าควรจะเป็นตามวาระ ๆ ไปครับ กู้เงินถึง

ประธานรัฐสภา : เตียวครับ ผมขอมติก่อนดีกว่าครับ คือรัฐบาลขอกรรมสิทธิ์
เต็มสภาพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ แต่คุณชูสินขอให้เป็นการพิจารณาการทหาร มีใคร
รับรองหรือไม่ครับมติของคุณชูสิน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณสมัคร์ว่าอย่างไรครับ

นายสมัคร์ สุรินทร์เวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ก่อน
ที่ท่านประธานจะริบควั่นนั้นครับ กระผมอยากจะเรียนถามว่า มันจำเป็นริบควั่นขนาด
ไหน คือพอท่านพูดแบบนี้เหมือนกับรับลูกเลย คืออยากจะทราบว่ามันริบควั่นอย่างไร

ขนาดไหน แล้วถ้ารีบด่วนแล้วสภาเปิดมาตั้ง ๒ เดือน ทำไมไม่ทำกันมาเสียตั้งแต่เดือน พฤษภาคม มาทำกันตรงนี้สหรัฐ ฯ เขาเขียนจดหมายเร่งมาหรืออย่างไร ถ้าเผื่อว่ามัน อยากรีอะไรก็ เรื่องขนาดนี้ไม่ควรจะว่ากันโน้นหรือครับ กระผมไม่ขัดข้องที่จะผ่านให้แต่ ควรจะได้นั่งโต๊ะแล้วพูดจากันหน่อย เพราะว่ามันมีทั้งถ้อยคำ มีทั้งอะไรเล็กน้อยที่ควรจะต้องทำให้รัดกุมนะครับ ถือว่าถ้าทำกันแบบนี้ละก็ไอ้สุกเอาเผากินที่เขาว่ามานั่น ทุครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เวลาก็มีอยู่ ๒ ฝ่ายนะครับ ฝ่ายรัฐบาลขอให้พิจารณา รวดเดียว เชิญครับ

นายสมหมาย ยุติตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผมใคร่ขอชี้แจงเพิ่มเติมหนึ่งครับ ที่ท่านสมาชิกผู้มียุติมีข้อขัดข้องใน การที่จะให้พิจารณาโดยกรมการการเคมสภา โดยอ้างว่าจะเป็นการก่อภาระหนี้สินอีกถึง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ของงบประมาณรายจ่ายนั้น ความจริงวงเงินที่ใช้ ๑๐ เปอร์เซนต์นี้เป็นวงเงิน เดียวกันกับตามพระราชบัญญัติกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อมาพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม มิได้มีการเพิ่มเติมนวงเงินกู้ แต่ประการใดครับ คือพูดง่าย ๆ ว่า การกู้เงินตาม พระราชบัญญัตินี้จะเบียดลงไป ใน ๑๐ เปอร์เซนต์ของวงเงินกู้ ๑๐ เปอร์เซนต์ของงบประ มาณรายจ่ายประจำปีของกฎหมายเดิมนั่นเอง ซึ่งกระผมรู้สึกว่าได้เป็นทำการก่อภาระทำอะไร เพิ่มเติม แต่ส่วนความจำเป็นรีบด่วนนี้กระผมก็ขอเรียนชี้แจงว่า ความจริงเมื่อรัฐบาลนี้เข้า มาได้รีบเร่งพิจารณาวงเงิน กู้เงินต่าง ๆ นี้ แต่ในการที่กล่าวจะสะสมเงินกู้ที่จะกู้มาทำอะไร ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเดิมที่ให้อำนาจไว้ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ก็ใช้เวลาพอสมควร เดิมคิดว่าจะใช้วงเงินตามกฎหมายนั้นครับ ที่นี้ภายหลังเมื่อได้วงเงินกู้ตามกฎหมายนั้นเต็ม ที่แล้ว แหล่งมาของกรุกู้เงินจึงจำเป็นที่จะต้องขอเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา เพราะว่าทางสหรัฐอเมริกาได้ให้เงินเครดิตลักษณะช่วยเหลือนี้มาเป็นการปรบจำ และ เป็นที่น่าเสียดายว่าหากจะต้องทั้งไปเสีย เพราะว่างบประมาณของสหรัฐอเมริกาเองเขาก็สิ้น สดลงเดือนกันยายนเหมือนของเรเหมือนกัน จะต้องผูกพันทำสัญญาด้วยกันก่อนเดือน

กันยายนนี้ครับ จึงจำเป็นต้องขอประทานกรุณาที่จะให้ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเร็วที่สุด ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชูสินเสนอให้ส่งคณะกรรมการการทหารนะครับ รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเร็ว ๓ วาระ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ผู้ใดเห็นสมควรส่งคณะกรรมการการทหาร โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๐ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรพิจารณารวดเร็ว ๓ วาระ โดยกรรมการเต็มสภา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรส่งคณะกรรมการการทหารพิจารณา ๖๐ ท่าน เห็นสมควรพิจารณารวดเร็วโดยกรรมการเต็มสภา ๑๔๔ ท่าน ก็เป็นอันว่าพิจารณารวดเร็ว ๓ วาระโดยคณะกรรมการเต็มสภา ก็ขอพักการประชุมไปก่อนจนกระทั่งบ่าย ๒ โมงครึ่งนะครับ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ขอบพระคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานรัฐสภา ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภา จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเมื่อเช้านี้ ให้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา ก็จะได้พิจารณาต่อไปในวาระที่ ๒ เชิญครับท่านเลขาธิการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้ออู่ไขปกรณ

การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงิน เมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาค
ของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน
ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ในวันที่ทำสัญญา”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณปิยะนัฐเชิญ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตแปรญัตติในวรรคแรกของมาตรา ๓ นี้โดยให้ใช้ข้อ
ความต่อไปนี้ “ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีและด้วยความยินยอมจากรัฐ-
สภามีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศ” และข้อ
ความต่อไปเหมือนเดิม ท่านประธานจะกรุณาให้กระผมได้อธิบายประกอบคำแปรญัตติไป
เสียเลยหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : เหตุผลที่
กระผมจำเป็นต้องเพิ่มความว่า “ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี” และเพิ่มข้อ
ความว่า “และด้วยความยินยอมจากรัฐสภา” นั้นเพื่อให้ทางสถาบันนิติบัญญัติได้มีโอกาส
ปฏิบัติหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในการที่จะเข้าไปพิจารณาควบคุมการใช้จ่าย
เงินของรัฐบาล เพราะว่าการกู้เงินครั้งหนึ่งครั้งใดนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่จะต้องมาอธิบายให้
กับผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากประชาชนให้มาควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เงินที่จะไปกู้
มานั้นจำเป็นที่จะต้องเก็บไปส่งคืนเขาโดยนำมาจากภาษีอากรของประชาชน เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่าก่อนที่จะไปดำเนินการกู้เงินในกรณีใดและเจตนารมณ์ใดเป็นอย่างนั้น ควร
ที่จะให้ทางฝ่ายนิติบัญญัติได้มีโอกาสรับทราบและพิจารณาเป็นครั้งคราวไปด้วย เพราะ
ฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานขออนุญาตแปรญัตติอย่างนี้ เพื่อให้สถาบันนิติ-
บัญญัติได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดอีกครับ เชิญ ๗ ทางนี้ก่อน
ครับ

นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย นะครับ สำหรับท่านผู้แปรญัตติไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ กระผมก็เห็นด้วย แต่ว่าการผมอยากจะขอให้ดูในวรรคสองที่ท่านเลขานุการท่านได้อ่านนั้น กระผมคิดว่าในต้นร่างที่กระผมมีอยู่นั้นเขียนไว้อย่างหนึ่ง แต่ท่านได้อ่านไปอีกอย่างหนึ่ง “การกู้เงินตามพระราชบัญญัติ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ” เขียนไว้อย่างนั้นนะครับ แต่ที่ท่านอ่านนั้นถูกต้อง กระผมอยากให้แก้เป็นอย่างที่ท่านอ่าน เพราะในนี้ท่านอ่านว่า “โดยปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ” นั้น ถูกต้องครับ แต่ที่นี้ที่พิมพ์มานี้พิมพ์ผิดนะครับ ถ้าอย่างนั้น กระผมขอความกรุณาให้แก้ไขตอนนั้นเสียเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พิมพ์ผิดพิมพ์ถูก จริงไหมครับ ท่านเลขาฯ แก้เสียก่อน ใช่มั้ยครับ ถ้าอย่างนั้น ก็ถูกต้องแล้วครับ เดียวก่อนแปรญัตติใช้ไหม

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ชูสิน โคนันท์ จังหวัดสตูล พรรคกิจสังคม ครับ ท่านประธานครับ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อที่จะกู้เงินจากต่างประเทศในการที่จะนำมาจัดซื้อยุทโธปกรณ์ในการทหารนั้น ในหลักการแล้วกระผมเองนั้นไม่ขัดข้องหรอกครับ เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะต้องนำเงินไปพัฒนากองทัพให้เข้มแข็ง แต่สิ่งที่กระผมไม่แน่ใจกันนั้นอยู่ในมาตรา ๓ นั้นครับ โดยเฉพาะในวรรคสองครับท่านประธาน คือเวลานี้กระผมเองก็ไม่ทราบว่าทางกระทรวงกลาโหม โดยเฉพาะทางกองทัพนั้นต้องการที่จะใช้เงินงบประมาณไปทำการพัฒนากองทัพสักกี่หมื่นล้าน เราไม่สามารถที่จะทราบได้นั้นเป็นประการที่ ๑ เพราะเราไม่สามารถทราบว่ามีมูลค่าที่จะซื้ออาวุธนั้นเป็นเงินเท่าใด อันนี้เป็นอันตรายมากสำหรับประชาชนผู้ที่ต้องรับภาระในการเสียภาษีให้กับรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าทางรัฐบาลน่าจะได้กำหนดซีลลิง (Ceiling) ของเงินที่จะเอาไปใช้ให้

แน่ชัดลงไปกว่านี้ครับ ท่านประธานคืออย่างน้อยที่สุดก็ควรจะบอกว่าใช้สักกี่หมื่นล้าน กระทบอยากจะกระทบกราบเรียนต่อท่านประธานอ่านอย่างนั้นะครับ ในวรรคสอง มาตรา ๓ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทรวงการคลังกู้ได้ไม่เกินสักกี่หมื่นล้าน ก็ต้องใส่ลงไปให้ชัดเจนครับท่านประธาน “และการกู้เงินในแต่ละปีให้กระทรวงการคลังกู้ได้เมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ” กระทบมีเหตุผลของกระทบนะครับ ท่านประธาน ว่าทำไมจะต้องระบุให้ชัด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดียวๆ ขอโทษก่อน เอาตรงไหนครับ ตัวที่จะขอแก้

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : ตรงนี้แหละครับ ให้เติมลงไปนะครับว่า กระทรวงการคลังนั้นจะขอกู้กี่หมื่นล้านครับ ไม่ใช่ใส่ไปเฉยๆ ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณประจำปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ตรงไหนครับ ช่วยเอามาให้ชัดเจนเลย ช่วยให้ชัดว่า ให้เติมตรงไหนว่าอย่างไร

นายชูสิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) : การกู้เงิน วรรคสองครับ ท่านประธานครับ ในตัวร่างเดิมะครับ เขียนว่า “การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในบึงงบประมาณหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละสิบ” อันนี้เป็นตัวร่างเดิมะครับ กระทบจะเติมตรงนี้ครับ ท่านประธาน การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทรวงการคลังกู้ได้ไม่เกินเท่าใดล้าน อันนี้ต้องขึ้นอยู่กับทางรัฐบาลว่า จะต้องเอาเงินไปใช้กี่ล้าน สามหมื่นล้าน สี่หมื่นล้าน ห้าหมื่นล้าน ต้องเขียนให้ชัด ไม่ใช่จะมาเขียนแต่ว่า จะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณประจำปี กระทบอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ทำไมกระทบมีเหตุผลจะต้องเขียนให้ชัดจำนวนที่จะต้องให้ทั้งหมด ท่านประธานลองคิดดูนะครับ บัญชีงบประมาณแผ่นดิน ๑๖,๐๐๐ ล้าน ถ้าร้อยละ ๑๐ หมายความว่าจะต้องให้กองทัพเอาไปพัฒนา ๑,๖๐๐ ล้าน ถูกไหมครับ ท่าน

ประธาน ถ้าปีหน้าละครับ งบประมาณแผ่นดินขึ้นไป ๒๕,๐๐๐ ล้านละครับ กองทัพก็มีอำนาจที่จะกู้ กระทรวงการคลังก็มีอำนาจที่จะกู้เงิน ๒๕,๐๐๐ ล้าน อย่างนี้อันตรายละครับ ท่านประธาน เพราะการที่เราจะกู้เงินโดยระบุว่า ๑๐ เปอร์เซนต์ จะต้องดูภาวะการครองชีพของชาวบ้านด้วยว่าเป็นหนี้ราษฎรเดือดร้อนเรื่องการเงินหรือไม่ อะไร อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยากจะกราบเรียนถามทางรัฐบาลละครับว่า เงินที่จะเอาไปใช้ จะใช้สักกี่หมื่นล้าน แล้วควรจะใส่ไปให้ชด้นละครับ ให้ใส่ไว้ให้กระทรวงการคลังกู้ได้ไม่เกินกี่หมื่นล้านละครับ และการกู้เงินในแต่ละปีให้กระทรวงการคลังกู้ได้ เมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ อันนี้กระผมไม่แน่ใจ แต่เพียงแต่ขอให้กำหนดตัวเงินลงไปว่ากี่หมื่นล้านละครับ ว่าเราจะใช้เท่าไรล้าน ไม่ใช่ว่าร้อยละ ๑๐ ถ้าร้อยละ ๑๐ นี้ ท่านประธานลองคิดดู ดังที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วมันจะเพิ่มขึ้นไปทุกปี และจะเป็นภาระให้กับราษฎรผู้เสียภาษีละครับ ปีนี้ ๑๖,๑๐๐ ล้าน ปีหน้าถ้าเผื่องบประมาณแผ่นดิน ๒๕๐,๐๐๐ ล้าน ก็ต้องกู้ ๒๕,๐๐๐ ล้าน ใช่ไหมครับ ถ้าปีโน้นอีก งบประมาณแผ่นดิน ๓ แสนล้าน ก็มีอำนาจที่จะกู้ได้ ๓๐,๐๐๐ ล้าน อย่างนี้เป็นอันตรายนามากครับ ท่านประธานครับ ฉะนั้นกระผมขอแปรญัตติโดยเพิ่มจำนวนเงินที่จะต้องใส่ลงไปให้แน่นอนครับ ว่าเป็นกี่หมื่นล้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับทางฝ่ายรัฐบาลจะใส่สักเท่าไรก็ได้ เมื่อเต็มยอดนั้นเราก็หยุด อย่างนี้กระผมว่ามันจะเป็นสิ่งที่กะทัดรัดและรัดกุมและง่ายที่จะควบคุมมากกว่าครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีไหมที่ท่านจะขอแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๕ มีไหมครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรมครับ กระผมไม่ได้ขอแปรญัตติที่จะมาแก้ไขเรื่องหลักการอะไรครับ แต่อยากจะขอแปรญัตติแก้ไขเรื่องถ้อยคำคำพูดสักเล็กน้อยละครับ เพราะกระผมอ่านดูแล้วรู้สึกว่ามันค่อนข้างขัดแจ้งเท่าที่ควร ในมาตรา ๓ บรรทัดแรกเขียน

ครับว่า “มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” กระผมอยากจะขอความกรุณาเพิ่มเติมตัวอักษรลงไปสักเล็กน้อย เพื่อให้คนอ่านน่าจะครับ อ่านแล้วเข้าใจ เพราะเท่าที่อ่านมาบางครั้งกระผมก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ ต้องพยายามปรับความเข้าใจ กระผมจึงอยากจะขอแปรญัตติให้อ่านแล้วบุคคลธรรมดาได้เข้าใจความหมายของตัวบทนะครับ โดยขอแปรญัตติเพิ่มเติมนะครับ แก่เป็นว่า “มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย จากรัฐบาลต่างประเทศ” เพื่อให้คนอ่านน่าจะครับที่เป็นสามัญชนทั่วไปได้เข้าใจว่ากระทรวงการคลังโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ไม่ใช่ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมติคณะรัฐมนตรี กระผมอ่านดูแล้วบางทีก็งงนะครับ ถ้าหากสามัญชนทั่วไปได้อ่านดูแล้วมันก็แปลก ดูว่าโดยอนุมติคณะรัฐมนตรี ถ้าหากเราจะเติมถ้อยคำเพิ่มเติมลงไปว่า โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกู้เงินในนามของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ถ้าอ่านอย่างนี้จะครับ คนทั่วไปไม่อาจไป ป. ๔ ก็อ่านแล้วเข้าใจ ความหมายกระผมอยากจะขอเพิ่มเติมถ้อยคำลงไปอย่างนี้จะครับ ไม่ทราบว่าจะทางรัฐบาลจะขัดข้องหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีอีกไหมครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมเป็นกรรมาธิการ กระผมใคร่แสดงความคิดเห็นที่คัดค้านกับท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ นี้ แล้วพอมันนั้นกระผมก็มีส่วนหนึ่งที่จะแปรญัตติแก้ไขในมาตรา ๓ นั้นด้วย กระผมจึงใคร่ขอประทานอนุญาตจากท่านประธาน เพื่อให้กระผมได้แสดงความคิดเห็นในฐานะกรรมาธิการชี้แจงกับผู้แปรญัตติ และในขณะเดียวกันกระผมก็ขอให้เหตุผลในการที่กระผมจะแปรญัตติในมาตรา ๓ นี้ด้วย ในฐานะที่ท่านผู้แปรญัตติได้ขอเพิ่มมาตรา ๓ ที่ให้เพิ่มว่า “ต้องขอรับอนุมัติจากรัฐสภา” ด้วยนั้น อันนี้กระผมมีความเห็นว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วก็ได้แบ่งอำนาจหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ

ไว้อย่างชัดเจน ฝ่ายบริหารก็มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการบริหารประเทศชาติ ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นก็เป็นผู้ที่จะอนุมัติในกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์กับทางรัฐบาล หรือรัฐบาลจะใช้กฎหมายนั้นไปให้เกิดประโยชน์ในการบริหารประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในกรณีที่จะต้องให้มีการอนุมัติเงินโดยผ่านทางรัฐสภานั้น กระผมเห็นว่าเป็นการก้าวก่ายหน้าที่ของรัฐบาลที่จะมอบให้กับทางรัฐบาล เพราะถ้าทางรัฐสภาไม่เห็นด้วยในหลักการที่จะให้เงินให้อำนาจในการกู้เงินไปพัฒนากองทัพโดยการซื้ออาวุธ ก็ไม่ควรที่จะเห็นด้วยในตอนแรก คัดค้านได้ แต่เมื่อให้ไปแล้วก็ย่อมเป็นสิทธิและเป็นอำนาจของรัฐบาลที่จะใช้เงินนั้น ส่วนการควบคุมของรัฐสภานั้น ก็ควบคุมเพียงแค่ว่าได้ ใช้เงินตามที่ได้ขออนุมัติมาในร่างกฎหมายนั้นหรือไม่ หรือกฎหมายนั้นบัญญัติไว้หรือไม่ นี่เป็นเหตุผลอันหนึ่ง

เหตุผลที่ ๒ ที่กระผมเห็นว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ นั่นก็คือว่าความจำเป็นในการที่จะใช้ซื้ออาวุธนั้น กระผมเชื่อว่าไม่มีใครรู้ความจำเป็นดีไปกว่ากระทรวงกลาโหม หรือกองทัพต่าง ๆ ว่าเขามีความจำเป็นเท่าใด ความจำเป็นมากน้อยเท่าใด เร่งด่วนเท่าใดและจะใช้อาวุธประเภทใด อันนี้เป็นความเห็นซึ่งกระผมเชื่อว่าทางกองทัพหรือทางกระทรวงกลาโหมนั้นเป็นผู้รู้ดี และได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรัฐสภานั้น กระผมเชื่อว่าเราคงจะไม่รู้ในสิ่งที่ความต้องการ ในการที่จะหาอาวุธมาเพื่อป้องกันประเทศชาติกันอย่างแน่นอน อันนี้เราพอมีตัวอย่างที่จะเปรียบเทียบได้ อย่างกรณีเมื่อวานนี้ เรื่องค่าเงินบาทที่รัฐบาลลดค่าเงินบาท กระผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมยอมรับว่า กระผมไม่มีความรู้ในด้านปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาทางการเงิน เมื่อทางรัฐบาลมาชี้แจง กระผมซึ่งน้ำหนักดูแล้วเห็นว่าทางฝ่ายรัฐบาลมีน้ำหนักในการลดค่าเงินบาท กระผมก็สนับสนุนในการที่รัฐบาลกระทำไป ฉะนั้นนั่น ความจำเป็นในการที่จะต้องการใช้อาวุธ กระผมเชื่อว่าทางกองทัพต่าง ๆ กระทรวงกลาโหมและรัฐบาลนั้นมีความรู้และมีความเข้าใจว่าเขาจะใช้เงินขนาดไหน ส่วนรัฐสภาเราก็ไปควบคุมเอาในภายหลัง

อีกประการหนึ่งที่ท่านผู้แปรรูปคดีต้องการที่จะกำหนดจำนวนเงินลงไปว่า เราใช้เงินเท่าไรในการที่จะเอามาซื้ออาวุธเพื่อพัฒนากองทัพ อันนี้กระผมเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะในหลักการนั้นเราจะกำหนดตัวเงินแต่ละปี ออกกฎหมายแต่ละครั้งนั้น เป็นสิ่ง

ที่ไม่น่ากระทำได้ยิ่ง การกำหนดโดยเป็นเปอร์เซ็นต์นั้น กระผมเชื่อว่าเป็นหลักสากลที่
ทำกันทั่วไป และการออกกฎหมายในประเภทอนุมัติเงินเหล่านี้ กระผมเชื่อว่าหลาย
ประเทศในกรณีที่จะต้องกำหนดกันเป็นเปอร์เซ็นต์นั้น เขากำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ยักเว้น
อย่างในกรณีเช่นอย่างกฎหมายงบประมาณนั้นจำเป็นต้องมีตัวเลข กระผมเห็นว่ามัน
แตกต่างกันและในกฎหมายนี้เป็นไปไม่ได้ที่จะเพิ่มข้อความในลักษณะที่กำหนดตัวเงินลง-
ไปในกฎหมายในความเห็นของกระผมที่จะใคร่ขอแปรญัตติแก้ไขในมาตรา ๓ นั้น กระผม
เห็นว่าในมาตรา ๓ ในวรรคแรกในข้อความที่ปรากฏว่า “หรือสถาบันการเงินของรัฐบาล
ต่างประเทศตามโครงการช่วยเหลือโดยการให้สินเชื่อ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหารป้องกัน
ประเทศ” ผมใคร่ขอตัดคำว่า “สถาบันการเงิน” เพราะในตัวร่างของพระราชบัญญัติ
นั้นก็จะระบุไปแล้วว่าให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ คำว่า “รัฐบาล”
กับ “สถาบันการเงิน” นั้น กระผมเห็นว่ามันแตกต่างกันและในทางปฏิบัติเท่าที่กระผม
เห็นมานั้น การที่เราอาศัยสถาบันการเงินต่างประเทศนั้น กระผมคิดว่ามันจะเป็นช่องทาง
อันหนึ่งที่จะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านส่วนบุคคลได้ ยกตัวอย่างในกรณีที่การปิโตรเลียม
หรือรัฐบาลกู้เงินจากรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งเป็น สถาบันการเงินของญี่ปุ่น มาเพื่อซื้อน้ำมันดิบจาก
ประเทศซาอุดีอาระเบีย นั้นก็มีสถาบันการเงินอื่นเขาเสนอมาเหมือนกัน การที่มีสถาบันการ
เงินอื่น ๆ แข่งขันกันเข้ามานั้น การพิจารณาถ้าเป็นไปด้วยความยุติธรรมเพื่อประโยชน์
ของประเทศชาติแล้ว กระผมเชื่อว่าอันนั้นได้ประโยชน์ แต่การพิจารณาเท่าที่ผ่านมา
นั้นยังมีข้อสงสัยข้อติดใจว่า เราได้ไปเลือกสถาบันการเงินนั้น เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ
แล้วหรือ และการเลือกสถาบันการเงินนั้นเป็นไปโดยไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องแล้วหรือ
แน่นอนครับในกรณีที่เป็นการซื้อรัฐบาลนั้นกระผมเชื่อ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่กระผม
ใคร่ขอแปรญัตติก็คือขอตัด “สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ” ออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สถาบันการเงิน หรือว่าสถาบันการเงิน
ของรัฐบาลต่างประเทศ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
สถาบันการเงินเงินของรัฐบาลต่างประเทศครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ คือว่าการแปรญัตติก็ซับซ้อนหน่อยนะครับ ของคุณปิยะณัฐขอแปรญัตติให้ได้รับความยินยอมของรัฐสภา ของคุณชูสินขอให้กำหนดวงเงินไว้ และเติมเข้าไปในวรรคที่ ๒ ว่า “ให้กระทรวงการคลังกู้ได้จำนวนกี่บาท ๆ” ส่วนของคุณไพฑูรย์นั้นเป็นแต่เพียงถ้อยคำเล็กน้อย เติมคำว่า “ให้กระทรวงการคลังโดยได้รับอนุมัติ” ในมาตรา ๓ ข้อความตอนแรกของคุณณรงค์ เทวคุปต์ ขอให้ตัดในบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๓ “สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ” ออกหมด จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างใดใหม่ครับ ของคุณปรุ่งศักดิ์เติมคำในวรรคที่ ๒ ว่า “การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในบึงบประมาณปีหนึ่ง ๆ” คำว่า “ปี” อยู่ข้างหน้าจะครับ ก็มีข้อแก้ไขอยู่ ๕ รายการท่านให้ละครับ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงสำหรับคุณไพฑูรย์ก่อนใหม่ครับ จะได้ตัดปัญหา จะเป็นที่ยอมรับกันได้ใหม่ครับ ขออนุญาตก่อนครับเพื่อจะได้อธิบายง่าย ที่ว่า “ให้กระทรวงการคลังโดย” และเติมคำว่า “ได้รับ” ข้อความอย่างนี้ถ้าไม่มีอะไรจะตกลงกันได้ใหม่ครับ จะได้หมดปัญหาไปตอนหนึ่ง เฉพาะของคุณไพฑูรย์ ความหมายก็เหมือน ๆ กัน ผมคิดแล้ว หรือทางที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ เดียวทางท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงก่อนนะครับ ถ้าเอาของคุณไพฑูรย์เสร็จแล้วทางรัฐมนตรีจะได้ชี้แจง ท่านรัฐมนตรีขัดข้องใหม่ครับ เชิญเลยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีการติ ความจริงถ้าจะเขียนอธิบายกฎหมายก็จะต้องเขียน อย่างที่ท่านสมาชิกจากสุโขทัยขอแปรญัตตินะครับ แต่ว่าร่างกฎหมายนี้ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินมานั้นได้ออกมาหลายฉบับแล้ว แล้วก็ใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกันนี้ตลอดมา นะครับ ในทางวิธีการเขียนกฎหมายนั้นเราถือหลักกันอยู่ว่าจะไม่ใช่คำอะไรก็ได้แต่ที่ฟังเพื่อบุคคลไป และถ้าไม่ใช่แล้วความหมายจะยังคงเดิมเราก็จะไม่ใส่ เพราะฉะนั้นในร่างเดิมที่รัฐบาลเขียนมานั้นน่าจะได้รับความชัดเจนอยู่แล้ว ไม่น่าจะต้องไปเติม ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณไพฑูรย์ครับ ก็ท่านบอกว่าในการร่างกฎหมายเป็นอย่างนั้นนะครับ เพื่อมันจะได้สั้นเข้า

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็เห็นใจนะครับว่ารัฐบาล คือร่างเดิมนั้นละครับเขียนข้อความไว้อย่างนี้ แต่เท่าที่กระผมได้มาอ่านดูนะครับ แล้วก็ต้องใช้ความพยายามนะครับที่จะต้องทำความเข้าใจ กระผมอาจจะสามารถเข้าใจได้ แต่ว่าถ้าหากเป็นบุคคลทั่วไปแล้วนะครับ บางครั้งนะครับซึ่งอ่านเฉพาะข้อความว่า “ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติรัฐมนตรี” นี่เราจะพยายามร่างให้มันกะทัดรัดนะครับ ให้มันสั้นเข้า แต่ว่าบางครั้งความหมายมันอาจจะทำให้คนไม่เข้าใจได้อะไรได้เนี่ย กระผมก็อยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าหากเราร่างให้มันกะทัดรัดได้ใจความจริง ๆ แล้วมันก็น่าเป็นประโยชน์ แต่อ่านดูแล้วนะครับบางครั้ง ก็มันต้องสะดุดนะครับ เมื่อมาคิดว่าความหมายมันเป็นอย่างไร ถ้าหากเราพยายามจะร่างอย่างนี้แล้วก็เกรงว่าคนทั่วไปอ่านแล้วมันก็คล้าย ๆ กันว่าไม่ค่อยเข้าใจดี ในความคิดเห็นของกระผมแล้ว ก็อยากจะว่า ถ้าหากเราเติมลงไปอีกเล็กน้อยนี้คนทั่วไปอ่านแล้วจะได้ใจความอย่างชัดแจ้งเลยครับ คือถ้าอ่านตามร่างของคณะรัฐบาลแล้วนี้อ่านดูแล้วไม่ค่อยเข้าใจเท่าที่ควร แต่ตามที่ท่านรัฐมนตรีมีชัยได้ลุกขึ้นมาตอบนั้นว่าร่างเดิมได้ออย่างอย่างนี้แล้ว กระผมก็เห็นใจนะครับว่าถ้าหากเราแก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่แล้ว มันก็จะกระทบกระเทือนถึงร่างเดิมซึ่งไม่ได้ผ่านที่ประชุมของสภานั้นนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเมื่อเราได้ทราบถึงข้อบกพร่องอะไรแล้วเราแก้ไขใหม่นี้ ถ้าหากควรที่จะแก้ไขก็น่าจะแก้ไขได้เนครับ กระผมอาจจะขอทราบเรียนทางคณะรัฐมนตรีว่า ถ้าหากเราเติมอย่างนั้นนะครับไม่เสียหายอะไรเลย แต่อ่านแล้วได้ใจความดีกว่าที่เราประหยัดถ้อยคำ แต่อ่านแล้วมีความหมายที่เป็นสองแง่สองมุมมุมหนึ่ง หรือว่าอ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ กระผมว่ามันเป็นผลเสียหายมากกว่าที่จะเป็นผลดีนะครับ กระผมก็อยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าหากเราแก้ไขได้นั้นแก้ไขได้ใหม่ครับทางรัฐบาล ขอให้ท่านประธานสภาลองสอบถามรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ทางรัฐบาลก็ยังคงจะยืนยันหรือไม่ว่าท่านไม่ได้ว่าร่างเดิมนั้น ท่านว่าร่างกฎหมายประเภทนี้เคยใช้คำมาอย่างนี้เหมือนเป็นแบบไปแล้วครับ เป็นแบบของการร่างกฎหมาย คล้ายเป็นถ้อยคำที่ใช้ตามแบบ แต่ว่าทางนี้ยังติดใจอยู่ทางรัฐมนตรีแก้ไขได้หรือไม่ครับ ถ้าไม่แก้ไขให้รักษาก็จะดีกว่าต่อไปเลย .เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ โดยที่กฎหมายทำนองนี้เขียนมาอย่างนั้นครับ แล้วถ้ากฎหมายฉบับนี้ไปเขียนเป็นกรณีพิเศษ ถ้าเกิดปัญหาในการตีความกันขึ้นมาก็จะเกิดปัญหาขึ้นไปว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะมีเจตนารมณ์เป็นพิเศษกว่ากฎหมายฉบับอื่น ๆ ก็จะตีความกันไปคนละอย่าง ในเมื่อเราต้องการให้มีความหมายอย่างเดียวกันก็จำเป็นต้องเขียนอย่างเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณไพฑูรย์ก็เห็นจะไป ได้แล้วครับครับ เพราะเป็นมาอย่างนี้ คุณไพฑูรย์ก็อ่านเข้าใจแล้วนี่ครับ จะได้หมดไป

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ คือความหมายนะครับ ถึงแม้จะเติมอย่างกระผมนะครับ หรือไม่เติมถ้าหากจะตีความแล้ว ความหมายก็คงจะคงเดิมครับ คือว่ากระทรวงการคลังนี้จะไปกู้เงินจากต่างประเทศหรืออะไรนี่จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี คือความหมายมันเหมือนกันนะครับ แต่ว่าสำหรับถ้าหากถ้อยคำกระผมแล้วอ่านดู คนทั่วไปอ่านดูแล้วจะเข้าใจง่าย ถ้าจะเอาอย่างรัฐบาลก็ความหมายเหมือนกัน แต่อ่านดูแล้วบางทีทำให้งง คือทำให้ เอ๊ะ ความหมายตีความความว่าอย่างไร นี่ แต่ว่าผลที่สุดตีความแล้วก็คงจะเป็นแบบที่ว่าจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอย่างแน่นอนครับ แต่อย่างไรก็ตามละครับ ถ้าหากทางรัฐบาลเห็นว่าไม่อยากจะแก้ไข เพราะว่าแบบฟอร์มที่รัฐบาลที่แล้ว ๆ มา หรือว่าชุดก่อน ๆ นี่นะครับได้ร่างมาแบบนี้ กระผมก็ไม่อยากจะโต้แย้งทางรัฐบาลหรอกครับ เพราะความหมายมันเหมือนกัน แต่เจตนารมณ์ของกระผมแล้วอยากจะให้มันชัดแจ้งในถ้อยคำเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณมากครับ ที่นี้เชิญท่านรัฐมนตรีครับจะได้ชี้แจงประเด็นอื่น

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อให้การพิจารณาของสมาชิกได้ถูกต้องและรวดเร็ว กระผมใคร่จะขอเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงบางประการตามที่ท่านได้เสนอ

ขอประมุขิตมา ในมาตรา ๓ ที่ท่านขอแก้ไขมีว่า ให้รับความยินยอมจากรัฐสภาเสียก่อน ที่จะไปกู้เงินนั้น ในทางปฏิบัติกระผมเกรงว่าจะทำไม่ได้ อย่างที่สมาชิกบางท่านได้ชี้แจงไปแล้ว เพราะว่าการกู้เงินนั้นกระทำกันตลอดปี แล้วแต่ว่าเหล้าทัพไปเจรจา กัน ได้อวรุชอะไรมีการตกลงกันแล้ว จะต้องรีบทำสัญญาให้ทันเวลานั้น รากยีนอาจจะเลยกำหนดไปของแพงขึ้น แต่การประชุมเท่านั้นเพียงปีละครั้ง ฉะนั้นคิดว่าจะรอก่อนอนุมัติท่าน สัญญาการซื้อขายก็ทำไม่ได้ ต้องรอกันประชุมกัน เพราะฉะนั้นทางปฏิบัติทำไม่ได้ครับ แต่ท่านจะควบคุมวิธีการอื่นคิดว่าทางรัฐบาลคงจะไม่ขัดข้อง

ประการที่ ๒ ในเรื่องของยอดเงินกู้ที่ท่านจะใส่เอาไว้ใน กระผมคิดว่าเพื่อให้ท่านสมาชิกได้สบายใจว่า ยอดเงินกู้ตามกฎหมายฉบับนี้ สถิติที่เป็นมาแล้วสมัยที่ใช้กฎหมายเงินกู้เก่า ๒๐,๐๐๐ ล้านนั้น ในปี ๑๕ ปี ๒๕๑๘ เป็นปีแรกที่เรานำกฎหมายเงินกู้ใหม่มารวมเพียง ๑๖๐ ล้าน ปีต่อมา ๗๒๐ ล้าน ปีต่อมา ๖๐๐ ล้าน ปีต่อมาอีกประมาณ ๕๐๐ กว่าล้าน ปีต่อไป ๖๐๐ ล้าน ปีสุดท้าย ๗๐๐ กว่าล้าน เงินแค่นี้เองครับ และปีใหม่นี้คิดว่าตามกฎหมายนี้อาจจะได้ก็คงไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ได้มากอย่างที่ท่านคิดครับ เพราะว่าเราให้เพียงแค่นั้น เพราะการที่รัฐบาลเขาจะให้เรานั้นเขาก็จัดสรรงบประมาณของเขาเหมือนกัน เขาจะให้เรามาเป็นหมื่น ๆ อย่างท่านเข้าใจนั้น ไม่ใช่ครับ ยอดเงินที่รับคงไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านต่อปีครับ งานงบประมาณเพิ่มขึ้นก็ตามแต่ รัฐบาลเขาให้เรา เราไม่ได้ให้เพิ่มตามงบประมาณของเรา เรียงขึ้นแจ้งให้ท่านทราบ

มีปัญห่อีกอันหนึ่งในเรื่องของแผนพัฒนาของกองทัพนับได้มีอยู่แล้วครับ กลาโหมเองมีแผนพัฒนากองทัพในระยะเวลาล่วงหน้าอย่างน้อยก็ ๕ ปี แต่ละปีใช้เงินเท่าไร อันนี้เป็นตัวเลขที่เป็นความลับไม่สามารถจะพูดในที่ประชุมที่เป็นการเปิดเผยในวันนี้ได้ แต่ผมก็เฝ้างบประมาณปีนั้นออกมาพิจารณาจัดสรรว่า อะไรสำคัญสูง เงินงบประมาณจะให้เท่าไร เขาจะให้เท่าไรงบประมาณจัดสรรออกมาเป็นแต่ละปีไป อันนี้กระผมคิดว่าทางปฏิบัติได้ทำอยู่แล้ว กระผมคิดว่าท่านสมาชิกเข้าใจแล้วคงจะชี้แจงได้ง่ายขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษของคุณชูนินคงเข้าใจ
ได้ละครับ เพราะฟังชัดเจนอยู่แล้ว

นายชูนิน โคนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส) : ท่านประธานที่
เคารพ กระผมมีความคิดเห็นดังที่ประธานกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ คือผมต้อง
การที่จะใส่จำนวนเงินที่ทางรัฐบาลจะต้องใช้ว่าเป็นจำนวนเงินใส่ใตจานบิน เข้าไปว่าเป็น
จำนวนเงินเท่าใด เมื่อคืนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ขอประทานโทษนะ
ครับไม่ทราบจะถูกหรือไม่ถูก ที่ท่านได้ชี้แจงต่อสภาว่า เมื่อคราวก่อนนั้นเราได้กู้เงินเข้ามา
๒๐,๐๐๐ ล้าน และได้ใช้ตามลำดับ ดังที่ท่านได้เรียนชี้แจงต่อสภานั้น ก็เมื่อเป็น
อย่างนี้แล้วท่านจะมาทรงกลัวอะไรครับว่าจะไม่ได้เงิน ใส่ลงไปให้ชักฉวยว่าจะต้องใช้
ทั้งหมดก็ همینล้าน แล้วอีกอย่างในวรรคสุดท้ายก็บอกอยู่ชัดแล้วว่า เบิกได้ไม่เกิน ๑๐
เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณประจำปี ในปีนี้อย่างที่ผมได้ประธานกราบเรียนต่อท่าน
ประธานว่า งบประมาณแผ่นดิน ๑๖๑,๐๐๐ ล้าน เพราะฉะนั้นเราสามารถที่จะกู้ได้
๑๖,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อท่านใช้ไม่หมดก็ไม่เป็นไรครับ แต่เมื่อใช้ไป ๆ พอมาถึงใตจาน
บินที่เรากำหนดเอาไว้ว่า ๕๐,๐๐๐ ล้าน ต้องมาบอกสภาอีกทีนะครับว่าเงินที่เอาไป
๕๐,๐๐๐ ล้าน เต็มหมดแล้ว จะใช้อะไรบ้าง ต้องการอีกเท่าไร เราจะได้พิจารณาให้
ว่าที่ท่านทำไปนั้นสมแก่เหตุผลหรือไม่ เคียงนี้ภาวะบ้านเมืองยากจนแค่ไหนควรจะให้สัก
เท่าใดอย่างนี้เป็นต้นครับ ท่านประธาน การเอาเงินของชาวบ้านไปใช้ต้องมีเหตุผล ต้อง
มีแผนงานครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมว่าไม่น่าจะเสียหอยอะไรสักนิดครับ ที่เราจะ
ระบุไปว่าใช้สักกี่หมื่นล้าน ผมไม่ขัดข้องในหลักการที่จะใช้เงินพัฒนากองทัพ เพราะทราบ
ดีว่าเวลานี้พวกเราได้อยู่ร่วมกันเป็นสุขก็เพราะกองทัพ แต่ก็ต้องมีเหตุผลในการใช้เงินพอ
สมควร ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมยืนยันที่ผมเสนอต่อท่านประธานตามคำแปรของ
ผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็มีขอแก้ไขอยู่ ๓ รายการแล้ว เชิญครับ
นายสุนทร ทาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุนทร ทาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา

พรรคกิจสังคม กระผมขอแปรญัตติพรรคสอง มาตรา ๓ ครับ ตอนสุดท้าย ให้เติมข้อความอย่างนี้ลงไปครับ เติมข้อความว่า “แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของเงินกู้ทั้งหมด” เมื่ออ่านแล้วจะได้ข้อความอย่างนี้ครับ ในวรรคสองของมาตรา ๓ ที่ผมขอแปรญัตติ “การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้วจะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของเงินกู้ทั้งหมด” ที่กระผมขอแปรญัตติอย่างนี้ เพราะกระผมมีความเข้าใจตามที่รัฐมนตรีกระทรวงการคลังได้อธิบายว่า เงินกู้ร้อยละ ๑๐ ของเงินกู้ซึ่งรัฐบาล ซึ่งกระทรวงการคลังจะกู้ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ มันหมายถึงเงินกู้ซึ่งจะมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้ว เงินกู้ซึ่งจะกู้มาซื้ออาวุธโดยเฉพาะตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็เข้าใจว่า ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว ต่อไปนี้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินต้องกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาใช้จ่าย ทั้งในการพัฒนาประเทศ ในการลงทุนด้านต่าง ๆ ก็ตาม แล้วกระทรวงกลาโหมที่ต้องการที่จะกู้เงินมาใช้ในการซื้ออาวุธก็ตาม จะต้องมีการต่อรองกันครับ ต่อรองกันว่าแต่ละกระทรวงต่าง ๆ นั้นจะกู้เงินได้เท่าไร กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายนี้ซึ่งรับผิดชอบในด้านความเป็นอยู่ของประชาชนในการพัฒนาประเทศ พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมด้านต่าง ๆ นั้น ก็จำเป็นจะต้องกู้จากในวงเงินร้อยละ ๑๐ ของรายจ่ายในงบประมาณปีนั้น ๆ แล้วกระทรวงการคลังก็ต้องกู้เพื่อซื้ออาวุธให้กระทรวงกลาโหมหรือกองทัพอากาศ จากวงเงินร้อยละ ๑๐ ของปีงบประมาณเหมือนกัน กระผมจึงอยากจะจากัดวงเงินที่จะให้ซื้อเพื่อไปใช้ในการจัดซื้ออาวุธไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของเงินกู้ทั้งหมดที่จะพึงกู้ได้ เพราะเหตุว่ากระผมมีความเกรงว่าถ้าหากว่าไม่จำกัดไว้อย่างนี้ ประเด็นว่าจะเอาเงินที่กู้มาได้ ก็คือซึ่งกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายนั้นไปใช้ในการซื้ออาวุธทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ไม่มีเงินที่จะมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะทำให้เป็นผลเสียต่อการพัฒนาประเทศในหลายด้านแล้วอีกอย่างหนึ่งกระผมเกรงว่า ในบางครั้งหรือหลายครั้งหรือเป็นปกติจะครับ ใน

ประวัติศาสตร์การปกครองของไทยนั้น ฝ่ายทหารมักจะมีอำนาจมากในรัฐบาลในคณะรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา เกรงว่าจะใช้ความมีอำนาจมากนั้นบีบบังคับกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ให้กู้เงินน้อยลง แล้วก็กู้เงินมาเพื่อพัฒนาอาวุธมาซื้ออาวุธมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอเติมข้อความว่า เงินที่กู้มาเพื่อซื้ออาวุธนี้ต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของเงินกู้ทั้งหมด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้แปรญัตติไขใหม่ครับ คือจะแปรญัตติอย่างไร จะแก้ไขหรือจะสนับสนุนพูดเพื่อกันนี้ เชิญครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าปัญหาของเพื่อนสมาชิกที่ขอแปรญัตติในวรรคสองเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะไปกู้นั้นก็คงจะหายขัดข้อง ถ้าหากว่าดำเนินการตามที่กระผมได้แปรญัตติไว้ กรณีที่กระผมจำเป็นที่จะต้องให้มีการมาขออนุมัติเพื่อให้รัฐสภาให้ความยินยอมก่อนจะไปกู้เงินนั้น ก็ด้วยเหตุผลว่าเราอาจจะมีความสบายใจว่าการไปกู้เงินแต่ละครั้งแต่ละหนนั้นจะได้นำมาเพื่อพัฒนากองทัพสำหรับป้องกันประเทศตามเงื่อนไขในมาตรา ๓ ที่ระบุเอาไว้ บางกรณีถ้าหากว่าไม่มีความจำเป็นแต่ประการใด ทางรัฐสภาอาจจะไม่ให้ความยินยอมในการกู้เงินครั้งนั้น ๆ ก็ได้ แต่ถ้าหากมีความจำเป็นในครั้งหนึ่งครั้งใด เราก็อาจจะให้ความยินยอมไป กระผมอยากเรียนว่า สำหรับความรู้สึกของสมาชิกรัฐสภา ถึงแม้ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นทุกคนก็มีความเป็นห่วงใยความมั่นคงของประเทศชาติ และในกรณีอย่างนี้เราไม่เคยได้คัดค้านมากมายเท่าไรเลยนะครับ อย่างไรก็ตาม กระผมก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่ลุกขึ้นมาว่า ถ้าหากว่าจะให้มีการควบคุมการใช้จ่ายนี้ด้วยประการอื่นใดแล้วทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง เพียงแต่ถ้าหากว่าจะให้มีการให้รัฐสภาให้ความยินยอมเป็นครั้งคราวไปนั้นจะไม่เกิดความสะดวก เพราะเหตุว่ารัฐสภาประชุมมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้น กระผมอยากกราบเรียนว่า ประเด็นเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรเลยครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๘ ได้ระบุเอาไว้ว่า เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญก็ได้ กรณีการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญนั้น เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลจะเป็นผู้ดำเนินการ

ได้ทุกครั้งทุกหนเมื่อรัฐบาลต้องการที่จะมาบอกกับรัฐสภาในเรื่องอย่างนี้ กระผมอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานถึงเหตุผลที่กระผมจำเป็นต้องยืนยันความรู้สึกรวมว่า การ
 ให้อำนาจกระทรวงการคลังในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อจัดซื้อยุทธโภการทางทหาร
 เป็นการไปซื้ออาวุธ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ ไม่ใช่เรื่องให้ไปกู้เงินเพื่อ
 มาพัฒนาประเทศด้านอื่น กรณีเป็นเรื่องจัดซื้อยุทธโภการสำหรับป้องกันประเทศนี้เป็น
 เรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กระผมเองนั้นขอเรียนว่า ในความรู้สึกของประชาชนคนไทย
 ทั่วไปทุกคนต้องการมีความอบอุ่นใจว่าบ้านเมืองของเรานั้นมีกำลังมีชัยเลิศที่จะดูแลรักษา
 ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง รักษาอธิปไตยของประเทศชาติได้ เราต้องการเพิ่มพูน
 สมรรถภาพของกองทัพไทยให้มีกำลังแข็งแกร่ง แต่ยังมีกำลังแข็งแกร่งมากเท่าไร กระผม
 อยากเรียนความรู้สึกส่วนตัวว่า คนที่เป็นพลเรือนอย่างกระผมต้องนอนสะดุ้งอยู่ตลอดเวลา
 กองทัพแข็งแกร่ง ทหารแข็งแกร่งแทนที่ประชาชนจะอบอุ่นใจกลับต้องนอนไม่สบายใจ
 ด้วยความรู้สึกนึกคิดว่าอาวุธยุทธโภการที่ให้รัฐบาลไปจัดหามาให้กองทัพนั้นไม่รู้ว่าจะเอา
 มาสู้กับใคร สู้เพื่อป้องกันอิทธิพลศัตรู หรือว่ามาเพื่อกำราบปราบประชาชน พฤติการณ์
 อย่างนี้บ้านเมืองเรามันเกิดขึ้นหลายหน มีการปฏิวัติรัฐประหารทุกครั้งทุกหนก็เอาอาวุธ-
 ยุทธโภการที่ประชาชนปรารถนาจะให้ทหารเอาไปป้องกันประเทศชาติเอามาข่มขู่กันทุกวัน
 นี้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่กระผมจะพยายามไม่นึกไม่คิด แต่ก็มีข่าวมีคราวอยู่ตลอด
 เวลาเรื่องอย่างนี้ทางรัฐบาลเองก็ยังไม่ให้ความอบอุ่นใจและมันใจกับประชาชนได้ว่าอาวุธ-
 ยุทธโภการทุกชิ้นทุกอย่างที่ได้ใช้ภาชีอารของประชาชนไปจัดซื้อจัดหามานั้น แท้ที่จริง
 แล้วควรที่จะต้องเอาไปป้องกันประเทศ มิใช่เอามาเพื่อเป็นอำนาจกำลังทหารในการต่อรอง
 ทางการเมือง กระผมขอเรียนว่าถ้าหากกระผมล่วงเกินอะไรไปก็ขอให้เนื่กคิดเอาไว้ว่ากระผม
 จำเป็นที่จะต้องมาพูด เพราะความรู้สึกห่วงใยว่าทุกครั้งทุกหนที่มีการทำอะไรมีมติมี رأى
 ทุกครั้งนั้นก็เอาอาวุธยุทธโภการที่เราต้องการจะให้ป้องกันประเทศนั้นละครับเอามาข่ม
 ประชาชนกัน แล้วการให้อำนาจของกระทรวงการคลังในการที่จะไปกู้เงินครั้งนี้ละครับ
 ถ้าหากผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปไม่จำกัดเวลาจะให้อำนาจกระทรวงการคลังตลอดไป
 เราอาจจะไม่มีโอกาสรู้ว่าการกระทรวงการคลังได้ไปกู้เงินในครั้งไหนบ้างอย่างไรกันบ้าง เพราะ

ว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมารายงานให้รัฐสภาได้ทราบอีกเลย กระผมจำเป็นที่จะต้องแปรญัตติ
 อย่างนี้เพื่อให้เรามีส่วนรับรู้ด้วยว่าทุกครั้งทุกหนนั้นได้มีการไปกู้เงินกัน แล้วเราก็จะมา
 พิจารณาเป็นครั้งเป็นคราวไป ถ้าหากว่าเป็นเหตุผลที่สมควรถูกต้อง รัฐสภาเองก็ควรจะ
 ไม่มีจิตใจที่จะคัดค้านแต่ประการใดนอกจากจะสนับสนุน หรือบางครั้งอาจจะเรียกร้องให้
 รัฐบาลเพิ่มทุนประสิทธิภาพกำลังอาวุธด้วยซ้ำไปครับ กระผมขอเรียนอย่างนี้ครับท่าน
 ประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
 ที่เคารพผมใจจะขอชี้แจงเป็นประเด็น ๆ ไป ตามลำดับ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ได้
 อภิปรายแปรญัตติไว้สำหรับท่านแรกที่ขอเดิม ด้วยความยินยอมของรัฐสภานี้ ผมเอง
 ก็รู้สึกขอบคุณในเจตนาของท่านที่อยากจะให้มีการควบคุมการดำเนินงาน โดยเฉพาะ
 การก่อหนี้ก่อสินของกระทรวงการคลัง โดยเฉพาะในเรื่องข้ออาวุธยุทโธปกรณ์นี้ ให้
 โกลัซติดพอสมควร แต่ผมเองก็มีความเห็นค่อนข้างไปทางท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องท่านหนึ่ง
 ที่ได้ชี้แจงในแง่ว่า ความจริงกฎหมายนี้ก็กฎหมายที่รัฐสภาให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหาร
 นั้นเองที่ไปทำการใดการหนึ่งภายในขอบเขตเงื่อนไขที่กำหนด ผมรู้สึกถ้าหากว่าจะให้
 รัศกุนทีแทนที่จะให้มาเสนอรัฐสภาเป็นครั้งคราวไป ซึ่งคงไม่ได้ทางปฏิบัติ ผมรู้สึกว่า
 น่าที่จะพิจารณาว่าจะเขียนมาตรา ๓ นี้ให้รัดกุมขึ้นอย่างไรบ้าง แล้วประเด็นที่ท่านสมาชิก
 ผู้เกี่ยวข้องบอกว่าไม่มีใครรู้เวลาไปกู้เงิน ความจริงถ้าหากว่าท่านพลิกไปดูร่างมาตรา ๖
 นะครับ จะเห็นว่ากฎหมายท่านเองนี้ทุกฉบับเลยบังคับไว้บอกว่า จะต้องประกาศในราช
 กิจจานุเบกษา ไม่ใช่จำนวนเงินอย่างเดียว เงื่อนไขอัตราดอกเบี้ย กำหนดชำระคืนต่าง ๆ
 แม้แต่ค่าธรรมเนียม ค่าบ่วยการก็ต้องประกาศให้ทราบ ซึ่งผมรู้สึกว่าทางรัฐสภานี้สภานี้
 หรือแม้แต่ประชาชนก็มีโอกาสได้ควบคุมได้เห็นการกระทำของกระทรวงการคลังในกรณีนี้
 นี้ผมขอเรียนไม่ทราบที่ท่านประธานสภาจะอนุญาตให้ผมไปต่ออีกหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญเลยครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่ตอบมาก็มีเรื่องถ้อยคำนะครับ ที่มีท่านผู้แปรรูปไว้ ผมรู้สึกว่าน่าจะต้องถามนักภาษาศาสตร์ว่า คำ “ไม้มก” ตัวไม้มกนี้ต้องอ่านกันอย่างไร ถ้าผมอ่านผมคงอ่านบอกว่า ปึงบประมาณหนึ่ง ปึงบประมาณหนึ่งที่ท่านขอเดิมบอกว่า ปึงบประมาณปึงหนึ่ง ปึงหนึ่ง ผมคุณแล้วก็รู้สึกว่ารูปร่างกฎหมายที่กำหนดไว้ก็ใช้คำนี้มาตลอด แล้วคงจะอ่านตามที่ผมเข้าใจ คือปึงบประมาณหนึ่ง ปึงบประมาณหนึ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้นผมรู้สึกว่าน่าจะได้อรรถาธิบายแล้ว ที่นี้มีสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องได้แปรรูปคำหนึ่งบอกว่า เสนออยากจะกำหนดจำนวนเงินลงไปเลย ว่าไม่เกินกี่ล้าน ๆ ด้วยกัน ก็เงินนี้ เมื่อรวมกับนั้นแล้วก็คงวงเงิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดรายจ่ายงบประมาณประจำปีไว้อยู่เอง ซึ่งสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกท่านหนึ่งเสนอว่า กำหนดเป็นจำนวนเงินตายตัวรู้สึกว่าจะไม่มีความคล่องตัว ก็ควรจะเป็นอัตราส่วนทั้ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินก็จะเป็นอย่างไร ผมขอเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่า ความจริงวงเงินทั้งหมดที่กระทรวงการคลังจะกำหนดไว้ประเทศไหนมีอยู่แล้วในกฎหมายการเงินจากต่างประเทศ ซึ่งวงเงินนั้นก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดรายจ่ายทั้งหมด ที่เสนอกฎหมายนี้เข้ามาจะใช้วงเงินเดียวกัน คือว่า เช่นบอกงบประมาณรายจ่าย ปี ๒๕๒๕ นี้จะเป็น ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะ เป็น ๑๖,๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งวงเงินขอบเขตการกู้เงินทั้งสองทั้งกฎหมายที่มีอยู่แล้วให้กระทรวงการคลังกู้เงินต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ตั้งอยู่ในขอบเขต ๑๖,๑๐๐ ล้านบาทนั่นเอง ที่ท่านเองก็รู้สึกเป็นห่วงเป็นใย ผมก็รู้สึกขอบคุณว่าทางส่วนของทหรนี้อาจจะมีส่วนของพลเรือน ซึ่งอันนี้ก็มีส่วนเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน แต่เมื่อรัฐบาลเองพิจารณาได้มีการอภิปรายกันในข้อนี้พอสมควร เมื่อสิ้นสุดก็มีข้อยุติบอกว่า ความจริงเงินประเภทนี้สืบเนื่องมาจากโครงการช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลนี้ เขาไม่ใช่ว่าเอามาแจกจ่ายกันง่าย ๆ จะต้องผ่านรัฐสภาของเขาดูเหมือนกัน มีขั้นตอนหลายอย่างหลายประการ ตามที่รัฐมนตรีช่วยกลาโหมได้เรียนเมื่อกี้แล้ว คือเงินนี้เขาก็ไม่ได้มาให้อย่างสุ่มสี่สุ่มห้านะครับ เงินก็ไม่ใช่ว่ามากมายนัก เมื่อได้ทราบเงินจะเป็นประมาณนี้ก็เชื่อว่าคงไม่ไปถึงกับ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทหรือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท อะไรพวกนี้ ก็รู้สึกว่าน่าจะให้รัฐบาลใช้ดุลพินิจกำหนดลำดับความสำคัญ

ของการกู้เงินต่าง ๆ นี้เอง โดยรัฐบาลน่าจะมีความที่พิจารณาว่า กู้ในวงเงิน ๑๖,๑๐๐ ล้านบาท จะกู้มาเพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคมเท่าไรดี ควรจะให้ไปทหาเท่าไร ซึ่งผมว่าปัญหาแค่นี้ ปัญหาอย่างนั้นะครับ ผมใคร่จะขอให้ประธานของฝ่ายบริหารซึ่งเชื่อว่าจะจัดได้โดยเรียบร้อย ที่นี้มีอีกเรื่องหนึ่งที่จะเรียนต่อไปมีข้อเดียวคือ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้ตัดคำว่า “สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ” ออกเรื่องนี้จะมีข้อขัดข้องมากครับ เพราะว่าบางประเทศหรือส่วนใหญ่ของประเทศต่าง ๆ นี้ รัฐบาลเขาไม่ให้กู้ยืมโดยตรงเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เขาใช้ธนาคารของรัฐบาลนะครับ ไม่ใช่ธนาคารทั่ว ๆ ไป เป็นผู้ให้กู้ยืมแทน อย่างเช่นกรณีสหรัฐอเมริกาที่เขาใช้ธนาคารเรียกว่าเฟดเดอรัล ไฟแนนซิง แบงก์ (Federal Financing Bank) เป็นผู้ให้กู้ยืมตามความเห็นชอบที่รัฐสภาของสหรัฐ ฯ ให้ไว้ในการช่วยเหลือทางการเงินการทหารให้แก่มิตรประเทศ ส่วนประเทศอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันใช้สถาบันการเงินของรัฐบาลเป็นผู้ให้กู้ยืม ฉะนั้นผมถึงใคร่ขอเรียนว่า ข้อความ “สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ” นี้เห็นจะต้องขอประธานคงไว้ แต่ก็คงจะแก้ปัญหาคำท้วงใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ถ้าเป็นสถาบันการเงินของเอกชนก็ไม่อยู่ในข่ายนี้ จะเข้าข่ายนี้ก็เฉพาะที่เป็นสถาบันการเงินธนาคารของรัฐบาลเท่านั้นเอง ซึ่งผมเชื่อว่าถ้าเป็นธนาคารของรัฐบาลต่างประเทศโดยแท้แล้วนี้ การมีนอกมีในอะไรก็ไม่น่าจะมี ผมก็เข้าใจอย่างนั้นครับ จึงใคร่ขอประธานขอคงไว้ตามร่างเดิม ขอบพระคุณครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ฟังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยเฉพาะเป็นเจ้าของร่างนี้โดยตรงได้อธิบายมานาน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ผมขอสนับสนุนท่านผู้ประมุขิตติให้กำหนดวงเงินเอาไว้ เหตุผลที่สนับสนุนผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้ที่เกิดขึ้นมานั้นก็เนื่องจากตามความต้องการของกระทรวงกลาโหมที่จะต้องการปรับปรุงกองทัพทั้ง ๓ เหล่าทัพให้เข้มแข็งก็จึงได้ขอเงินไปตั้งสำนักงานประมาณหรือกระทรวงการคลังละครับ ที่นี้ในการบริหารชาติประเทศ พระราชบัญญัติรายจ่ายงบประมาณที่กำลังจะเข้าสภานี้ถ้าจะเป็นการตั้งตัวเงินไม่สมควรที่จะกำหนดให้ตามความ

ต้องการของกระทรวงกลาโหมได้ แต่ด้วยสาเหตุที่ว่าผมเชื่อว่ากระทรวงกลาโหมต้องมีแผนงาน การจะปรับปรุงกองทัพทั้ง ๓ เหล่าให้เข้มแข็งให้มีขีดความสามารถอย่างไรวั้น กระทรวงกลาโหมย่อมมีแผนงานเป็นอย่างดี ย่อมผู้ว่าต้องการใช้เงินเท่าไรภายในระยะเวลาที่ทำการปรับปรุงในช่วงนี้ เพื่อให้มีขีดความสามารถเพื่อนบ้านเขาท่านต้องทราบเมื่อทราบแล้วก็จะต้องทราบจำนวนเงินด้วย ที่นี้ในปัญหาที่ผมอยากให้กำหนดไว้ให้เป็นการตายตัวไว้ก็เพื่อที่จะได้ไม่มีโอกาสให้ผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนมาได้มีความนึกคิดไปในด้านไม่ดีต่างๆ นานา แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ากฎหมายฉบับนี้อยู่ในสภาพอย่างนี้เป็นสภาพที่ค่อนข้างตัวผมยอมรับในการบริหาร ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้ไม่ใช่มีนายกฯ ชื่อเปรมเท่านั้น อาจจะเปลี่ยนแปลงรัฐบาลไปแล้วโดยถือโอกาสของกฎหมายฉบับนี้ ผลเสียจะเกิดขึ้นได้ ฉะนั้นในความเห็นของผม ผมก็เห็นด้วยว่าในประการหนึ่งประการใดก็ตาม อย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิก ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามคุณปิยะฉัตร ถ้าบอกว่าโดยยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรด้วย ผมก็เห็นด้วยอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ เพราะว่าการรัฐบาลในอนาคตนั้นเราไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าเข้ามาบริหารงานของชาติจะมีความรู้สึกโน้มน้าวใจไปในด้านใด ท่านประธานครับ กองทัพนี้ต้องเดินด้วยท้องทุกคนทราบดี ผมเป็นพลเรือนก็ยอมรับในข้อนี้ ที่นี้ถ้าเผื่อเกิดที่รัฐบาลในอนาคตถือเอาเอกสิทธิ์ที่สามารถให้เคลื่อนตัวในกฎหมายฉบับนี้ไปส่งเสริม หรือทะนุบำรุงกองทัพเข้าใช้เงินมากไป การพัฒนาประเทศการเศรษฐกิจของประเทศก็จะแย่ลงไป ฉะนั้นในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิก ผมเชื่อว่าทางกระทรวงกลาโหมต้องมีแผนงาน มีจำนวนเงิน จริงละครับทุกอย่างเป็นความลับ แต่การที่ท่านจะใช้เงินว่าต้องการอย่างนั้นอย่างนี้ในงบแรกของ ๓ ปีหรือ ๕ ปีที่จะพัฒนากองทัพนั้น ท่านต้องใช้เงินยอดทั้งหมดเท่าไร แล้วท่านก็ทำไปอะไรต่ออะไรซึ่งเป็นความลับไม่ต้องการให้ต่างชาติเห็นว่าอริราชศัตรูมารู้เรื่อง เขาก็ไม่สามารถจะมารู้เรื่องได้ ฉะนั้นผมจึงขอความกรุณาทางฝ่ายรัฐบาลคือกระทรวงกลาโหมหรือทางกระทรวงการคลังได้พิจารณาในความคิดเห็นของผมอีกสักครั้งหนึ่งเถาะครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสนั่น ศิลปบรรเลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สนั่น ศิลปบรรเลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมมีความเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษ คุณเปี่ยมรัฐ วัชรภรณ์ ขอบพระทานที่ต้องเอ่ยนาม ทั้งนี้ทั้งนั้นนะครับก็เนื่องมาจากเมื่อวานนี้เองเราทั้งคู่กัน เรื่องเงินเรื่องงบประมาณเรื่องเงินค่าของเงินอะไรนี้ กระผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ฟังคำอธิบายของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในเรื่องการลดค่าเงินบาทมีความจำเป็นอย่างไรจะต้องลด ท่านก็พูดออกมาคำหนึ่งซึ่งเป็นทีประทับใจพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก ท่านอธิบายออกมาว่า ขณะนี้เราต้องกู้เขามากิน กู้เขามาใช้ และเป็นเวลาตั้ง ๗, ๘ ปีมาแล้ว ท่านพูดออกมาตรงๆ ในฐานะผู้บริหารงานของรัฐบาล ผู้บริหารประเทศ ท่านยอมรับความจริงว่าประเทศไทยเราต้องเป็นหนี้เป็นสินและต้องกู้เงินเขามาใช้ กู้เงินเขามากิน หนี้สืบทอดกันมาหัวแล้วโน่นวันนี้ มันน่าขายหน้านะครับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณซึ่งจะต้องกู้เงินเขามาบังอกันประเทศ กู้เงินเขามาใช้ซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อไว้ป้องกันประเทศ ซึ่งก็เป็นความจำเป็น กระผมไม่ขัดข้องในการที่จะกู้เงิน แต่ก็อยากจะให้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้ได้มีความร่วมมือเห็นด้วยในการที่จะกู้เงินมาทำอะไรแต่ละครั้งเพื่อว่า ในอนาคตข้างหน้าท่านจะได้มีโอกาสที่จะไม่ต้องมาพูดมาตอบกับสมาชิกสภาแห่งนี้ว่ากู้เขามาทำไม หรือว่าต้องมาแก้ตัวกัน อย่างที่ท่านได้อธิบายเมื่อวานนี้อะไรก็ตามนะครับในระบบประชาธิปไตยนี้ ถ้าพูดกันอย่างเปิดเผยเปิดใจพูดกันตรงๆ เลยนะครับ คิดว่าประชาธิปไตยทั้งหลายแหล่คงจะไม่ขัดข้อง สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ทางกระทรวงกลาโหมโดยท่านรัฐมนตรีได้อธิบายเมื่อตอนเช้านี้เกี่ยวกับเรื่องซื้อเครื่องบินอะไรวนนั้น กระผมฟังแล้วที่แรกทีเดียวก็ขอยอมรับว่าไม่ค่อยสบายใจ เป็นห่วงรัฐบาลครับที่ยกเอาเรื่องนี้มาพูดกัน คือความจริงข่าวเรื่องนี้มันมีออกมาตั้งหลายวันแล้วโดยสื่อมวลชนนำมาลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ของเขาคิดต่อกันมา เรื่องจริงหรือเรื่องเท็จเป็นอย่างไรไม่ทราบ แต่ประชาชนคนอ่านที่ได้อ่านข่าวนั้นจะเกิดความรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ กระผมก็เหมือนกันครับ กระผมก็สงสัยว่าอะไรเรื่องมันเป็นอย่างไรกันแน่ อยากจะเอา

มาถาม อยากจะเอามาตั้งกระทู้ แต่ว่าเวลาของสภานี้ก็สมัยประชุมใกล้จะปิดแล้ว ตั้งกระทู้ก็คงไม่ทันกัน ก็อยากจะรู้ว่าเขาเสนอข่าวนั้นกันทำไม พยายามสอบถามเพื่อนสมาชิกที่เป็นทหารอากาศว่า เรื่องนั้นมันจริงเท็จแค่ไหน ก็ยังไม่ค่อยได้รับความจริง แต่พอได้ฟังคำอธิบายของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเมื่อตอนเข้าทำนอธิบายอย่างแจ่มแจ้ง ก็พอจะเข้าใจได้ว่าเรื่องนั้นมันเป็นเรื่องที่ขัดกันที่ผลประโยชน์อะไรก็ตามแต่ แต่ว่าเป็นความจำเป็นของทางรัฐบาลเหมือนกันที่จะต้องซื้อเครื่องบินมาใช้ ความจำเป็นอันนั้นมันรอไม่ได้ เมื่อประเทศชาติต้องการเครื่องบินมาใช้ และรัฐบาลผู้บริหารประเทศเห็นว่า อย่างนี้เป็นความดี อย่างนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องและท่านรับผิดชอบ ก็เชิญเถอะครับ เชิญท่านทำไปไม่มีปัญหาครับ ทางประชาชนก็คงจะไม่ว่าอะไร กระผมขอพูดอภิปรายต่อเนื่องไปอีกนิดหนึ่งว่า สำหรับกองทัพเพื่อนนั้นคือกองทัพเรือยังโชคดีหน่อยที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดียวก่อนครับ ขอโทษเถอะ ต้องการจะแก้ไขหรือจะสนับสนุนผู้ที่ท่านขอแก้ไขไว้

นายสนั่น ศิลปบรรเลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ครับ แต่กระผมจะเข้าประเด็นเดี๋ยวนี้ครับ ขอประทานโทษครับท่านประธานครับ กองทัพเรือสร้างอาวุธเองได้เนี่ยครับ แต่กองทัพอากาศสร้างเครื่องบินไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วย เอละครับตอนนี้กระผมก็จะขอเข้าประเด็นว่า สำหรับเรื่องที่สมาชิกขอแปรรูปที่ดินแล้วกระผมเองด้วยความบริสุทธิ์ใจ ขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษที่ขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างมาผ่านรัฐสภา แล้วมันจะเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ เชิญคุณชูศักดิ์

นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย ชื่อปรุ่งศักดิ์ นะครับ ไม่ใช่ชูศักดิ์ครับผม ชื่อนี้มีชื่อเดียวในประเทศไทย เท่าที่กระผมสอบดูแล้วกระผมความจริงประเด็นนี้เดี๋ยวครับท่านประธาน

ครับ ที่กระผมได้แปรรูปคดีให้เพิ่ม เพราะว่าท่านเลขาธิการท่านเป็นผู้อ่าน ที่นี้กระผมเองไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ แต่กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมเป็นโฆษกสอจากกรมประชาสัมพันธ์ ถ้าหากว่าท่านอ่านอย่างนั้นก็มีคามจำเป็นเหลือเกินจะต้องขอแปรรูปคดีใส่ให้ถูกต้อง ตามที่ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้อ่านครับว่า “ในโป่งประมาณปีหนึ่งปีหนึ่ง” ท่านอ่านอย่างนั้น จะต้องใส่คำว่า “ปี” เข้าไปอีกที่หน้าหนึ่งนะครับ แต่ถ้าหากว่าอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้อ่านนั้นถูกเหมือนกันครับ ท่านใส่ไม่ยมกไว้อันเดียว คือในโป่งประมาณหนึ่งโป่งประมาณหนึ่ง ท่านอ่านของท่านถูกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมเองกระผมจะไม่โต้แย้งครับ แต่กระผมก็ยืนยันว่าโดยหลักของการที่เขียนข่าวแล้ว อย่างที่กระผมเคยทำมาอ่านมานะครับ ก่อนจะเป็นผู้แทนราษฎรนี้ กระผมนิยมเขียนกันว่า ในโป่งประมาณปีหนึ่งปีหนึ่ง เราจะใส่ปีเข้าไปอีก อันนั้นก็สุดแท้แต่ทางคณะรัฐบาลว่าเห็นสมควรหรือไม่เพราะมันประเด็นนิดเดียว และกระผมก็ไม่คิดใจอะไร ถ้าหากจะกรุณาแก้ตามที่กระผมว่าเพื่อให้สอดคล้องกับท่านเลขาธิการอ่าน จะต้องแก้ไขอย่างทีกระผมว่า ขอกราบเรียนเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เลยไม่ต้องโหวตใช่ไหมครับ จะได้ทำความตกลงกันถ้าที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ เชิญทางรัฐบาลท่านจะแก้ไขอย่างนี้ได้ไหมครับ ก็จะได้ตามที่ประชุม เชิญครับ ว่าภาษาอ่านเป็นอย่างนั้น

นายมิชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : รัฐบาลไม่ขัดข้อง ที่ประชุมก็ไม่ขัดข้องใช่ไหมครับ อันนี้ก็จะได้หมดไป ขอเชิญครับ

เรืออากาศตรี จลาต วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เรืออากาศตรี จลาต วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนฯ จังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอสนับสนุนในแนวความคิดของเพื่อนสมาชิกคือ คุณปิยะธำรัฐ วัชรภรณ์ นะครับที่เพิ่มความยินยอม และด้วยความยินยอมจากรัฐสภา เพราะเนื่องจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติถาวร ซึ่งอนาคตข้างหน้าไม่มีใคร

สามารถที่จะรู้ได้ว่าเราจะได้คณะรัฐมนตรี หรือสถานการณ์ของประเทศจะเป็นเช่นใด ถ้าหากว่าเวลานั้นสถานการณ์เรากำลังจะรู้แล้วว่า เราจำเป็นต้องมีเงินหรืออาจจะต้องกู้เงินเข้ามาเพื่อป้องกันคุ้มครองอธิปไตยของไทยเรา เพื่อที่จะไม่ให้คนอื่นมาย่ำยีได้ เพราะฉะนั้นในการอนุมัติแต่ละครั้งนั้น ผมคิดว่าคงจะไม่มีความสะดวกสบายอะไรมากนัก เพราะเหตุว่าคณะรัฐมนตรีอนุมัติมาแล้วก็ขอด้วยความยินยอมจากรัฐสภาเท่านั้น แล้วการเปิดสมัยประชุมแต่ละครั้งนั้น ถ้าหากว่าในคราวฉุกเฉินหรือบ้านเมืองเราในภาวะวิกฤตแล้ว เราก็ต้องเรียกประชุมได้ทันทีทั้งที แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นได้อนุมัติจำนวนเงินที่ตามต้องการแล้วประชาชนได้รับรู้หรือได้มีส่วนรู้เห็นแล้วก็มีความสบายอกสบายใจของคนทั้งประเทศ เป็นส่วนหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าในมาตรา ๖ นั้นได้มีการตราไว้แล้วว่า การกู้เงินแต่ละคราวนั้นต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ในการประกาศนั้นก็ประกาศหลังจากคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไปแล้ว แต่ถ้าเหตุการณ์เกิดขึ้นมีมติขอขึ้นมาแล้ว แล้วจะมาก็กี่อะไรได้ยังไง แต่ถ้าหากว่าให้เสียงของประชาชนในสภาของประชาชนในทั่วไปได้มีส่วนรับรู้ได้เห็นแล้ว ผมก็คิดว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็ย่อมไม่มี และต้องยอมรับว่าแม้สภาทั่วโลกในการควบคุมในสถาบันการทหาร หรือเรื่องการเงินนั้นเราจะเห็นว่าได้ควบคุมและให้อำนาจ แม้แต่กรรมวิธีการทหารเองก็ยังมีอำนาจมากมายเพราะเขาให้เกียรติประชาชน เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เห็นจะได้ความแล้วกระมัง ฟังมานานแล้วนี้ทั้ง ๒ ฝ่าย ยุติเสียทีดีไหมครับ เอาครับคุณณรงค์ว่าอย่างไร

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ของผมยังมีคำแปรญัตติ แต่ที่ผมลูกมานี้ผมไม่ใช่จิตใจสงสัยอะไรครับ ผมจะถอนที่ผมแปรญัตติไว้ในส่วนของผม แต่อย่างไรก็ตามในความเห็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนหนึ่งแปรญัตติเพื่อที่จะให้รัฐสภาเข้าไปควบคุมการใช้เงินของกระทรวงการคลังหรือกองทัพนั้น ผมไม่เห็นด้วยครับอันนี้ที่ผมไม่เห็นด้วย ผมมีเหตุผลของผมว่า ถ้าเราต้องการรักษาระบอบประชาธิปไตยแล้วละก็วิธีการที่เราจะเข้าไปควบคุมโดยรัฐบาลปฏิบัติบริหารโดยกฎหมายผ่านสภาไปแล้ว ทุกครั้งต้องมาขออนุมัติกันนั้นมันเป็นการกระทำไม่

ถูกระบบ เพราะฉะนั้นถ้าเราต้องการที่จะให้มันเป็นระบบประชาธิปไตยแล้ว ผมเห็นว่าวิธีการที่เราแบ่งส่วนแต่ละฝ่ายนั้นเราต้องกระทำกันให้ถูกต้อง

ส่วนประการที่ ๒ นั้นผมมีความเห็นและท่านสมาชิกเกรงว่าถ้าเพื่อเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้วรัฐบาลอื่น สมมติว่าไม่ซื้อสัตย์อย่างรัฐบาลนี้แล้วจะไปใช้เงินที่ไม่ถูกต้องไม่ต่องั้น ผมคิดว่าเท่าที่ยังเป็นระบอบประชาธิปไตยกันอย่างนี้ รัฐบาลมาจากไหน ในสภามีอะไร มีผู้แทน ฯ ฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลอะไรที่ไม่ชอบมาพากลเห็นว่ารัฐบาลปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็อภิปรายไม่ไว้วางใจได้ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญก็เปิดโอกาสให้ ส่วนความสงสัยอีกประการหนึ่ง หรือเกรงไปอีกประการหนึ่งว่า ทางกองทัพจะใช้อาวุธมาเพื่อประหัตประหารประชาชน หรือใช้อาวุธมาเพื่อทำการล้มล้างอำนาจ ทหารทำการปฏิวัติ อันนี้ผมไม่ได้เป็นทหาร แต่ผมพูดได้ว่า ถ้าสมมติว่าผมเป็นทหารผมจะปฏิวัติ ผมไม่จำเป็นต้องไปใช้อาวุธมาใหม่ อาวุธเก่า ๆ ก็ใช้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิวัติในเมืองไทย อันนี้ผมขอเน้นและที่ผมไม่เห็นด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณเชาวรินยังติดใจอยู่หรือครับ เาเชิญครับจิตใจก็ว่าเสียเลย

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมติดใจนิดเดียวแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร จากจังหวัดตราด และร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ จากจังหวัดอุบลราชธานีจะขึ้นอภิปรายนั้นทางรัฐบาลโดย ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขออภัย คือท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ได้ขึ้นมาชี้แจงต่อรัฐสภาเมื่อสักครู่ว่ารัฐบาลไม่ขัดข้อง กระผมไม่ทราบทำไมขัดข้องในประเด็นไหนบ้าง เพราะมีแปรมุติดักกันอยู่หลายจุด ขอความกรุณาให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงอีกนิดหนึ่งว่าไม่ขัดข้องตรงไหนที่จะอนุญาตให้แปรมุติด้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เฉพาะมุติดของคุณณรงค์ศักดิ์ครับ เติมคำว่า “บี” เข้าไปเท่านั้น

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
แล้วในพรรคแรกของท่านผู้มีการติจากจังหวัดศรีสะเกษคุณเป๊ยะณัฐ วัชรภรณ์และครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ینگครับ นั่นก็ยังไม่ถึงกันอยู่ ต้องลง
มติเดี๋ยวนี้

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
ครับ ตัวอย่างนั้นกระผมก็ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนคำแปรญัตติของท่านผู้มีการติจาก
จังหวัดศรีสะเกษเพียงเล็กน้อยก่อนครับ ท่านประธานที่เคารพ ตั้งที่ท่านผู้มีการติ
หลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าเราไม่มีความแน่นอน ไม่มีความมั่นใจว่ารัฐบาลชุดปัจจุบัน
จะอยู่ได้อีกนานแค่ไหน แล้วกฎหมายฉบับนี้ออกมานะเป็นลักษณะที่ถาวรที่เราจะใช้
บังคับกันตลอดไป เพราะฉะนั้นการที่เพื่อนสมาชิกผู้มีการติขอแปรญัตติเพิ่มคำว่า “ด้วย
ความยินยอมของรัฐสภา” นั้น กระผมมีความเห็นว่าชอบแล้วด้วยเหตุผลครับ ขอขอบ
พระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เห็นสมควรแล้วนะครับ ขอลงมติโดย
ครับ ผมจะขอมติว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่ครับ ถ้ามีการแก้ไขก็จะลำดับมติลงมา
ตั้งแต่ของคุณเป๊ยะณัฐเป็นลำดับมา มีอยู่ ๔ ข้อ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้
ใดเห็นว่าสมควรจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงความในมาตรา ๓ นี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างนี้ไม่
มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นว่าควรแก้ไขมี ๒๐ เสียงที่
ไม่เห็นด้วยมี ๑๒๕ เสียง ก็แปลว่าผ่านไปร่างนี้ไม่ต้องแก้ไขนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ต่อ
ไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

“มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้ตามความต้องการ

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลัง”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับคุณปิยะฉัตร

นายปิยะฉัตร วัชรวาทณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขออนุญาตแปรญัตติในวรรคที่ ๒ โดยขอเปลี่ยนข้อความเบื้องต้นต่อไปนี้ “เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันประเทศโดยไม่ต้องนำส่งคลัง” คือจำเป็นที่จะต้องกำหนดเอาไว้ครับว่า ไม่ใช่ให้กระทรวงการคลังกับกระทรวงกลาโหมไปกำหนดกัน ควรจะระบุชัดเจนไว้เลยครับว่า เพื่อนำเงินที่กู้ไปเพื่อป้องกันประเทศเท่านั้น เหตุผลเท่านั้นแหละครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตรงไหนครับ ขอโทษ ให้นำไปใช้จ่ายเพื่อป้องกันประเทศ ใช่ไหมครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร กระผมขอตั้งข้อความในมาตรา ๔ วรรคสอง “โดยไม่ต้องนำส่งคลัง” นี้ กระผมขอตัดออก เพราะว่าเวลาเราจะคืนเงินของเราก็ต้องเอาไปฝากคลัง และเวลาเราจะไปซื้อนั้นก็ผ่านระเบียบวิธีของอนุมัติแจ้งราคากำหนดกันตามระเบียบการคลังครับ และกระผมก็ไม่เข้าใจเหตุผลว่าทำไมถึงไม่ต้องนำส่งคลัง กระผมจึงขอตัดออก เพื่อขอฟังเหตุผลของรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับคุณศรี

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ กระผมในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอเพิ่มข้อความในมาตรา ๔ วรรคสอง ความจริงนั้น ข้อความต่าง ๆ

ที่ทางรัฐบาลเสนอมานั้น กระผมเห็นว่าเจตนารมณ์ก็ถูกต้อง แต่ว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเขาได้ส่งกระผมและเพื่อนสมาชิกอีก ๓๐๐ คนมานั่ง ณ ที่นี้ก็ต้องการที่จะควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล ในกรณีเรื่องนี้กระผมจึงกราบเรียนว่า การที่จะกู้เงินกู้ของมาดำเนินการนั้น อย่างน้อยก็ควรให้เขารับรู้ ตามมาตรา ๓ ที่ผ่านมานั้น ทางผู้แก้ไขก็ข้อความไปแล้ว แต่ว่าปรากฏว่าตามร่างเดิม ในมาตรา ๔ นี้กระผมใคร่ประธานกราบเรียนต่อท่านประธานขอความกรุณาได้อนุเคราะห์ให้ความเมตตาแก่ผู้แทนราษฎรของปวงชนทั้ง ๓๐๐ ท่านนี้ด้วยละ คืออย่างน้อยนะครับไม่ต้องแก้ไขข้อความอะไร “โดยไม่ต้องนำส่งคลัง” เพียงแต่เพิ่มข้อความว่า “ต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบโดยเร็ว” คือให้ไปคล้อยกับมาตรา ๖ กระผมขอแค่หนึ่งละครับ ท่านประธานและท่านวุฒิสมาชิกที่เคารพ ขอเท่านั้นละครับ คืออย่าอย่าปิดหูปิดตาเขาเลยครับ เพียงแจ้งให้เขาทราบเท่านั้นจะได้หรือไม่ครับ ท่านประธานหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คืออย่าปิดหูปิดตาครับเพียงแจ้งให้เขาทราบเท่านั้นเองครับ ให้เขารู้ว่าทางรัฐบาลนี้ได้ไปซื้อรถถัง ได้ไปซื้อเครื่องบิน ได้ไปซื้อรถเกราะ ได้ไปซื้อกระสุนอะไรต่าง ๆ นี้ครับเรื่องอะไรเพื่อมาป้องกัน ประเทศชาติประชาชนเขาได้รับรู้เพียงเท่านั้น เพราะว่าพวกประชาชนนั้นะครับท่านประธาน เขามีหน้าที่ที่จะต้องแบกภาระนี้เสียภาษีช่วยเหลือชาติบ้านเมืองทุกอย่างทุกประการอยู่ที่ประชาชนละครับท่านประธานเพียงแค่ให้เขารับรู้เท่านั้นได้รับทราบ คือให้ไปคล้อยกับมาตรา ๖ ที่ท่านได้บัญญัติมา กระผมขอเท่านั้นละท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงหรือไม่ครับ เชิญครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สมาชิกผู้มิเกียติ บัญชีเรื่องของวรรค ๒ ในมาตรา ๔ ที่ว่าไม่นำส่งคลังนั้น คือการกู้เงินครั้งนี้รัฐบาลไม่ได้เงินมาเลยครับ ได้แต่ขอมา เขาให้มาเป็นยอคงเงินมาก็ได้ แต่แล้วเราตกลงใจจะซื้ออะไรเท่าไรเป็นราคาเท่าไร จำนวนนั้นคือจำนวนของอนุมัติมากี่ ส่วนของอนุมัติจะคืนคลังก็ต้องเป็นขั้นอะไหล่ เป็นเครื่องบิน เป็น

ทางเครื่องบิน เป็นล้อเครื่องบินนะครับ คือส่งคืนคลัง เพราะว่าไม่มีเงินมาครับ เขาให้แต่ยอดเงินมาว่าเราจะให้รัฐบาลไทยป็นักเงินกู้ล้านเหรียญ จำนวนเงินนี้เราจะซื้ออะไร เขาทำสัญญากัน สัญญาเงินเท่าไรก็เป็นเงินเท่านั้นก็ส่งคลังก็ใช้หนี้ไปครับ ไม่ได้เป็นเงินสดนะครับ แต่ว่ามาเป็นของแทนในจำนวนเงินที่เขาให้คลังมาบิลก็ล้าน อาจจะเขียนขึ้นแจ้งให้ท่านเข้าใจว่า ไม่มีเงินสดเข้ามาครับในประเทศ คลังเองก็ไม่ได้รับเงินมาครับ แต่สัญญาตามกฎหมายฉบับนั้นนั้น เพื่อจะให้มีโอกาสกู้เงินเพราะว่าเราจะให้กองทัพอากาศหรือเหล่าทัพอื่นไปสัญญากู้ขามาได้เพื่อซื้อของเหล่านั้นตามสัญญานั้นแต่ละชั้นแต่ละอัน และไม่มีเงินนำเข้ามา จึงไม่มีเงินนำเข้าส่งคลังครับ ได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แล้วอีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาชี้แจงหรือไม่ครับ ของคุณปิยะณัฐ ที่เดิมคำว่า “เพื่อป้องกันประเทศ” กรุณาชี้แจง เชิญเลยครับ

นายมิชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในการกู้เงินมานั้น วัตถุประสงค์ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ชัดเจนแล้วนะครับว่าจะต้องกระทำเพื่อมาป้องกันประเทศ แต่ส่วนที่จะมาใช้ตอนที่ได้ตกลงไปแล้วนั้นเป็นเรื่องซึ่งว่า จะไปซื้ออะไรอย่างไรเท่าไรนั้นก็ขึ้นข้อตกลงซึ่งจะต้องทำกันระหว่างรัฐบาลที่เขาให้ความช่วยเหลือมากับรัฐบาลไทย เพราะฉะนั้นปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่จะต้องมากำหนดวัตถุประสงค์โดยชัดแจ้งตรงนี้อีกละครับ ถ้ากำหนดว่าวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันประเทศตรงนี้จะทำให้กว้างยิ่งขึ้นไป เพราะการป้องกันประเทศนั้นไม่ใช่เฉพาะเรื่องอาวุธอย่างเดียว เรื่องกำลังคน เรื่องอาหาร เรื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ก็จะถูกคลุมถึงในคำว่า “ป้องกันประเทศ” ด้วย เพราะฉะนั้นข้อจำกัดอยู่ในมาตรา ๓ อยู่แล้วในตอนที่ได้กู้เงินเขานั้น ในขั้นนี้จึงไม่ต้องกำหนดอีกแล้ว

นายปิยะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอแปรญัติมาตรา ๔ วรคแรก “มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะทำเป็นสัญญาหรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้” กระผมขอตัด

“ตามความต้องการ” ออกครับกระผมคิดว่าน่าจะสมบูรณ์ละครับ คำว่า “ก็ได้” ทำไมจะต้องเน้นลงไปว่าตามความต้องการ กระผมขอตัด “ตามความต้องการ” ออก กระผมมีเหตุผลแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอคุณปิยะนุก่อนครับ

นายปิยะนุ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ยื่นไปตุลาคม ๓ แล้วก็เห็นว่ามีความที่ชัดเจนเพียงพอแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมไม่ได้ใจขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัยจะพูดไม่ใช่หรือ เชิญเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณมาก กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ท่านได้ชี้แจงเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กระผมยังติดใจอยู่นิดหนึ่งครับ ที่กระผมขอแปรญัตติเพิ่มเข้าไปนั้นก็ไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่นครับ เพราะว่าเราก็ไว้วางใจรัฐบาลมาตลอดครับ รัฐบาลท่านทำอะไรเราก็คล้อยตาม เพราะเป็นประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเพื่อการอยู่รอดของชาติ ท่านประธานที่เคารพกระผมเห็นว่าที่กระผมร้องขอไปนั้นกระผมคิดอย่างนั้นนะครับท่านประธาน ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมท่านได้ชี้แจงเมื่อสัปดาห์ที่แล้วท่านบอกว่าได้แต่เฉพาะของมา กระผมอยากเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังทางรัฐบาลว่า ของที่เอามาที่เราต้องเสียเงินไปซื้อหรือไม่ เพราะเรากู้ยืมมาครับ ทำสัญญานับสัญญาขึ้นนะครับ เราได้ของมาก็เหมือนกับเราซื้อของนะครับท่านประธานของที่ใดมาต้องเป็นพัสดุครับ จะเป็นหนี้ เป็นเกลียวสักตัวก็จำเป็นที่จะต้องเป็นพัสดุกรุณที่ครุฑตามระเบียบการคลังท่านประธานครับ กระผมก็จึงมีจิตใจผูกพันว่า ในฐานะที่ประชาชนแม้แต่รัฐบาลเอง ท่านชี้แจงเมื่อวานนี้ท่านบอกว่าท่านกระเบียดกระเสียรเพราะว่า ๘ ปีมาแล้วที่ความเฟะของสถาบันการเงินจนเราเป็นหนี้เป็นสินเขา ทุกคนที่เกิดมานั้นต้องเป็นหนี้คงสามพันสี่พันบาท ค่อนข้างนี้เป็นต้นท่านประธาน นี่แหละครับก่อนที่จะมาเป็นหนี้สินนี้ ให้เขารัฐบาลยังจะท่านประธาน เพราะว่าหนี้สินนั้นเป็นมรดกตกทอดถึงลูก ถึงหลาน ถึงเหลน ถึงลวด ท่านประธานครับกระผมก็จึงอยากจะร้องขอต่อท่านประธาน ปัญหาต่างๆนี้ครับ เรื่องนี้นะครับอย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลชุดนี้ด้วย ก็เราแจ้งเป็น

เอกสารให้รัฐสภาทราบเท่านั้นเองครับ ไม่ใช่ว่ารัฐสภาจะไปขัดไปอะไรต่าง ๆ ที่ให้รู้ให้ไปคล้อยตามมาตรา ๖ ที่กระผมกราบเรียนร้องขอต่อทางรัฐบาลครับท่านประธาน มีท่านแหละครับ กระผมขอกราบเรียนท่านครับ เพราะว่ามันเป็นทรัพย์สินของรัฐและของประชาชนทั้งประเทศ เรามีข้อผูกพัน กระผมไม่ได้ขัดข้องเลย กฎหมายฉบับนี้ กระผมพร้อมที่จะให้การสนับสนุนทุกอย่าง เพราะว่ารัฐบาลนี้กระผมสนับสนุนมาแล้ว กระผมก็จะสนับสนุนต่อไปจนกว่ามันยาก ๆ เปรมจะลาออกครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ของคุณปัญจะที่ขอให้ตัดในวรรคแรกถ้าว่า “ตามความต้องการ” ท่านจะตัดได้หรือไม่ครับ ครับ เชิญเลยครับ

นายสมหมาย สุนทรกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่ขัดข้องครับ ดูกี่ทีแล้วก็รู้สึกว่ามันจะเกิน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ที่ประชุมก็ไม่ขัดข้องนะครับ ตัดออกไป “ตามความต้องการ” นะครับ ก็เป็นไปตามคุณปัญจะ ต่อไปเชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมชี้แจงแล้ว กระผมไม่ติดใจ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีอีกไหมครับ คุณช่วยติดใจอยู่ใช่ไหมครับ ผมก็ขอมติที่ประชุมเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กระผมยังติดใจอยู่ครับ คือว่าให้เป็นอนุสรณ์ของสภาแห่งนี้ว่า กระผมไม่ได้ปิดหูปิดตาประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็ขอมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงความในมาตรา ๕ นี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดที่เห็นว่าไม่ควรจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นว่าควรมีการแก้ไขมี ๓๐ เสียง ไม่เห็นด้วยมี ๑๒๔ เสียง ก็เป็นอันว่าคงเป็นไปตามร่างนี้ครับ ต่อไปเชิญครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : “มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราวให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายปิยะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะ เกสรทอง กระผมอยากจะให้รัฐบาลชี้แจง กระผมมีข้อสงสัยจะครับ อยากให้ชี้แจงครับว่า “มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามคณะรัฐมนตรีกำหนด” กระผมยังสงสัยครับว่า คณะรัฐมนตรีจะมีอำนาจไปกำหนดดอกเบี้ยหรือครับ ในเมื่อดอกเบี้ยนั้นน่าจะเป็นผู้ให้กู้เขาที่กำหนด เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ ที่เขียนไว้ กระผมไม่เข้าใจจะครับว่า คณะรัฐมนตรีที่ประชุมแล้วจะไปกู้เงินเพื่อกำกับเกี่ยวกับอาวุธในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ท่านกำหนดดอกเบี้ยร้อยละ ๓ แล้วผู้ให้กู้ออกไม่ยอม นี่จะมีผลอย่างไรครับ ในมาตรา ๕ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดจะครับ แต่สำหรับเงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราวนั้น กระผมเห็นด้วยว่ามีอำนาจที่จะกำหนดได้ แต่ท่านจะไปกำหนดในอัตราดอกเบี้ยซึ่งผู้ให้กู้ออกเป็นผู้กำหนด เราเป็นคนกู้ยืมครับ กระผมยังไม่เคยเห็นกระผมไม่มีความเข้าใจในการไปกู้เงินต่างประเทศ กระผมมีความเข้าใจแต่กู้เงินธนาคารหรือเอกชน ซึ่งกระผมก็อยู่บ่อย ๆ ก็เขามิได้ว่าเจ้าหน้าที่เจ้าของเงินเขาจะกำหนดว่า คุณจะกู้ผมไหมร้อยละ ๕ ถ้ากู้เราก็ตกลง แต่นั่นผมไปกำหนดดอกเบี้ยจะกู้เงินท่าน แต่นั่นจะเอาร้อยละ ๓ มันจะเป็นไปได้ไหมครับในมาตรา ๕ กระผมอยากให้ลองชี้แจงกระผมให้เข้าใจเสียก่อนจะครับเพราะว่าก่อนที่จะผ่านมาตรา กระผมไม่ปรารถนา แต่กระผมข้องใจในมาตรา ๕ ที่เขียนไว้อย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงกระผมได้ยกมือมาตั้งแต่มาตรา ๓ แล้วครับ ก็ไม่ได้รับโอกาส แต่ก็ไม่เป็นไร โชคดีที่ที่ประชุมได้มีมติไปตามข้อความเดิม ในมาตรา ๕ นี้ กระผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมโดยขอเพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๕ นะครับ วรรคสอง “การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้ดำเนินการโดยเร็ว” กระผมขอกราบเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ “การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้ดำเนินการโดยเร็ว” กระผมขอประทานกราบเรียนเหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕ เป็นวรรคสองนี้ครับ กระผมมีเหตุผลอยู่ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดตราด ขอประทานโทษที่ต้องอวยนาม คือเรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร ได้บอกว่า ทหารเวียตนามะครับได้เข้ามาถึงเขตของจังหวัดตราดแล้ว อันนี้ทำให้ถ้ามันเป็นความจริงก็อันตรายมิใช่เล่นครับ

เหตุผลประการที่ ๒ จากคำอภิปรายของ ขณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเมื่อเช้านี้ว่า การกู้เงินแต่ละคราวนั้นจะใช้เวลาอย่างรวดเร็วที่สุดไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ประการที่ ๓ จากคำแถลงของนายริชาร์ด อาร์มิตาจ (Richard Armitage) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา ที่ได้แถลงต่ออนุกรมการว่าด้วยกิจการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่า ต่อวุฒิสมาชิกของสหรัฐอเมริกานั้น ถ้าหากว่าเราได้ดูตัวเลขแล้วนี้ เป็นที่น่าวิตกมากเพราะฉะนั้นรัฐมนตรีท่านนั้นได้แถลงต่อคณะอนุกรมการว่า ขณะนี้คือเมื่อวันอังคาร ท่านพูดเมื่อวันอังคารที่แล้วมานี้ครับ ท่านบอกว่าขณะนี้ในชายแดนไทยนั้น ทหารไทยมีอยู่เพียง ๑๕,๐๐๐ คนเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันทหารเวียตนามมีอยู่ตามชายแดนประเทศชายแดนไทยถึง ๒ แสนคน ท่านประธานครับ เมื่อจำนวนมันแตกต่างกันอย่างนี้ ก็แสดงให้เห็นว่าทหารเรามีเพียง ๑๕,๐๐๐ คน ก็แสดงว่าอาวุธเรานั้นน้อย ถ้าหากว่าเราก็น้อย อาวุธน้อย จะสู้กับเขาได้อย่างไรครับ แล้วท่าน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมก็ยังมาบอกอีกว่า การกู้เงินนั้นอย่างน้อยก็จะเสร็จสิ้นใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี อันนี้เป็นสิ่งคลบบังตาใจให้คนไทยน้อย ๆ คนหนึ่งได้เกิดความคิดขึ้นมาว่าเราน่าจะมีวิธีการให้การกู้เงินนี้ทำไปโดยเร็ว กระผมจึงได้ขอเพิ่มเติมข้อความดังกล่าวแล้ว เป็นวรรคสองของมาตรา ๕ ขอขอบพระคุณครับ

นายถวิล จันทรประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล จันทรประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด กระผมขอปรึกษาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และท่านวุฒิสมาชิก คือ เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม มีค่าธรรมเนียมแล้วมีค่าใช้จ่ายอีก คือเสียค่าธรรมเนียมอะไร ยังมีค่าใช้จ่ายอีก กระผมสงสัยว่า ค่าธรรมเนียมหมายความว่า ๑. ค่าคอมมิชชัน ๒. เป็นค่าคอร์รัปชัน ๓. หรือเป็นค่านายหน้า กระผมไม่ทราบครับ ค่าธรรมเนียมนี้ ๓ อย่างนี้ครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสียค่าธรรมเนียมไปแล้ว ทำไมถึงเสียค่าใช้จ่ายอีก มันซับซ้อน เสียค่าต่าง ๆ ซับซ้อนเหลือเกิน กระผมไม่เข้าใจอยากจะตัด “ค่าธรรมเนียม” ออกเสียแล้วไปเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่อย่างนั้นก๊ัด “ค่าใช้จ่าย” ออกเสียไปเสียค่าพวกคอร์รัปชันก๊ัดเหมือนกัน จะได้ให้ชัด ๆ ไป ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีกรุณาชี้แจงของคุณบัญญัติ ของคุณถวิล และรวมทั้งของคุณณรงค์ที่ขอเพิ่มเติม ๓ ข้อ ๓ ประเด็น

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องท่านแรกมีข้อสงสัยไม่ได้แปรญัติตัว อัตราดอกเบี้ยจะกำหนดไว้อย่างไร ความจริงมีทางครับ เรากำหนดว่าไม่เกินเท่าไร เพื่อมอบหมายให้เจ้าหน้าที่นี้หรือกระทรวงการคลังไปดูแล้วหาเหตุที่รัฐมนตรีกำหนดนี้ ผมรู้สึกคำว่า “อัตราดอกเบี้ย” ก็เห็นจะต้องคงไว้ ที่นี้ที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกท่านหนึ่งขอแปรญัติบอกว่า การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราวให้ดำเนินการโดยเร็ว นี่ผมขอเรียนว่าความจริงทางฝ่ายเราไม่ใช่เป็นฝ่ายจะกำหนดทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมด ทั้งหมดส่วนใหญ่ขึ้น

อยู่กับผู้จะให้กู้มากกว่าเราเองเป็นฝ่ายกู้เรามีความต้องการจะให้เสร็จโดยเร็วจะได้นำเงินมาใช้ให้เป็นประโยชน์ แต่ทั้งหมดนี้ผู้ที่ผู้จะให้กู้ด้วย และผมขอเรียนว่า สำหรับเงินกู้รายที่จะดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะทำได้โดยเร็วจริง ๆ ครับ เพราะว่าทางกระทรวงกลาโหมได้มีเจรจาไว้แล้ว และเงินกู้ลักษณะโครงการช่วยเหลือลักษณะให้เครดิตช่วยเหลือนี้ทำทุกปี คือคงไม่ข้ามปี คือเป็นรายปีไปครับ อย่างปีนี้อย่างที่ท่านเรียนให้ทราบแล้วว่าเป็นจำนวนเงินประมาณ ๕๐ ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งทั้งหมดนี้สัญญากรณีนี้จะต้องขึ้นกันภายในกันยายนปีนี้ตามงบประมาณของสหรัฐ ฯ เขา

สำหรับท่านหลังที่มีความข้องใจเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายนี้ะครับ ความจริงค่าธรรมเนียมก็มีได้ และไม่ใช่ว่าเป็นคอมมิสชั่น หรือเป็นค่าคอร์รัปชันอะไรครับ โดยมากธนาคารนี้เขาจะให้เงินนี้เขาแบ่งรายได้เขาเป็น เขาเรียกว่า ค่าธรรมเนียมดอกเบี้ยร่วมด้วยค่าธรรมเนียม แล้วในการกู้เงินสมัยนี้ต้องรวมกลุ่มกันเป็นหลายแบงก์ (Bank) คือจำนวนเงินมาก ๆ และก็กำลังเงินของแบงก์เดียวธนาคารเดียวนี้อาจจะไม่พอ เพราะฉะนั้นต้องรวมกลุ่มเงิน เขาเรียกว่า กลุ่มธนาคารหรือคอนซอร์เทียม ซินดิเคท (Consortium Syndicate) อะไรพวกนี้ ในกรณีอย่างนี้ก็จะมีระดับหลายชั้นว่าในกลุ่มนี้ใครเป็นผู้จัดการ หัวหน้าคนจัดการ คนที่จัดการได้ทำงานมากหน่อยก็มีค่าธรรมเนียมมากหน่อย ในอัตราสูงหน่อย ธนาคารเป็นเพียงให้กู้ยืมเงินไปเฉย ๆ ก็ได้อัตราค่าธรรมเนียมในอัตราต่ำหน่อย แล้วเวลาเดียวกันก็เป็นประเพณีทางการธนาคารที่เขาจะแยกค่าใช้จ่ายนี้หมายความว่าค่าใช้จ่ายจริง เช่นว่าการติดต่อทางไปรษณีย์ทางเทเล็กซ์ (Telex) ทางอะไรต่าง ๆ นี้เพื่อให้งานมันลุล่วงไปด้วยดีนี้ เขาแยกเป็นอีกประเภทหนึ่ง คือว่าเป็นค่าใช้จ่ายจริง หรือที่เขาเรียกว่าเงินค่าใช้จ่ายจากกระเป๋า คือที่เขาทดลองจ่ายไปล่วงหน้า อันนี้ก็เงินค่าใช้จ่ายตรงไปตรงมานั่นเองไม่มีนอกไม่มีในอะไร เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าที่เรียนขึ้นข้างนี้คงเป็นที่เข้าใจพอสมควรครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณถวิล

นายถวิล จันทระประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล จันทระประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี

พรรคประชาธิปไตย คือกระผมได้ฟัง ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบว่าค่า
ธรรมเนียมนี้ก็คือเป็นค่าธรรมเนียมของธนาคารเขา ซึ่งธนาคารนั้นเป็นคนกลางที่หมาย
ความว่า ค่าธรรมเนียมนี้ก็เป็นค่าปากถุงนะครับ ภาษาชาวบ้านเขาเรียกปากถุง แต่ที่นี้การ
ที่เขียนแบบนี้ ค่าธรรมเนียมนี้ ซึ่งกระผมได้ออกกฎหมายฉบับนี้ไปให้ประชาชนเขาดู เขา
ต้องบอกค่าธรรมเนียมนั้นสงสัยจะเป็นพวกคอร์รัปชันเขาจะต้องคิดแบบนี้ ก็กระผมก็อยาก
จะตัดออกเสีย “ค่าธรรมเนียม” ออก เป็นค่าใช้จ่ายเสียอย่างเดียวก็พอไม่ต้องมีค่าธรรมเนียม
ละครับ คือประชาชนเขาต้องบอก อ้อ นี่ค่าธรรมเนียมนี้ต้องคอร์รัปชันหรือคอมมิสชัน
หรือค่านายหน้าก็บอกเสียว่าเป็นค่าปากถุง อันนี้กระผมก็ทราบในที่สภา ก็ตัดออกไปเหลือ
ค่าใช้จ่ายอย่างเดียวทั้งหมดเรื่อง ไม่ต้องเป็นค่าธรรมเนียม ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อาจจะเป็นไปไหมครับท่านรัฐมนตรีครับ
ตัดจะได้หมดปัญหา ถ้าไม่ได้ก็จะได้ตั้งประเด็น

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เห็นจะไม่ได้
หรอกครับ เพราะว่ามันเป็นคำตรงตัวเลย “ค่าธรรมเนียม” นั้นะครับ ผมขอโทษผมจำ
เป็นจะต้องใช้ภาษาอังกฤษ เขาใช้ว่า ฟี (Fee) นะครับ ค่าธรรมเนียม แล้วก็ค่าใช้จ่ายนั้นก็
เป็นอีกขเพนซีฟ (Expensive) ถ้าเราตัดออกถ้าเขาเรียกค่าธรรมเนียมขึ้นมาก็จ่ายไม่ได้
และอีกประการหนึ่ง ผมรู้สึกว่ามันต่างกับเงินปากถุง เพราะว่าฟีหรือค่าธรรมเนียมนี้
มันเป็นค่าตอบแทนบริการที่เขาทำให้ คือ ค่าปากถุงนั้นผมเข้าใจว่าไม่ได้มีบริการอะไรพิ
เศษให้ นอกจากอาจจะเป็นคนวิ่งเต้นให้ แล้วก็ได้ค่าปากถุงหรืออะไรพวกนั้น แต่ว่าฟี
ในความหมายตรงไปตรงมาทางการเงินนี้ถือว่าต้องทำอะไรให้ เช่นว่าไปรวบรวมแหล่งเงินมา
อะไรต่ออะไรพวกนี้ แม้แต่จะจ่ายเงินนะครับตามเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (Letter of Credit)
ก็ดี อะไรก็ดีที่เกี่ยวกับการนำสินค้าเข้านี้ เขาก็คิดตามบริการที่ว่าจ่ายก็ครั้งค่าธรรมเนียม
นี้เป็นไปตามจำนวนครั้งตามจำนวนบริการที่เขาทำให้ ซึ่งอันนี้ผมรู้สึกว่าเป็นครับ คง
ตัดไม่ได้

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง ผมได้รับคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการคลังโน้มน้าวว่า “อัตราดอกเบี้ย” ต้องใส่ไว้เพื่อคณะกรรมการจะกำหนดขึ้นสูง
 กระผมขอแปรญัตติแต่เดี๋ยวลบคำนี้แล้วจะดีกว่าครับ เพราะว่าในมาตรา ๓ นี้ผมว่าคณะกรรมการ
 มีอำนาจในมาตรา ๓ อยู่แล้วที่จะกู้เงินประเทศต่าง ๆ อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะ
 กู้เงินนี้ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ จะไปกำหนดขึ้นสูงว่าท่านไปหาแหล่งเงินกู้ เขาจะต้องบอกมาเสร็จ
 หมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ จะมีอำนาจที่จะอนุมัติกู้ยืมอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้อง
 ไปใส่ในมาตรา ๕ เพราะฉะนั้นผมว่า ผมขอตัดอัตราดอกเบี้ยเพียงให้มี “เงื่อนไขค่า
 ธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับเงินกู้แต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่
 คณะรัฐมนตรีกำหนด” เพราะว่าถึงจะไปกำหนดขึ้นสูงไว้ กระผมคิดว่าไม่เกิดผลหรอกครับ
 เพราะว่าท่านจะได้รับความช่วยเหลือ เพราะว่าเงินของพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียงว่าเป็นไป
 ตามความช่วยเหลือที่วงเงินที่เขาจะให้เขาก็ต้องกำหนดมาเสร็จแล้ว เพราะรัฐบาลแต่ละ
 ประเทศจะให้ท่านนั้นจะต้องกำหนดว่าจะให้เท่าไร มีอัตราดอกเบี้ยเท่าไรมาเสร็จแล้ว
 เพราะฉะนั้นที่ท่านจะบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ คณะรัฐมนตรีกำหนดขึ้นสูงจะไม่เกิดผลอะไร
 หรอกครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้นมันควรจะเป็นพระราชบัญญัติสำหรับที่เรามาพิจารณาแล้ว
 เกิดผลที่จะไปบังคับได้ แต่การที่ท่านบอกว่ากำหนดไว้เพื่อจะได้มีขีดสูงขึ้นสูง คณะรัฐมนตรี
 จะได้พิจารณา สมมุติคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขึ้นสูงไม่เกินร้อยละ ๔ แต่เงื่อนไขของ
 ประเทศที่จะช่วยเขาบอกต้องร้อยละ ๕ แล้วจะทำอย่างไร ผลก็ไม่เกิดจากมาตรา ๕ ที่กั
 หนดไว้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในมาตรา ๓ นี้อำนาจคณะกรรมการที่ท่านมีหมดแล้วครับ
 เป็นขั้นเป็นตอนมีหมดแล้ว เพียงแต่ใส่ไว้เพื่อจะไปกำหนดขีดสูงขึ้นสูงนั้นไม่เกิดผลครับ
 ของการกฎหมายที่จะบังคับอำนาจคณะรัฐมนตรีที่จะไปพิจารณาได้ไม่เกิดผล กระผมขอตัด
 “อัตราดอกเบี้ย” ออกครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่าน
 ประธานครับ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้อภิปรายแล้ว กระผมก็ซ้
 ้าเห็นคล้ายด้วยว่า กรมเชื้อเพลิงต่าง ๆ เหล่านี้เห็นจะเป็นผู้ให้กู้เงินเป็นผู้กำหนดมาก
 กว่า เพื่อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง กระผมอยากจะขอแปรญัตติเปลี่ยนคำว่า “คณะ

รัฐมนตรีกำหนด” เป็น “คณะรัฐมนตรีอนุมัติ” เพื่อให้ตรงสภาพตามข้อเท็จจริงอย่างนี้ กระผมไม่ทราบว่าการคณะรัฐมนตรีจะมีความคิดเห็นอย่างไร

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ที่กระผมต้องขอประทานโอกาสขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่งก็คือว่า กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยที่ท่านบอกว่าการกู้เงินจะช้าหรือเร็วนั้นไม่ได้อยู่ที่ฝ่ายเรา แต่อยู่ที่ฝ่ายผู้ให้กู้ ตามข้อเท็จจริงนั้น กระผมได้ทราบมาว่าระเบียบเกี่ยวกับการเงินของรัฐบาลไทยนั้นชักช้า ลำบากมาก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ กระผมได้มาประชุมร่วมกับทางเทศบาลนครกรุงเทพ หรือกรุงเทพมหานคร ท่านอดีตปลัดเทศบาลกรุงเทพมหานครได้ปรึกษากับกระผมว่า ระบบการเงินของเมืองไทยนี้ช้ามากอย่างกรุงเทพมหานครที่ท่านบอกว่าเงินนิตติยต้องผ่านด้านถึง ๗๓ ใต้ อย่างนี้ละครับ กระผมเป็นห่วงนะครับ แล้วท่านยังมาพูดอีกว่าไม่น้อยกว่า ๒ ปีนี้ครับ คือแสดงว่าการกู้เงินนั้นจะช้าหรือเร็วไม่ใช่อยู่ที่ผู้ให้กู้แต่ฝ่ายเดียว อยู่ที่ฝ่ายเราด้วย อาจจะอยู่ที่ตัวบุคคลเรา อาจจะอยู่ที่ระเบียบ ระบบการเงินของเราด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยันตามคำปรารภคดี ขอประทานอนุญาตอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอปรารภคดีดังกล่าว “ดอกเบ๊” ออกนั้น กระผมรู้สึกว่าจะต้องขอยืนยันว่าจะให้มันไว้เพราะดอกเบ๊นั้นความจริงรายได้ไม่ทราบได้ครับ บางทีมีหลายกรณี อย่างกับการกู้เงินในสมัยนี้เราไปออกพันธบัตรเงินกู้ในต่างประเทศซึ่งคล้าย ๆ ประมูลต้องไปหยั่งตลาดก่อน อะไรก่อน เราต้องไปให้บริษัทหลักทรัพย์นี้พยายามวิ่งเสียก่อนชาวตลาดว่าจะออกได้เท่าไร เงื่อนไขต่าง ๆ อัตราดอกเบ๊ควรจะเป็นอย่างไร กำหนดชำระคืนควรจะเป็นอย่างไร ภาวะตลาดขณะนั้นขณะนั้น คือมันเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และในการที่รัฐบาลจะกู้เงินนี้ต้องมอบหมายเป็นกรอบให้ไปหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงคลังกับเจ้าหน้าที่เจ้าของโครงการซึ่งจะต้องไปเจรจาเงินกู้ด้วยกัน ก็ต้องให้อำนาจเขาไปพอสมควรว่าภายในขอบเขตนี้ละก็ ให้เจรจาต่อไปได้ แล้วก็โดยมากถึงแม้จะไม่ใช้กรณีออกพันธบัตรนั้นะครับ ก็เป็นเรื่องว่าอัตราดอกเบ๊นั้นอาจจะมาเสรีเอาไว้เกือบสุดท้ายที่เห็นสัญญากัน เพราะว่าแม้

แต่กรณีนี้ก็ตามเป็นเงิน เอฟ.เอ็ม.เอส. (F.M.S.) ซึ่งเป็นโครงการช่วยเหลือของรัฐบาลต่อรัฐบาล อัตราดอกเบี้ยก็เปลี่ยนแปลงครับ เดิมนี้ทางสหรัฐฯ คิดเพียง ๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ภายหลังนี้สหรัฐฯ ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็น ๑๒, ๑๑ และขณะนี้บอกว่าจะลด ๑๑ ถึง ๑๔ ยังไม่แน่ว่า เพราะบางที่ธนาคารในต่างประเทศเขาไม่ให้เงินกู้เอาเงินงบประมาณมาให้ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เขาผสมครับ คือเอาของธนาคารพาณิชย์มาผสมบ้างอะไรบ้าง ที่นี้เมื่อผสมแล้วอัตราดอกเบี้ยก็ขึ้นคละกับอัตราตลาด หมายความว่าอาจจะตายตัวบอก ๘ เปอร์เซ็นต์แต่ตลาดบอก ๒๐ ที่นี้คนละก็ส่วน ๆ ก็ก็ออกมาเป็นดอกเบี้ยเท่าไรทั้งหมดนี้ผมรู้สึกว่าเป็นที่จะต้องมีเอาไว้และผมรู้สึกว่าเพื่อความคล่องตัวซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร และอีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งขอเปลี่ยนคำ “กำหนด” เป็น “อนุมัติ” อันนี้ความจริงอนุมัติก็มีอยู่แล้วในมาตรา ๓ เป็นขั้นตอนคนละขั้นตอนกันครับ คือขั้นตอนนี้เป็นเพียงกระทรวงการคลังเสนอเรื่องไปที่คณะรัฐมนตรีว่าโครงการนี้ ๆ หรือว่าโครงการอย่างที่เป็นปัญหานี้มีทางที่จะกู้เงินได้ตามที่กระทรวงกลาโหมได้ปรึกษากันแล้วมีช่องทางอย่างไรบ้าง เงื่อนไขเป็นอย่างไร กำหนดชำระคืนเป็นอย่างไร ค่าธรรมเนียมจะมีหรือไม่ อะไรพวกนี้ เสร็จแล้วก็เสนอเป็นกรอบไปที่คณะรัฐมนตรีเพื่อขอทางคณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการกำหนดบอกภายในขอบเขตนี้ดำเนินการต่อไปได้ ส่วนเงื่อนไขรายละเอียดอันแท้จริงที่จะเป็นสัญญาให้ขออนุมัติมาภายหลังได้ ผมรู้สึกว่าตามขั้นตอนอย่างนี้จึงจำเป็นในระบอบราชการ และใครจะขอประทานคงไว้ตามร่างนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สมควรแก่เวลาแล้วครับ ขอมติที่ประชุมสำหรับมาตรา ๕ ยังมีผู้ยืนยันอยู่ ผมจะเวียนถามมติที่ประชุมว่าควรจะให้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างนี้โดยไม่แก้ไขโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นว่าควรจะมีการแก้ไขมีอยู่เพียง ๒ ท่าน เห็นไม่ควรแก้ไขมี ๑๕๐ ท่าน ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างนี้ครับ เชิญเลขาธิการ ต่อเลยครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : “มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจ เชิญต่อไปเลยครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : “มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก มาตรานี้ความจริงก็เป็นเรื่องถ้อยคำเท่านั้นเอง คือเนื่องจากว่าที่แล้วมาเราได้พูดถึงรัฐบาลอยู่ ๒ ฝ่ายใหญ่ ๆ คือ รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลต่างประเทศแล้วมีการใช้ถ้อยคำนี้อยู่ ๒ แห่งด้วยกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในตอนนั้นนั้นมาในตอนท้ายสุดบอกว่า “มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล” อันนี้อาจจะเป็นที่งงได้ว่าแทนรัฐบาลใด คือรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หรือรัฐบาลต่างประเทศครับ เพราะฉะนั้นทุกที่เมื่อเอ่ยถึงรัฐบาลไทยนี้เราก็ใช้คำว่า “รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” และในถ้อยคำนี้กระผมอยากจะกราบเรียนขอกรุณาท่านประธานกรรมการเต็มสภาได้พิจารณาว่า ควรจะเติมคำว่า “แห่งราชอาณาจักรไทย” ลงไปหรือไม่ครับ ถ้าทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง กระผมก็อยากจะขอให้เติมเพื่อความกระจ่างชัดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดิมไปว่า “มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” มีขัดข้องครับ เชิญครับ

นายชัยทิพย์ น่วมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : มิได้รับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ กระผมจะขออภิปรายในมาตรา ๗ นี้ครับ ท่านประธานครับ กระผม ชัยทิพย์ น่วมทอง กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมยังไม่เข้าใจชัดเจนในถ้อยคำของมาตรา ๗ ที่บอกว่า “ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย” ถ้าเราจะใช้คำว่า “ผู้ซึ่ง” ตามพระราชบัญญัตินี้ ขอบข่ายของคำว่า “ผู้” นั้น ดูรู้สึกกว้างขวางมาก การดำเนินการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะมอบหมายนั้น อาจจะกินความครอบคลุมไปถึงนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลก็ได้ กระผมอยากจะประทานเรียนผ่านประธานถามผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ที่ต้องใช้คำว่า “ผู้ซึ่ง” นี้ต้องการจะให้มีความหมายกว้างขวางกินความไปถึงบุคคลอื่นด้วยหรือไม่ แต่ถ้าหากว่าไม่มีความจำเป็นที่เราจะต้องใช้บุคคลซึ่งเป็นผู้ที่นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ทางราชการแล้ว กระผมอยากจะขอแปรญัตติจากคำว่า “ผู้” นี้เป็นคำว่า “เจ้าหน้าที่” ขอขอบพระคุณครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงข้อความนี้ก็หมายความว่า หน้าทั้งจริง ๆ ที่ทำเรื่องนี้ คือการเซ็นสัญญาลงนามในสัญญาเงินกู้นั่นเอง ซึ่งปกติในทางปฏิบัตินี้ก็เพื่อหาว่าเราต้องการให้ไปเซ็นสัญญาในต่างประเทศเราก็ประหยัดค่าใช้จ่าย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้จะมอบหมายให้ท่านเอกอัครราชทูตประจำประเทศนั้น เป็นผู้ลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรืออาจจะเห็นว่าถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อรัฐวิสาหกิจ ก่อนจะลงนามกัน ต้องมีการเจรจากันมากมายพอสมควร ผู้ที่รับผิดชอบในรัฐวิสาหกิจจะเป็นลูกหนี้หนี้ที่จะเอาเงินนี้ไปใช้ก็อาจจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ลงนาม หรือกรณีนี้ โดยมากเราก็พยายาม

ที่จะให้ลงนามในประเทศไทย ถ้าลงนามในประเทศไทยนี้ ในกรณีนี้อาจจะเหมาะสมกว่าที่จะให้ทางกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ลงนาม ถ้าเขียนไว้อย่างนี้ก็รู้สึกว่าจะยืดหยุ่นดี มีทางจะเป็นไปได้หลายอย่าง และอาจจะให้เป็นข้อกรณีแต่ละเรื่องได้เหมาะสมกว่า จึงขอประทานเอาได้ตามเดิมครับ

นายบัญชา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ตามคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ กระผมขอประทานกราบเรียนถามไปอีกนิดครับว่า ที่ท่านบอกว่าเพื่อความคล่องตัวอาจจะมอบหมายให้ใครก็ได้แล้วแต่ ถ้าเกิดมอบหมายให้พ่อค้าทำอย่างไรครับ อันนั้นครับ “ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย” มอบหมายให้ใครก็ได้ครับ คำว่า “มอบหมาย” สมบูรณ์ด้วยครับ ท่านมอบให้พ่อค้า และคำว่า “ดำเนินการแทน” นี้ไม่ใช่ว่ามาลงนามนะครับ ถ้าอย่างนั้นต้องเขียนว่า “ลงนามแทน” คำว่า “ดำเนินการ” นี้ ดำเนินการได้ทุกอย่าง กระผมจะตีความหมายไว้อย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมอยากจะลองดูให้ความเข้าใจว่าคำว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย” นี้มอบใครครับ เจตนารมณ์ที่ท่านชี้แจงว่ามอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกิดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนนั้นไปมอบให้พ่อค้าคนหนึ่งดำเนินการแทนรัฐบาลดำเนินการ ไม่ใช่ลงนามครับ ทำได้หลายอย่าง เพราะฉะนั้นในข้อความวรรคนี้กระผมขอความเข้าใจกันດอย่งนี้ครับ

นายชัยทิพย์ น่วมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัยทิพย์ น่วมทอง กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงมานั้นกระผมเห็นด้วยในความคล่องตัว หรือความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานท่านได้กล่าวถึงหลักการทั่ว ๆ ไปว่า ถ้าหากมีการดำเนินงานทางรัฐบาลแล้ว ในหลักการทั่ว ๆ ไปแล้วถ้าเป็นเรื่องของวิธีวิสาหกิจแล้วก็จะมอบหมายให้ใครก็ได้ แล้วก็จากคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมขอประทานอภัยที่จะต้องอายนาม คือคุณเบ๊จะ เกสรทอง นั่นเป็นสิ่งที่กระผมเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน จังอยู่ถึงแม้โดยภาษาทั่ว ๆ ไปของพระราชบัญญัติจะต้องเขียนไว้เพื่อให้เกิด

ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานของทางราชการ แต่อย่าลืมนะครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะต้องไปกู้เงินมาเพื่อซื้ออาวุธ เรื่องบางเรื่องมีความจำเป็นจะต้องเป็นความลับทางราชการ เพราะฉะนั้นถ้าใช้คำว่า “ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย” ถ้าอันนี้ไปผ่านลงในภาคเอกชนแล้ว กระผมเกรงว่าความลับของบ้านเมืองจะไม่เป็นความลับ เพราะฉะนั้นที่กระผมแปรญัตติลงไปว่าขอให้เปลี่ยนคำว่า “ผู้” เป็นคำว่า “เจ้าหน้าที่” เสีย นั้นก็ด้วยเจตนาที่จะให้มันเกิดความรัดกุมขึ้น โดยเฉพาะสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น สำหรับฉบับอื่นกระผมไม่ได้ตั้งใจอ่านาจขอบข่ายการทำงานจะได้ยืดหยุ่นกว้างขวางขึ้น แต่ว่าเพื่อผลประโยชน์ของบ้านเมืองเพื่อให้เกิดความ รัดกุมและความปลอดภัยของประเทศชาติ กระผมจึงมีความเห็นว่าเราจะต้องมาพิจารณาถ้อยคำในเรื่องของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพิเศษกันสักหน่อย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงในกฎหมายทำนองนี้ให้อำนาจกับเงินในทุกฉบับในมาตราปลาย ๆ จะมีข้อความอย่างที่เสนอมาในร่างพระราชบัญญัติคราวนี้ละครับ แล้วกระผมอยากจะขอเวียนขั้นตอนในการปฏิบัติราชการให้ท่านสมาชิกได้โปรดทราบไว้ว่าจะจะเป็นทางหนึ่งให้คลายความห่วงใยไปได้ คือในการที่จะกู้เงินจากต่างประเทศนั้นขั้นตอนมันมีหลายขั้นตอนครับ ขั้นตอนหนึ่งที่ได้คณะรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขขอตราดอกเบี้ยค่าธรรมเนียมต่างๆ กรอบใหญ่ๆ ที่จะให้ไปเจรจา ในกรณีกระทรวงการคลังก็ต้องเสนอว่าคณะผู้แทนที่จะมอบหมายให้ไปทำกิจการเจรจาแทนกระทรวงการคลังนี้มีใครบ้าง เจ้าหน้าที่ชั้นไหนๆ ของกระทรวงการคลัง หรือของวิวิธสาทก์อื่น หรือของกระทรวงอื่นๆ ซึ่งอันนี้ก็เรียกว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กลั่นกรองอีกทีหนึ่ง แล้วก็ทางกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ถึงจะมอบอำนาจไปอีกทีว่าให้บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ไปดำเนินการเจรจา เมื่อเจรจาเสร็จแล้วก็นำรายละเอียดต่างๆ เสนอเข้ามาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอีกทีเป็นรายละเอียดรวมทั้งสัญญาอันก็ต้องส่งให้กรมอัยการพิจารณาก่อนตามระเบียบ แล้วก็คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ต้องมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องในการที่จะรับรอง เมื่อเซ็นแล้วนี้จะมีผลบังคับตาม

กฎหมายหรือไม่แค่ไหนเพียงใด ซึ่งขั้นตอนทั้งหลายเหล่านั้นมีโอกาสที่ได้มีการควบคุมอยู่ตลอดครับ กระผมรู้สึกว่าเป็นไปที่จะให้บอกว่าอยู่ดี ๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้มอบ นาย ก. นาย ข. ไปดำเนินการทั้งหมดในนามของรัฐบาลนี้ กระผมรู้สึกว่าจะน่าจะเป็นไปได้ ถ้าหากจะเป็นไปได้ก็เป็นเรื่องของรัฐบาลต่อรัฐบาลนะครับ รัฐบาลฝ่ายโน้นผู้จะให้ก็กระผมเชื่อว่าเขาคงมีความสงสัยเป็นอันมากและคงไม่เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ๆ ตามที่อาจจะมีการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องบ้างท่านเป็นห่วงอยู่ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ลงมติดีไหมครับ ง่าย ๆ หรือจะพูดอีกครับ

นายชัยทิพย์ น่วมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออีกสักนิดเดียวเถอะครับ ท่านประธานครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอธิบายถึงขั้นตอนในการทำงานมานั้น กระผมเข้าใจ แล้วก็เป็นความถูกต้องที่จะต้องทำงานอย่างนั้น แต่ว่าเราเขียนกันเสียให้รัดกุมไม่ดีหรือครับ ในกฎหมายฉบับนี้ซึ่งกระผมได้อภิปรายลงไปเมื่อกี้แล้วว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับพิเศษที่จะต้องระมัดระวังกันสักนิดหนึ่ง เพราะว่าขั้นตอนที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงมาเมื่อกี้นั้น กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทั้งสิ้น ก็ถ้าเราจะระบุลงไปให้ชัดเจนจากคำว่า “ผู้” เสียให้เป็น “เจ้าหน้าที่” แล้วละก็ ความปลอดภัยมันจะมีร้อยเปอร์เซ็นต์มากกว่าที่จะดันรนไปทำอะไรได้ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ทางรัฐบาลก็ยังยืนยันอยู่เดิม เชิญเถอะครับ ถ้าหากว่าจะแก้ไขเสียได้ โดยเฉพาะกฎหมายนี้ เขาว่าอย่างนั้น ถ้าแก้ไขได้ก็กรุณา

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับ กระผมเองก็ได้หาหรือท่านรัฐมนตรีมีชัยว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่” จะครอบคลุมไป มีปัญหาในทางปฏิบัติใดหรือไม่ท่านก็มีความเห็นว่า “เจ้าหน้าที่” นี้จะไม่คลุมถึงเอกอัครราชทูตไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือเห็นจะไม่คลุมถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหรืออะไรท่านองนั้น ซึ่งก็รู้สึกว่าจะแคบไป ถ้ามีคำตีที่ครอบคลุมได้ ความประสงค์นั้นครับ ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ กระผมก็ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เห็นจะต้องขอมติจากที่ประชุมคณะรับ
ท่านผู้ใดว่า เชื่อเลยครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ใน
มาตรา ๗ เมื่อมีท่านสมาชิกผู้มีการติดคนหนึ่งขอแก้เป็นว่า “มีอำนาจดำเนินการแทน
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” ท่านรัฐมนตรีก็ยอมง่ายเสียด้วย ผมก็อยากจะถามว่า มาตรา
๗ นี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้ไป
มอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐมนตรีต่างประเทศ แทนรัฐบาลต่างประเทศได้
หรือ แล้วแบบฟอร์มที่เคยเขียนกันมาในกฎหมายอย่างนี้ ก็ต้องมีเขียนกันมาอย่างนี้ ต้อง
เขียนด้วยว่า “แทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” ผมเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “แห่งราช
อาณาจักรไทย” และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นสนธิสัญญาเป็นอะไรกัน ก็ต้องบังคับให้ชัด
ถ้าเป็นอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๕ มาตรา ๘ ต่อไปรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
และถึงแม้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ต้องบอกแห่งรัฐบาลไทย หรือคณะรัฐมนตรี
แห่งประเทศไทยอีกหรือไม่ ก็จะต้องกันไปใหญ่ ผมว่าทำให้มันรัดกุม มาตรา ๗ นะ ไม่
ต้องมีคำว่า “แห่งราชอาณาจักรไทย” หรือครับ “มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล” ก็เห็น
จะพอครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อแก้กันก็ตกลงกันไปแล้ว แต่ก็ไม่
เป็นไรยังไม่เสร็จสิ้น ไม่เป็นไรครับ เอาละ ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า ไหนครับ หรือจะ
ชี้แจงก่อนครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีการติด ที่ทางรัฐบาลยอมให้เดิมคำว่า “แห่งราชอาณาจักร
ไทย” เข้าไปไม่ได้ด้วยเหตุผลอย่างที่ท่านสมาชิกท่านนั้นว่า เกรงว่าจะไปมอบอำนาจไป
กระทำการแทนรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปไม่ได้อยู่ในกฎหมายไทยที่ยอมบังคับได้แต่
เฉพาะกับในประเทศไทย แต่ที่ยอมแก้ไขนั้น เพราะเนื่องจากว่า คำว่า “รัฐบาล” ที่
ได้ใช้มาตั้งแต่ตอนต้นมานั้นได้ใช้ว่า “รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย” นั้นเพื่อจะแก้ไข
สอดคล้องกัน รัฐบาลจึงไม่ขัดข้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านยังติดใจอยู่ไหมครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย สมาชิกวุฒิสภา : ครับ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรียืนยันเอาอย่างนั้นละก็ กฎหมายเก่า ๆ เคยมีอย่างนั้น ผมเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ชี้แจงว่า ในกฎหมายเก่า ๆ เคยเขียนกันมาอย่างไร อันนั้นก็เขียนอย่างนั้น แต่ผมเคยอ่านในกฎหมายเก่า ๆ ผมเคยเขียนว่า ทำการแทนรัฐบาลหรืออะไรอย่างนี้เหมือนกัน ไม่เห็นต้องบอก “แห่งราชอาณาจักรไทย” แต่เมื่อท่านจะยอม แล้วเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา แต่ผมว่าไหน ๆ เอาแล้วผมก็ขอเป็นเสนอญัตติครับไม่ต้องมี “แห่งราชอาณาจักรไทย” แพ้ก็แพ้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าก็ตกลงปัญหาเรื่องเพิ่มถ้อยคำเข้าไปให้หมดแล้วนะครับ ผมจะได้ถามมติ ถ้าผมถามมติว่าเป็นไปตามร่างนี้ก็หมายความว่า ถ้อยคำที่เพิ่มเติมตอนหลังนี้ด้วยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขข้อความในมาตรา ๗ นี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก้ไข ควรให้เป็นไปตามร่างนี้ แล้วก็เพิ่มถ้อยคำนิดหน่อยเมื่อกัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นว่าควรแก้ไขมี ๗ เสียง ไม่แก้ไข ๑๐๔ เสียง คือหมายความว่า เป็นไปตามร่างเดิม แล้วก็เดิมความว่า “แห่งราชอาณาจักรไทย” ต่อไปครับ เชิญเลยครับท่านเลขา

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : “มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไปนี้ก็จบในขั้นกรรมาธิการ ในวาระ ๒ ก็เสร็จกันไปแล้วนะครับ ท่านผู้ใดมีอะไรหรือไม่ครับในการที่จะขอแก้ไขถ้อยคำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ มีผมจะได้เรียนถามที่ประชุม
 ใหม่ว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นว่าควรประกาศเป็นกฎหมาย
 ได้มี ๑๖๗ เสียง ไม่เห็นด้วยมี ๑ เสียง

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก แห่งประเทศ-
 ไทย พ.ศ. ครับ

นายสมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร - (นครราชสีมา) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผม สมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา
 กระผมขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมคือให้นำกฎหมายเร่งด่วน หมายเลข ๓
 เรื่องร่างพระราชบัญญัติขดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.
 ขึ้นมาแทนหมายเลข ๒ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
 ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีก็เหมือนกันจะได้เสร็จไปครับ
 ก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัติขดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
 พ.ศ. เป็นวาระที่ ๒ ก็เชิญท่านเลขาธิการ ดำเนินการ คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่
 ครับ เชิญก่อนครับ ขอโทษครับ คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ก่อนครับ

(สำเนา)

ความมาก

ที่ ๗๔๔/๒๕๒๔

รัฐสภา

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้
เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นางกรรณิการ์ ปิยะพระจุ	๒. นายกำจร สติรกุล
๓. นายคณิน บุญสุวรรณ	๔. นายชาญชัย ลีถาวร
๕. นายชิงชัย มงคลธรรม	๖. นายญาติ ไหวดี
๗. นายทวี หนูหนักดี	๘. นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์
๙. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต	๑๐. นายบุญกุล ประจวบเหมาะ
๑๑. นายบุญชู โรจนเสถียร	๑๒. นายบุญถม เย็นมะโนช
๑๓. นายประจิดร ยศสุนทร	๑๔. นายประยูร สุรนิวงศ์
๑๕. นายบัญญัติ เกสรทอง	๑๖. นาวาอากาศตรี ปุณมี ปุณศรี
๑๗. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล	๑๘. นายไพโรจน์ เครือรัตน์
๑๙. นายภิญญา ช่วยปลอด	๒๐. นายมนูญ นาวานุเคราะห์
๒๑. พลอากาศเอก เรืองชัย กาญจนะโกนิน	๒๒. นายวิจารณ์ นิวดวงศ์

๒๓. นายวิลาศ อุทัยฉาย	๒๔. นายวิศิษฐ์ ศรีสมบูรณ์
๒๕. นายสนธิ ลิ้มลา	๒๖. นายสมภพ สู้สักร์กาญจน์
๒๗. นายสมักร สุนทรเวช	๒๘. นายสายัณห์ สากิยะ
๒๙. นายสุขุม ธีระวัฒน์	๓๐. นายสุรพันธ์ ชินวัตร
๓๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	๓๒. นายหัตถ์ ดาวเรือง
๓๓. นายอภิชัย ตริังคิณเภา	๓๔. นายอำนาจ วิวิรรณ
๓๕. นายเอนก ทับสุวรรณ	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ไพจิตร เอื้อทวีกุล**
(นายไพจิตร เอื้อทวีกุล)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ
โทร. ๒๘๒๐๘๘๘
๒๘๒๐๘๙๐

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการได้เลือกนายไพจิตร เอื้อทวีกุล เป็นประธานคณะกรรมาธิการ และเลือกนายกำจร สติรกุล เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายไพจิตร เอื้อทวีกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง นายชาญชัย ลี้ถาวร ปลัดกระทรวงการคลัง นายกำจร สติรกุล รองอธิบดีกรมศุลกากร นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ผู้อำนวยการกองนโยบายการคลังและภาษีอากร นางวรรณิการ์ ปิ่นเพชรจิ เศรษฐกร ๖ กองนโยบายการคลังและภาษีอากร สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง นายเกษม นาชัยเวียง นิติกร ๑๐ และนางสาวพรทิพย์ จาละ นิติกร ๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๒ คน คือ

(๑) นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา

(๒) นายธรรมบุญ ลัดพลี

๔. ผลการพิจารณา

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร (ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงคมนาคม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้ (ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการและเลขานุการ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	<u>ผู้แปรญัตติขอสงวน</u>
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติไว้
 คณะกรรมการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมณูญ ลัดพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการมีการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง

เป็นดังนี้

“การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) แต่ต้องจ่ายให้เสร็จภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันยื่นคำขอรับเงินชดเชย โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษีเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	ผู้แปรญัตติขอสงวน
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๑ ทวิ)

นายธรรมบุญ สัตพล ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๑ ทวิ

ดังนี้

“มาตรา ๓๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

กัจจ สติรกุล

(นายกัจจ สติรกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สินค้าส่งออกที่
พ.ศ. . . .

“สินค้า” หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

(๑) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๗)

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รัยยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การ ระหว่าง ประเทศ หรือหน่วยงานใด ที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากรซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย” หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน (สี่) ห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่คัดออก

(ให้ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าเป็นกรรมการและเลขานุการ) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่อาจได้รับเงิน
ชดเชย

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ(สี่) สองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากบวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่ตัดออก

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้อื้อเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นามตรา ๙ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและหรือประเภทสินค้า (บางอย่าง) ที่จะได้รับเงินชดเชย

(๒) กำหนดชนิดและหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๒ (๓)

(๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ (และ) เงื่อนไข (การ) และกำหนดเวลา การจ่ายเงิน ชดเชยค่าภาษีอากร

(๕) กำหนดภาษีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปชำระได้ตาม มาตรา ๑๔ (๔)

(๖) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้อธิว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้านั้นกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๘) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราศุลกากร ที่ขายให้แก่ องค์การ ระหว่าง ประเทศ หรือ หน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

(๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(๒) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก

(๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ คำภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ได้แก่ ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น แต่ไม่รวมถึง

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ค่าภาสหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ

(๓) ภาษีอากรที่อาชวณคินได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่ไม่ใช้สิทธิขอคืนตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย

(๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราเงินทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มิใช่เหตุพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี

การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพ ตามราคาส่งออก ตามประเภทพืชที่ส่งออกตามฤดูกาล หรือตามชนิดหรือประเภทของของที่ส่งออกหรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือราคา (เอฟ โอ บี ในใบขนสินค้าขาออก) สำหรับของขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เป็นราคาส่งออก เว้นแต่ (อธิบดีจะได้ประกาศราคาเฉลี่ยเพื่อการนี้) กรณีที่มีการกำหนดราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด ให้ถือราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็นราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปีไม่ได้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิต กันเงินภาษีอากร (ส่วนหนึ่ง) ที่ส่วนราชการนั้น (มีหน้าที่) ได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชย (ตามสมควร) โดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ (และเงื่อนไข) ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกันเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่จะมีเหตุอันควร ให้รัฐมนตรีสั่งให้กันเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้าที่คณะกรรมกรายมีได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่ตัดออก

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอ (เสีย) ภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งสินค้าออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ (และ) เงื่อนไข และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษีเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บ ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องนำส่งตามประมวลรัษฎากร

(๓) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บแทนราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไปชำระได้

มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

(๑) ชนิดบอกราคา

(๒) ชนิดไม่บอกราคา

(บัตรภาษีจะต้องมีลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา)

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่คัดออก

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ (อาจ) สามารถนำบัตรภาษี (นั้น) ที่ได้รับไปชำระภาษีอากรใดได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย (มีเหตุจำเป็น) ไม่ (อาจ) สามารถนำบัตรภาษี ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปี และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุและให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ (กรมศุลกากร) คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรานี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือ และจะโอนแก่กันได้ได้เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
 - (๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมานะนินการต่อไป
 - (๓) การโอนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น
 - (๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี
- ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะ

กรรมการ

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่ตัดออก

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตาย แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่ต้องปิดหนี้สมควร จะผ่อนผันให้ (ก็ได้ แต่จะผ่อนผันเกิน) นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่มีบัตรภาษีหมดอายุ (มิ) ก็ได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตรภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุได้อีกเพียงเท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับ (กิจการ) การยื่นคำขอของผู้นั้น ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานจากผู้นั้นหรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่คัดออก

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๖ หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดีแล้วแต่กรณีมีอำนาจยกคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชย (หรือลดเงินชดเชย) ของผู้ยื่นทั้งหมดหรือบางส่วนได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้าที่รับคืนให้กรมศุลกากร ภายใน (สาม) หกสิบวัน นับแต่วันที่น่าสินค้าเข้า หรือภายใน (สาม) หกสิบวัน นับแต่วันได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้ซื้อผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืน จนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือ

หมายเหตุ ข้อความที่จัดเส้นใต้ คือข้อความที่เพิ่มขึ้น ข้อความในวงเล็บ คือข้อความเดิมที่ตัดออก

ผู้โอนตามข้อความถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ (ให้) ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากร ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากร ที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศและระเบียบเดิมดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ได้นำคำขอคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คณะกรรมการพร้อมแล้วจะครบ
ท่านกรรมการมีอะไรบ้างใหม่ครับที่จะแถลงชี้แจงต่อที่ประชุม เชิญครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม
๒๕๒๔ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออก
ที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอแนะ และได้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน
บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว โดยได้พิจารณาแก้ไขให้รัดกุม
ยิ่งขึ้นกว่าเดิม ในการนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกรมการพิธีทุกท่าน ท่าน
สมาชิกผู้แปรญัตติ และเจ้าหน้าที่ กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญขอ
ขอบพระคุณไว้ในที่นี้ด้วย เมื่อได้ดำเนินการเสร็จแล้วจึงได้เสนอขึ้นมา เพื่อทางรัฐสภา
ได้กรูณาพิจารณาในวาระต่อไป ก่อนที่จะได้มีการพิจารณานั้น กระผมใคร่ขออนุญาตท่าน
ประธานแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๑๕ ขอความกรุณาท่านสมาชิกได้พลิกไปดูในหน้า ๕
นะครับ มาตรา ๑๕ วรรคสอง ซึ่งกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้น กระผมขออนุญาตอ่านข้อ
ความเดิม และข้อความใหม่ครับ ข้อความเดิม มาตรา ๑๕ วรรคสอง “การกั้นเงิน
ภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้น
แต่จะมีเหตุอันควร ให้รัฐมนตรีสั่งให้กั้นเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละ
สอง” กระผมขอประทานอนุญาตแก้ข้อความในวรรคสองนี้ในบรรทัดสองนะครับ เริ่มแต่
คำว่า “เว้นแต่จะมีเหตุอันควร” ขอตัดคำว่า “จะ” แล้วเพิ่ม “เป็นในกรณี” เพราะ
ฉะนั้นข้อความใหม่จะอ่านได้ความว่า “เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร” นั้นเป็นแห่งหนึ่ง
นะครับที่ขออนุญาตแก้ อีกแห่งหนึ่งเป็นข้อความต่อไป “ให้รัฐมนตรีสั่งให้กั้นเพิ่มเกิน
ร้อยละหนึ่งก็ได้” ท่านประธานอนุญาตตัดคำว่า “ให้” และเดิมข้อความว่า “รัฐมนตรี
จะสั่งให้กั้นเพิ่ม” เพราะฉะนั้นข้อความใหม่จะอ่านได้ความว่า “รัฐมนตรีจะสั่งให้กั้นเพิ่ม
เกินร้อยละหนึ่งก็ได้” กระผมขออนุญาตอ่านข้อความที่ได้ขอแก้ไขทั้งหมดนะครับ มาตรา

๑๕ วรคสอง “การกันเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้กันเพิ่มเติมเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง” อันนี้ก็เพื่อให้ข้อความรัดกุมยิ่งขึ้น ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี พลาภาคเอก หะริน หงสกุล ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นปลดั่งกักดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : นอกจากที่ชี้แจงนี้แล้วมีอะไรอีกไหมครับ กรรมการการนอกจากขอแก้แล้วมีอะไรอีกไหม

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ในชั้นนี้ยังไม่มีอะไรครับ

ประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ขอเชิญเลขาธิการ ดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและสงวน

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๕ คุณธรรมมนูญ ลัดพลี ขอแปรญัตติ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณธรรมมนูญครับ

นายธรรมมนูญ ลัดพลี (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมมนูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก มาตราที่นั้นที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ความจริงนั้นคณะกรรมการก็ได้เห็นด้วยกับกระผม แล้วก็ยอมให้แก้ไขไปบางส่วนแต่มีอยู่บางส่วนซึ่งในตอนแรกก็มีได้ยอมให้แก้ไข แต่ว่าหลังจากที่กระผมได้พยายามติดตามหลังจากที่เรื่องนี้ ได้เสนอเข้ามาในสภาแล้ว คณะกรรมการก็ได้ตกลงที่จะเพิ่มเติมให้ในเรื่องที่กระผมตั้งใจสงวนอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของวรรคสามที่จะต้องเดิมเกี่ยวกับการให้มีเลขานุการของคณะกรรมการ ซึ่งมีถ้อยคำที่ได้พูดกันไว้ ก็คือว่าคณะกรรมการ

จะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นดังนี้ซึ่งท่านประธาน
กรรมาธิการก็คงจะได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ กระผมก็ไม่ติดใจขอสงวนครับผม ขอขอบ
พระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายเสวต เปี่ยมพงศ์สานต์ (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธาน คณะ-
กรรมาธิการได้พิจารณาคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติแล้วรู้สึกว่าจะรวมขอมกัน ได้โดย
ขอเติมเป็นวรรคสามดังนี้ครับ “คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมา-
การก็ได้” เป็นวรรคสาม

ประธานรัฐสภา : คุณธรรมบุญว่าอย่างไรครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : กระผมก็ขอบพระคุณครับ และก็
ส่วนอื่นที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมา กระผมก็ไม่ติดใจครับ ขอบพระคุณมาก
ครับ

ประธานรัฐสภา : ที่กรรมาธิการขอเติม มีท่านสมาชิกอื่นจะข้องใจไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่ขัดข้องก็เชิญต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มี
การแก้ไข

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายสมภพ โทตระกูลพิทย สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับ เมื่อก่อนกระผมยก
มือ ท่านประธานมองไม่เห็น กระผมติดใจคำแก้ไขไปมาตรา ๗ ครับ โดยเฉพาะ (๗) ที่คณะ-
กรรมาธิการกับบอกว่าใช้คำว่า “ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง” นั้น พิจารณาด้อย
คำในมาตรา ๕ วรรคสองมันไม่ใช่เรื่องคุณสมบัติมันเป็นลักษณะต้องห้าม ควรจะใช้คำว่า
“มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง” เพราะเขาห้ามแต่งตั้งบุคคลที่เป็นข้าราชการ

การเมืองดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กระผมขอแก่นะครับว่าเป็นลักษณะต้องห้าม พระราชบัญญัติที่รัฐบาลกำลังเสนอมาก็ใช้คำ “ลักษณะต้องห้าม” เหมือนกันนะครับ

ประธานรัฐสภา : ที่คุณสมภพแย้งมานี้จะอย่างไรครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการ ไม่ขัดข้องครับ

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๗ ละครับ เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ไม่ใช่มาตรา ๗ ผ่านไป เมื่อคืนท่านเลขาธิการอ่านถึงมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ กระผมขอแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยครับ คือใน (๔) คณะกรรมาธิการได้แก้ไขว่า (๔) ของมาตรา ๑๑ นะครับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาการจ่ายเงิน ชดเชยค่าภาษีอากร เมื่อคำว่า “เงินชดเชย” นี้ในวิเคราะห้ศัพท์หมายถึง เงินชดเชยค่าภาษีอากร เพราะฉะนั้นรู้สึกคำว่า “ค่าภาษีอากร” นี้จะเกินไป เพราะในมาตราอื่น ๆ เมื่อเอ่ยคำว่า “เงินชดเชย” แล้วก็มีคำว่า “ค่าภาษีอากร” ต่อท้าย ควรจะตัดคำว่า “ค่าภาษีอากร” ได้

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กรรมาธิการนะครับ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๑ ตามที่ท่านได้ทักท้วงนั้นนะครับ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กรรมาธิการตัดออกนะครับ ตามร่างนั้นนะครับ ในที่ประชุมวันนั้นครับ ให้เพียงแต่คำว่า “เงินชดเชย” ที่กระผมประทานกราบเรียนนี้เพราะอะไร เพราะกระผมเป็นคนเสนอกับท่านกรรมาธิการชวรมนุญ ซึ่งนั่งอยู่ข้างล่างนั้นครับว่า ควรจะเติมคำว่า “เงินชดเชย” แล้วตัดคำนี้ออก เพราะฉะนั้นในเมื่อท่านทักท้วงขึ้นมา กรรมาธิการก็ได้ตัดสินใจ เพราะกรรมาธิการตัดออกไว้แต่เดิมอยู่แล้วครับ

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๑ มีท่านผู้ใดตัดสินใจอีกไหมครับ ไม่มีก็เชิญต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและสงวน

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๔ คุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา ขอสงวนคำแปรญัตติครับ ขอเชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากพิษณุโลก กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๘ โดยการขอเพิ่มข้อความ ข้อความที่กระผมเพิ่มขึ้นมา มีข้อความว่า “แต่ต้องจ่ายให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นคำขอรับเงินชดเชย” เนื่องจากการจ่ายเงินชดเชยให้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดเวลาการจ่ายเงินชดเชย ปัญหาเรื่องการที่รัฐจ่ายเงินชดเชยนี้เป็นปัญหาที่ผู้จะได้รับเงินชดเชย ตามสิทธิที่ควรจะได้มันได้บ่นหรือได้ร้องทุกข์กันมาตลอดเวลา

อีกประการหนึ่ง เมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา กระผมก็มีเจตนาที่ต้องการจะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเครื่องกำหนดหรือเป็นตัวเร่งในการที่ทำให้ราชการได้เร่งดำเนินการให้รวดเร็วขึ้น เพราะในการพัฒนาประเทศนั้นเรายอมรับกันว่าระบบราชการล่าช้า นั้นเป็นการถ่วงความเจริญของบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง ก็อยากจะเขียนไว้ในกฎหมายเสียว่าสิทธิที่เขาจะได้รับเงินชดเชยนั้นจะต้องกำหนดเวลาไว้ แต่ในการที่กระผมได้เข้าไปแปรญัตติในมาตรานี้ คณะกรรมาธิการเองก็ยังไม่ได้ประชุมหรือยังไม่ได้กำหนดแน่นอนตายตัวลงไป แต่ว่าหลังจากที่ได้หารือ กระผมได้เข้าไปขอแปรญัตติ คณะกรรมาธิการก็รับในหลักการว่าควรจะกำหนดไว้ แต่ปัญหาก็คือขึ้นว่าควรจะกำหนดไว้ในเงื่อนไขหรือในหลักการที่คณะกรรมการจะมาเขียนขึ้นใหม่หรือควรจะกำหนดไว้ในกฎหมาย หลังจากตกลงรับหลักการอันนี้ไปแล้ว ทางคณะกรรมการก็เชิญให้กระผมออกมาก่อนว่า ให้คณะกรรมการได้ประชุมกันก่อน แต่กระผมก็ขอสงวนไว้ว่าถ้าหากคณะกรรมการเองได้เห็นด้วยในหลักการของกระผมและยอมแก้ไขนะครับ กระผมก็จะไม่ติดใจ แต่ถ้าหากว่าคณะกรรมการเองไม่ได้กำหนดไว้ ส่วนวันและเวลาที่กระผมกำหนดไป ๓๐ วันนั้น อาจจะ

เป็นเหตุให้กระชั้นชิดเกินไปก็แก้ไขวันเสียได้ เพราะถ้าหากว่าดูไปถึงมาตรา ๒๙ ซึ่งหากว่าสินค้าที่ส่งไปได้กลับมจะต้องคืนเงินให้กับรัฐนั้น ในกฎหมายก็กำหนดไว้ว่า ต้องให้พ่อค้าคืนให้ภายใน ๓๐ วัน แต่คณะกรรมการก็ไปแก้ไข เกรงว่าพ่อค้านั้นจะคืนไม่ทันก็ไปแก้ไขเป็น ๖๐ วัน ถ้าหากว่าในกฎหมายฉบับนี้เวลาของกระผม เรื่องวันเวลา ไม่ใช่สิ่งที่กระผมจะต้องฟิซซ์ (Fix) ลงไปตายตัว แต่ว่าข้อสำคัญนั้น ต้องขอให้กำหนดแน่นอนลงไปว่าต้องกำหนดเวลาที่จะจ่ายให้ ส่วนระยะเวลาที่จะใช้เท่าไรนั้น เป็นเรื่องที่เกิดการคล่องตัวในการปฏิบัติ กระผมก็ไม่ได้ตั้งใจมากนัก ส่วนที่กระผมติดใจก็จะต้องกำหนดเวลาเท่านั้นเองครับ ส่วนเวลาเท่าไรนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องตั้งใจมาก ก็จึงได้ขอแปรญัตติ ในมาตรานี้ไว้

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าได้กำหนดเวลาไว้แล้ว ปัญหาหรือข้อครหาผู้ที่ติดต่อขอรับเงินชดเชยคืน เคยต่อว่าต่อขานข้าราชการว่า อาศัยหลักเกณฑ์ อาศัยเงื่อนไข อาศัยกฎหมายเป็นเครื่องฉ้อฉล พยายามที่จะต่อรองขอเงินขอทองจากผู้ที่เกี่ยวข้องเงินคั้นนี้ก็จะหมดไปด้วย เพราะว่าเราได้วางระเบียบ เราได้มีกฎหมายบังคับให้ต้องกระทำไว้เสีย อันนี้กระผมเจตนาที่จะต้องการแก้ไขภาพพจน์ของข้าราชการด้วยเท่าที่จะกระทำได้ ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการนั้นยืนยันที่จะเปลี่ยนกำหนดในเวลานี้ กระผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าจำเป็นจะต้องกำหนดไว้ครับ กระผมจึงได้แปรญัตติ ในมาตรานี้ไว้

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญกรรมการครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพสำหรับในมาตรา ๑๘ นี้ ความจริงกรมการก็เห็นในเจตนารมณ์ของท่านผู้แปรญัตติ แต่ว่าที่ไม่สามารถจะแก้ไขตามที่ท่านแปรญัตติไว้นั้น ก็ด้วยสาเหตุสำคัญที่ว่าหากกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในกฎหมายนั้นแล้วเมื่อนำไปปฏิบัติ กฎหมายนั้นอาจจะต้องใช้ไปอีกเป็นเวลานานสภาพการณ์ต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนไป ถ้าหากว่าไปประกอบอุปสรรคในอนาคตแล้วนั้นก็ต้องกลับมาขอแก้ไขกฎหมาย ซึ่งจะเป็นเรื่องที่ใช้เวลาก่อนข้างมากนะครับ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการจึงได้แก้ไขโดยการที่เพิ่มข้อความในมาตรา ๑๘ นะครับว่ากำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา (๑๑) ๔ ในมาตรา ๑๑ (๔) คณะกรรมการจึงได้ไปเพิ่ม

ข้อความว่า “และกำหนดเวลา” ก็หมายความว่าได้รับในเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกผู้แปรรูปคดี
ทุกประการแล้ว แทนที่จะกำหนดในกฎหมายซึ่งแก้ไขยากนั้น ขอให้ไปกำหนดในระเบียบ
ของคณะกรรมการซึ่งจะมีความคล่องตัวมากกว่า กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ท่านอ้าง
ในมาตรา ๒๔ ว่า เวลาที่เอกชนจะต้องคืนเงินชดเชย เราก็ให้เวลากำหนดเวลานั้นนอน
กระผมอยากจะกราบเรียนว่า มันต่างกันนะครับ คือในกรณีของเอกชนนั้นก็จะมีสินค้าเฉพาะ
ราย แต่ในกรณีของราชการที่จะต้องดำเนินการเหล่านี้จะมีสินค้าจำนวนมากมาย และก็มีมาก
ขึ้นอยู่ตลอดเวลาเนครับ เพราะฉะนั้นการที่จะไปอ้างว่ามาตรา ๒๔ กำหนดเวลาได้ เพราะ
ฉะนั้นมาตรา ๑๔ จึงกำหนดเวลาได้นั้นกระผมคิดว่าไม่น่าจะถูกต้อง อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้
ทางรัฐบาลก็สามารถที่จะยืนยันได้ว่าเจตนารมณ์นั้นตรงกับท่านผู้แปรรูปคดีทุกประการ แล้ว
ก็จะรับไปดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการให้รวดเร็วและก็สามารถจ่ายเงินชดเชยภายใน
เวลาอันสมควร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็ขอยืนยันตามนี้

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารย์ปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผมเองได้รับฟังท่านประธานกรรมการชี้แจงมา แต่กระผม
ยังมีเหตุผลอยากจะกราบเรียนท่าน ประการหนึ่งว่า ในการที่เราได้กำหนดไว้ในกฎหมาย
นี้ถ้าหากว่าท่านจะแก้วันเวลาของกระผมจาก ๓๐ วัน ซึ่งอาจจะเห็นว่าเป็นระยะเวลา
ที่บังคับการทำงานนี้กระชั้นเกินไปให้มากวันขึ้น ในความเห็นของกระผมก็ยังเห็นว่า
มีผลบังคับได้ดีกว่าที่จะไปให้คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) ไว้ สิ่งที่ได้ประสบ
กันอยู่ง่าย ๆ อย่างที่มองเห็นกันอยู่ได้ชัดก็คือ กระผมขอนำมาเปรียบเทียบอย่างการที่ทาง
รัฐบาลได้หักภาษีส่วนบุคคลไว้เมื่อสิ้นปีคิดภาษีแล้วจะต้องคืนให้ ในการที่หักเกินไปนั้น
เป็นเรื่องยากเหลือเกินแล้วที่ใช้เวลาหลายเดือนกว่าจะได้รับคืน แต่ถ้าหากผู้เสียภาษีนั้นเลย
กำหนดเวลาไปแม้แต่เพียงวันเดียวตามที่กฎหมายกำหนดก็จะต้องถูกปรับแล้วก็คิดทวิขึ้นไป
เรื่อยมาถึงเวลาเท่านั้น ถ้าไม่นำมาชำระ ยังจะต้องเพิ่มขึ้นไปอีกก็เปอร์เซ็นต์ ๆ นะครับ
ฉะนั้นถ้าหากว่ากระผมจะขอความกรุณาว่า ถ้าเราเขียนไว้ในกฎหมายไม่จำเป็นจะต้อง ๓๐
วันก็ได้ครับ จะเป็นผลดีกว่าการไปเขียนไว้ในหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่คณะกรรมการ

กำหนดจะครบ กระผมฟังได้และก็ประทับใจดูเหมือนจะมีพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งจะเป็นพระราชบัญญัติอะไรก็ไม่ทราบละ กระผมเลื่อนไป แต่ว่าจำถ้อยคำที่ท่านสมาชิกในสภาที่เคยอภิปรายไว้บอกว่า การให้อำนาจอยู่ที่คณะกรรมการนั้นละ ก็เหมือนกับไปให้อำนาจอยู่กับ تعدادคณะหนึ่งที่จะกำหนดอย่างไรก็ได้เป็นตายอย่างไรก็ได้ กระผมจึงอยากจะทำให้กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้เสีย และจะได้มีผลใช้บังคับว่าอย่างไวข้าราชการจะต้องเร่งทำให้เขาต้องจ่ายคืนให้เขา ถ้าหมดกำหนดแล้วยังจ่ายคืนให้เขาไม่ได้ ก็จะต้องได้รับโทษ อาจจะมิปัญหาว่ามันไม่พบම්แซงชัน (Sanction) กันอยู่ในนี้ ซึ่งกระผมจะไม่นำมากล่าวถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของข้าราชการแล้ว มันจะมีผลอย่างไร มันต้องมีผลแน่ครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า ขอให้บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายนี้ลองได้อินิจจยดูอีกครั้ง ว่าถ้าเราใช้ กฎหมายฉบับนี้เป็นบรรทัดชี้เส้นเดินของข้าราชการให้กำหนดเวลาทำงานเสียให้แน่นอนนี้จะได้รับประโยชน์ในการพัฒนาต่อบ้านเมืองมากครับ แล้วก็ขอครหาในทางผู้ที่ชอบรับเงินคืนนำไปนงินหาข้าราชการบอกว่าไม่ทำให้อันนี้ ก็เพราะว่าฉันยังไม่ได้จ่ายอะไรให้ บางทีอาจจะไปแก้ตัวกันได้ว่า สิ่งไหนขาดสิ่งไหนขาดบกพร่องอะไรอย่างนั้น แล้วก็ให้เกิดให้ล่าช้าในการจ่ายเงิน แต่ถ้ามีการเสียเบี้ยบำนาญทาง หรือเสียได้โตะให้ก็จะจ่ายเงินให้เร็ว ถ้าได้เขียนกฎหมายให้กำหนดเวลาไว้เสียเป็นผลบังคับอย่างนี้ กระผมว่าจะเป็นผู้ผลดี ก็อยากจะขอร้องท่านคณะกรรมการว่าลองอินิจจยดูอีกสักครั้งหนึ่งเถาะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (กรรมกร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ในฐานะกรรมกรที่เคารพในคำปรารถนาของท่านและเหตุผลที่ชี้แจง แต่กระผมอยากจะชี้แจงเพิ่มเติมว่าการที่ท่านอยากจะทำให้กำหนดเวลานั้น ก็อยากจะประธานกราบเรียนว่า ถ้ากำหนดเวลาลงไปแล้วการที่จะคืนภาษีต่าง ๆ เหล่านั้นที่รัฐบาลจะต้องคืนหรือเจ้าหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการนั้นมันไม่ใช่จำนวนน้อยมันเป็นจำนวนมาก ๆ ถ้าหากท่านกำหนดเวลาลงไปถ้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ได้ อย่างลืมนี่เป็นหมื่นรายสองสามหมื่นราย ผลสะท้อนจะตกมาที่เจ้าหน้าที่ นี่ประการหนึ่ง ซึ่งได้เป็นท่วงทางท่านประธานกรรมกรจึงชี้แจงว่า ควรจะไปกำหนดในระเบียบ เพราะว่าการกำหนดในกฎหมายแล้วถ้าไม่ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ไม่มีปัญหา

ที่จะต้องพิจารณาจะถูกฟ้องร้อง อาจจะถูกดำเนินการเสนอเรื่องราวไปทำให้เจ้าหน้าที่ที่จะกระทำในเรื่องนี้เกิดปัญหา เพราะเราอย่าลืมว่าการที่เราจะให้ประโยชน์ต่อผู้ส่งออกและซดเซยภาษีนี้นั้นมีจำนวนมาก บ้างหนึ่งเป็นหลาย ๆ พันล้าน หลาย ๆ หมื่นราย กระผมคิดว่าอันนี้แหละเป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งกรมการไม่สามารถที่จะกำหนดไว้ในตัวบทกฎหมายได้จึงจะไปกำหนดไว้ในระเบียบหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด เพราะท่านจะเห็นแล้วว่าเจตนารมณ์สอดคล้องต้องกันกับผู้แปรรูปคดี จึงได้แก้ไขในมาตรา ๑๑ ท่านก็เห็นแล้วว่าเดิมกำหนดเวลาลงไปอยู่ในอำนาจคณะกรรมการจะไปกำหนดว่าควรจะเป็นเท่าไร ที่นี้ในมุมมองซึ่งท่านเจตนารมณ์ จะเร่งรัดเจ้าหน้าที่ทำนั้น ซึ่งเคยกำหนดเวลาไว้ระยะยาวออกไป ท่านก็เกรงว่าเจ้าหน้าที่นั้นจะทำงานล่าช้า แต่ท่านเกรงว่าถ้าทำอย่างนั้นเจ้าหน้าที่ต้องเพื่อจะหาประโยชน์ในช่องทางในการคึกคักจะยอมเป็นไปได้หรือไม่ อันนี้กระผมอยากจะให้คิดดู เพราะฉะนั้นเหตุผลหลาย ๆ อย่างที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วว่า การกำหนดนั้น ถ้ากำหนดในกฎหมายแล้วจะเกิดไม่คล่องตัวเกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเราอย่าลืมว่าเจ้าหน้าที่กำลังอัตราต่าง ๆ นั้นอาจจะไม่เพียงพอที่จะดำเนินการ และมุมมองเป็นการที่ทำให้ช่องทางเปิดให้เจ้าหน้าที่ที่จะถ่วงเรื่องเข้าไว้หรืออะไรต่าง ๆ หรือหลักฐานใกล้กำหนดจะต้องจ่ายไปเหล่านี้เป็นต้น กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้จึงขอยืนยันว่าไปตามนี้แล้วจะไปกำหนดในระเบียบ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ กระผมอยากขอฟังตัวเลขจำนวนผู้ส่งออกผู้ซื้อเงินซดเซยจากท่านกรมการซึ่งเป็นรองอธิบดีกรมศุลกากรสักหน่อยได้หรือไม่ครับ ถ้ามันมีตัวเลขมากจนกระทั่งกระผมมองเห็นว่าข้าราชการนั้นปฏิบัติไม่ได้ กระผมอาจจะขอถอนได้ ขอชี้แจงหน่อยครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ คุณสมัคครับ

นายสมัค สุนทรเวช (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัค สุนทรเวช กรมการ ก่อนที่ท่านอธิบดีจะเสนอตัวเลข กระผมอยากเรียนขอเท็จจริง

อีกอย่างหนึ่งที่กรมการได้รับตอนที่เจ้าหน้าที่มาชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น มีประเด็น ๑ ที่กรมการเห็นพ้องด้วยและยอมใช้ถ้อยคำอย่างนี้ก็เพราะว่าเอกสารในการมาขอรับเงินคืนนี้ครบส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดนั้นไม่ลงตัวพอดี คือเสนอเอกสารมาทั้งหมดแล้วพิจารณาได้ทันทีคืนได้ทันที เจ้าหน้าที่บอกต้องการเวลาเพียง ๗ วันเท่านั้น แต่ว่าเมื่อยื่นเข้ามาแล้วมักจะมีปัญหา ยกตัวอย่างที่เจ้าหน้าที่แสดงให้เห็นว่า ส่งถุงเท้าออกแล้วก็เขียนแต่คำว่า “ถุงเท้า” เวลามาตรวจจริง ๆ แล้วปรากฏว่ามีส่วนผสมอย่างอื่นในถุงเท้า เช่น เป็นในลอนผสมฝ้าย ก็จะไม่ตรงกับที่ทำกันไว้ ก็จะต้องมีการตรวจสอบกลับไปเอาอะไรมาเริ่มต้นกันใหม่ เรื่องอย่างนี้ใช้เวลา ซึ่งกำหนดเวลาไว้ไม่ได้แน่นอนเลย ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งทำอย่างนี้ไว้แล้วถ้าไปปรากฏ ยกตัวอย่างว่า ๓๐ วันต้องทำให้เสร็จแล้วไปเกิดกรณีซึ่งเอกสารไม่เรียบร้อยแล้วต้องวนกันไปวนกันมาตั้ง ๒ เดือนละก็ เจ้าหน้าที่เป็นโดนคนที่มายื่นขอฟ้องหรือดำเนินคดีได้ เพราะฉะนั้นนี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งกรมการเห็นพ้องด้วยแล้วก็ตกลงใช้ถ้อยคำว่า ถ้อยคำนั้นไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ ก็แล้วกัน แล้วที่ว่ากันว่านี่นะครับ ทางฝ่ายรัฐบาลรับรองว่าจะให้คณะกรรมการนี้ออกระยะเวลาไว้พอสมควรซึ่งเป็นทีพอใจทั้ง ๒ ฝ่ายทั้งผู้ยื่นและผู้ให้ว่าอันไหนที่จะปลอดภัย แล้วเมื่อไรที่มันเข้าล็อกเข้าที่แปลว่าถ้าทำมาตรวจการอย่างอื่นลงตัวแล้วแปลว่า ถ้ายื่นแล้วภายใน ๑๕ วันต้องได้ ก็จะประกาศเปลี่ยนวันเวลาลงมาได้จะเป็นประโยชน์เร็วขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ถ้าจะเปลี่ยนแล้วมาก็นักกฎหมายจะยุ่งยากนะครับ ถ้าแก้ไขบังคับจะยากกว่า เลยเลือกใช้วิธีนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : กรมการอีกท่านจะแสดงตัวเลขไหมครับ

นายกำจร สติรกุล (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามสถิติของปีที่แล้วนะครับ มีการยื่นขอรับเงินชดเชย ๕,๗๓๒ ราย แต่ในแต่ละราย หมายถึงแต่ละครั้งที่ขอชดเชยนั้นเกี่ยวกับการส่งออกตามใบขนสินค้าไม่น้อยกว่า ๑๐ ฉบับโดยเฉลี่ยครับ เพราะฉะนั้นก็ตกอยู่ประมาณ ต้องเอา ๑๐ คูณเข้าไปนะครับ ถ้าพูดถึงการชดเชยต้องแต่ละใบขนก็เป็นจำนวนหมื่น ๆ ละครับในแต่ละปี แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงว่าการคืนสินค้าส่งออกก็ได้รับเงินชดเชยในปัจจุบันนั้นก็มีย่อยเพียงจำนวนจำกัดครับ แต่ตามร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการชดเชยให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งหมายถึงว่าจะเกี่ยวกับสินค้ามากขึ้นไปอีก กระผมจึงพูดได้ว่าในแง่ปริมาณของคำขอเกี่ยวกับใบขนแล้วในปี ๆ หนึ่งมีการส่งออกทั้งหมดก็ประมาณแสนกว่าฉบับนะครับ ก็จะต้องเกี่ยวข้องกับในการชดเชยไม่น้อย ๆ ก็เป็นหมื่นแหละครับ ซึ่งอาจจะถึง ๕๐,๐๐๐ รายในปีหนึ่งครับ

ประธานรัฐสภา : คุณประเทืองใจอ่อนหรือยังครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับได้ทั้งก็คงจะใจอ่อนเหมือนกัน แต่ว่าถ้าหากว่าทางท่านประธานกรรมการ โดยเฉพาะท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ควบคุมหน้าที่อันยืนยันที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่าให้เกิดปัญหาในการที่จะต้องถูกฟ้องร้องเรียนขึ้นมา กระผมก็ขอถอนครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปครับท่านเลขาธิการ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภ) : มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการครับ

นายกำจร สติรกุล (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๒๙ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า เท่าที่มีการแก้ไขก็เฉพาะจาก ๓๐ วันเป็น ๖๐ วัน แต่ได้ตรวจสอบเข้าใจว่ามีการพิมพ์ตกครับ คือ “ในกรณีที่มีการส่งสินค้า . . .” ขอเดิมคำว่า “คืน” ครับ ตามร่างเดิมมีคำว่า “คืน” อยู่ด้วย จึงอ่านเป็นว่า “ในกรณีที่มีการส่งสินค้า คืน และต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อ” จึงขอเดิมคำว่า “คืน” หลังจากคำว่า “สินค้า” ซึ่งก็เป็นไปตามร่างเดิมครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดจะซักถามอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกซักถาม)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีก็เชิญต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ และขอสงวน

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๓๑ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ลัดพลี ขอสงวนคำแปรญัตติ
ขอเชิญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่
เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก ที่กระผมขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
มาตรา ๓๑ ทวิ นี้ ก็คือเห็นว่าในกฎหมายฉบับนี้นั้นพวกที่จะต้องมาเกี่ยวข้องติดต่อก็คือเป็น
พวกนิติบุคคล คือบริษัท ห้างร้านเป็นส่วนใหญ่และในการนี้นั้นถ้าผู้จัดการหรือผู้แทนถ้า
มีความบริสุทธิ์ใจอยู่ แต่บังเอิญมีความผิดพลาดใดๆ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีโทษทาง
อาญาที่อาจจะต้องรับโทษทางอาญาไปด้วย ถ้าไม่มีบทบัญญัติที่ให้อ่อนตัวไว้ และในเรื่องนี้
นั้นก็มีความหมายอยู่หลายฉบับซึ่งเพิ่งผ่านไปเมื่อเร็วๆ นี้ ก็มีข้อความทำนองเดียวกันนี้ให้
อ่อนตัวซึ่งในคราวที่แปรญัตติ กระผมก็ได้ทูลถามเรียนท่านประธานกรรมาธิการกับคณะ
กรรมาธิการไป แต่ในตอนนั้นมันเป็นตอนดึกแล้วจะร่วม ๒ ทุ่มแล้ว กระผมก็ไม่สามารถ
หาเอกสารหลักฐานได้ได้ คณะกรรมาธิการก็ยังไม่ยอม ก็เลยต้องสงวนมา บัดนี้กระผม
ได้หาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ไปให้คณะกรรมาธิการดู คณะกรรมาธิการก็ได้กรุณาที่จะรับ
คำแปรญัตตินี้ของกระผม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นไปดังที่กล่าว ดังที่ท่านประธานได้
ยืนยันให้กระผมทราบเมื่อกี้ กระผมก็ไม่ติดใจครับ ก็คือขอให้เป็นที่แน่นอนตามที่แปรนี้ครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าไม่ติดใจนะครับ มาตรา ๓๑

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : คือหมายความว่า ก็คณะกรรมาธิ-
การยอมรับตามนี้อย่างไรครับ กระผมก็ไม่ติดใจ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านประธานคณะ
กรรมาธิการได้ยืนยันด้วยครับว่า ข้อความเหล่านั้นนั้นพอใจแล้ว กระผมก็ไม่ติดใจครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญกรรมาธิการครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (กรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธาน ในตอน
นี้แจ้งต่อคณะกรรมาธิการนั้น ท่านผู้แปรญัตติไม่มีหลักฐานมาแสดงครับว่า กฎหมายทำ

นองนี้ บทบัญญัติทำนองนี้มีในกฎหมายหลายฉบับ ทั้งกรมการก็ไม่มีเวลา เพราะเป็นเวลาค่ำแล้วก็เลยไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติ ในตอนเช้าท่านผู้แปรญัตติก็นำหลักฐาน คือกฎหมายหลายฉบับที่มีถ้อยคำทำนองเดียวกันซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันก็ควรจะมิบทบัญญัติทำนองเดียวกันที่แปรญัตติมา สำหรับถ้อยคำนั้นก็คล้าย ๆ กัน ได้ความอย่างเดียวกันคือว่า ถ้าหากว่านิติบุคคลทำผิดต่อกฎหมายฉบับนี้กับผู้ใดดำเนิน ก็กิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นก็จะต้องมีผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีส่วนร่วมในการกระทำนั้น ๆ อันนี้กรรมการเห็นด้วยครับ ตามคำแปรญัตติเพื่อให้กฎหมายเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ประธานรัฐสภา : ก็เป็นอันไม่มีปัญหาครับ มาตรา ๓๑ เชิญเลขาธิการฯ ต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปนี่เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติฯลฯ ขาดเสียคำภาษาการสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. . . . เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ประธานรัฐสภา ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ก่อนจะพิจารณาระเบียบวาระต่อไปที่ยังค้างอยู่ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากแห่งประเทศไทย พ.ศ. . . . กระผมสงสัยอยู่นิดหนึ่งครับ คือว่าเมื่อเข้ากระผมก็ปล่อยไปให้หนึ่งแล้วกลัวจะปล่อยไปเป็นครั้งที่ ๒ สงสัยจำนวนสมาชิกในที่ประชุมจะครบว่า จะครบองค์ประชุมหรือเปล่าเลขาธิการช่วยนับหน่อยนะครับ

นายसानนท์ สายสว้าง สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่า

๕๖๔

ครบครันสาเหตุเนื่องจากเป็นเวลาเย็นแล้ว กระทบขอเลื่อนการประชุมไปคราวหน้า ใคร
เห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณसानนท์ ขอเลื่อนไปคราวหน้าครับ มีผู้รับรอง มีท่าน
ผู้ใดจะไม่ขอเลื่อนไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เลื่อนเรื่อง
ที่ยังค้างไปในการประชุมคราวหน้า ขอปิดประชุมครับ ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายการประชุม

บงอร แก่นกุล

บุญพา พักรักษา

สุภาภรณ์ มัลย์ทัด

สุจิตรา ทองมา

เยาวเรศ นวลสกุล

ประเสริฐ บันสิน

กฤษณา มิ่งสุวรรณ

พัชรี ไซคำพา

ชลอลักษณ์ ขรรคมผล

สติมา คุ่มมงคล

ประไพศรี แดงอินทวัฒน์

อรสา เจียมเจริญ

นนทลี จำปี้คง

สมศรี ใจอ่อนน้อม

ชนิกา ศรีสมวงษ์

สุดกะเนิง ตีษยาธิคม

อนงค์ โต๊ะประดับ

อุทุมพร แก้วสถิตย์

พัชนี คล้ายสุวรรณ

วัชณี ชันธิโชติ

กัลยา พิมพ์เสน

พรรณบุปผา วิไลวงษ์

ทิพรัตน์ สาดประดับ

อัมพา กันท์โกวิทย์

สัมฤทธิ์ คงเลิศ

ประภา อันองอาจ

วัณณี อุดมภักดี

รุจิรา เมล็ดแดง

ภูษงค์ เอกบุตร

สมชาย ดาวอุดม

บุษราคัม สกลวารี

ปราณี เอกรัตนกุล

อาภรณ์ พงษ์นาค

เปรมจิต บุญหล่อ

สรวัญญา จันทร์เรีย

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

พลเรือตรี ดำรงค์ เศษะนันท์
พันเอก สมาน สอนบุญช่วย
พันเอก สงวน คำวงษา
พลเรือตรี จินดา ไชยอุดม
พันเอก สุเทพ สีระรา
พันเอก ทวีวิทย์ นิยมเสน
พันเอก วินิต เทศวิศาล
พลเอก วาท ภูษชานูสรณ์
พลเอก เกริกศิลป์ กัลยาณกุล
พลโท แสงว จามรจันทร์
พลเอก ประสาร อมาตยกุล

ตรวจแล้ว วันที่ ๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานรัฐสภา